

ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΜΗΤΡΩΟ ΤΩΝ ΜΑΧΗΤΩΝ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Έργαζόμενος για την κατάταξη του αρχείου του Ίδρύματος Μελετών της Χερσονήσου του Αΐμου ανακάλυψα ένα πολύτιμο χειρόγραφο, το οποίο περιέχει πλούσια βιογραφικά στοιχεία για τους σημαντικότερους μακεδονομάχους. Το χειρόγραφο αυτό με τον τίτλο «Ο Μακεδονικός Άγών από τους αρχαιότετους χρόνους μέχρι το 1909 και αγωνισταί του», γραμμένο σε τετράδιο διαστάσεων 18,5×24, κιτρινωπό από την πολυκαιρία, αποτελείται από 67 φύλλα με τις κανονικές οριζόντιες γραμμές. Η αρίθμηση αρχίζει μετά το τρίτο φύλλο και φθάνει ως τη σελίδα 125. Το χειρόγραφο περιβάλλεται από ένα λευκό εξώφυλλο¹.

Ο συγγραφέας του είναι άνωνυμος. Από τη γραφή του όμως και την ορθογραφική του ικανότητα διαπιστώνουμε ότι πρόκειται για σχετικά έγγραμμο Έλληνα, που αγωνίζεται να φανεί λόγιος γράφοντας σε μιὰ ἄθλια, κακοσύντακτη και ψυχρή καθαρεύουσα. Ἐν ἔγραφε στή δημοτική, ἀσφαλῶς θὰ λυνόταν ἡ γλῶσσα του καὶ θὰ εἶχε νὰ μᾶς πεῖ πολλὰ καὶ ἐνδιαφέροντα. Ἀπὸ μερικές εἰδήσεις, πού μᾶς προσφέρει, φαίνεται ὅτι ἦταν γνώστης τῶν πραγμάτων καὶ ντόπιος κάτοικος τῆς Μακεδονίας. Ἔτσι, μιλώντας γιὰ τὸ μακεδονομάχο Ἀπόστολο Πανόπουλο, γράφει ὅτι στὴν ἀρχὴ ἐργάστηκε ὡς «τροφοδότης τῶν σωμάτων μας», ἔκφραση πού δείχνει, νομίζω, ὅτι ὁ συγγραφέας ἦταν κάποιος ἐπίσημος ἀγωνιστής. Ποιὸς ὅμως εἶναι αὐτός, δὲν μπόρεσα τελικὰ νὰ τὸ ἐξακριβώσω. Φαίνεται νὰ κατάγεται ἀπὸ τὴ Μακεδονία.

Ὁ περιεργὸς τίτλος τοῦ χειρογράφου ἐρμηνεύεται ἂν ἐξετάσουμε τὸ περιεχόμενο τοῦ πρώτου μέρους τοῦ κειμένου του: ὁ συγγραφέας ἀνατρέχει γενικότερα ὡς τὴν ἀρχαία ἱστορία τῆς Μακεδονίας καὶ πραγματευόμενος περιληπτικὰ τοὺς διαφόρους σταθμούς της φθάνει ὡς τὸ τέλος τοῦ 19ου αἰῶνα (σ. 18). Τὸ τμῆμα αὐτὸ τῆς ἱστορίας του, ὅπως εἶναι ἐπόμενο, δὲν παρουσιάζει ἐπιστημονικὸ ἐνδιαφέρον. Σπουδαιότερες εἶναι οἱ σελίδες 18-23, ὅπου γίνεται λόγος γιὰ τὴν ἀντίδραση τῶν Ἑλλήνων στὴν προπαγάνδα καὶ στὶς βιαιότητες τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων στὴ Μακεδονία. Κατόπιν στὶς σελίδες 23-26 δίνει ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες γιὰ τὴν ὀργάνωση τοῦ

1. Θὰ ἤθελα καὶ ἀπὸ ἐδῶ νὰ εὐχαριστήσω τὸν Πρόεδρο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΜΧΑ κ. Δ. Δελιβάνη, τὸν Διευθυντὴ του κ. Κ. Μητσάκη, καθὼς καὶ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, πού μοῦ ἔδωσαν τὴν ἄδεια νὰ μελετήσω καὶ νὰ δημοσιεύσω τὸ χειρόγραφο.

Μακεδονικοῦ Ἀγῶνα μετὰ τὴν ἀφίξη τοῦ Λάμπρου Κορομηλᾶ ὡς προξένου τῆς Ἑλλάδας στὴ Θεσσαλονίκη. Στὴ συνέχεια παραθέτει μιὰ κατάσταση τῶν Ἑλλήνων προξένων στὶς Σέρρες, Καβάλα, Μοναστήρι καὶ τῶν διαφόρων ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαξιωματικῶν, οἱ ὅποιοι τοποθετήθηκαν στὰ διάφορα ἑλληνικά προξενεῖα ἢ σὲ σχολεῖα ὡς διευθυντές, ἐπιθεωρητές κ.λ.

Ἀπὸ τὴ σελίδα 26 ὁ ἀνώνυμος συγγραφέας προβαίνει στὴ βιογράφηση τῶν πιὸ σημαντικῶν μακεδονομάχων μὲ πρῶτο τὸν Παῦλο Μελᾶ. Ὑστερα ἀπ' αὐτὸν (σ. 28 κ.έ.) βιογραφεῖ, κατ' ἀλφαβητικὴ σειρὰ, 198 ἀρχηγούς σωμάτων. Μετὰ τὸν τελευταῖα μνημονευόμενον μακεδονομάχο Ἡλία Χιονάκο, ὁ συγγραφέας θυμῆθηκε καὶ κατέγραψε ἄλλους δύο ὄπλαρχηγούς τὸν Κωνσταντῖνο Οἰκονόμου καὶ τὸν Δράγα (Κακουλίδη Γεώργιο ἢ Ἀριστείδη). Ἀνάμεσα στοὺς ἄγνωστους μακεδονομάχους, ποὺ μᾶς γνωρίζει τὸ χειρόγραφο, συγκαταλέγεται καὶ μιὰ Καστοριανὴ γυναίκα, ἡ Εὐτέρπη Ζήσηνα ἀπὸ τὴ συνοικία Ἀπόσκεπο.

Πότε γράφτηκε τὸ κείμενο τοῦ χειρογράφου; Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἔχει γραφεῖ μετὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιον πόλεμον καὶ πάντως πρὶν ἀπὸ τὸ 1935, γιατί ἀναφέρονται ἐν ζωῇ πρόσωπα, ποὺ πεθάναν μετὰ τὴν τελευταία αὐτὴ χρονολογία.

Ἡ χρονολογία τοῦ καταλόγου αὐτοῦ φαίνεται, ὅταν τὸν ἀντιπαραβάλλουμε πρὸς ἄλλα παρόμοια γνωστὰ μητρῶα μακεδονομάχων, ποὺ ἀρχισαν νὰ δημοσιεύονται μετὰ τὸ πέρας τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου¹. Συγκρίνοντας τὶς πληροφορίες, ποὺ μᾶς δίνει ὁ ἀνώνυμος συγγραφέας, πρὸς τὶς ἀντίστοιχες τῶν παραπάνω μητρῶων, διαπιστώνουμε ὅτι οἱ πρῶτες εἶναι πολὺ πιὸ πλούσιες καὶ ἐνδιαφέρουσες. Τὸ σπουδαῖο εἶναι ὅτι μέσα σὲ μικρὸ σχετικά ἀριθμὸ σελίδων μᾶς δίνονται τὰ σημαντικότερα βιογραφικὰ στοιχεῖα τῶν ἀρχηγῶν τοῦ μακεδονικοῦ ἀγῶνα, θετικὰ καὶ ἀκριβῆ. Γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ λόγο θεώρησα σκόπιμον νὰ δημοσιεύσω μόνο τὸ δεύτερον μέρος τοῦ χειρο-

¹ Μητρῶα μακεδονομάχων μὲ λεπτομερῆ βιογραφικὰ στοιχεῖα γιὰ καθένα ἀπ' αὐτοὺς βλ. στῆς Ἀ γ γ ε λ ι κ ῆ ς Β. Μ ε τ α λ λ ι ν ο ὺ (Π. Τσιώμου), Πάνθεον τῶν Μακεδόνων Ἀγωνιστῶν (1896-1914), Θεσσαλονίκη 1951. Πρβλ. τοῦ Ἀ θ α ν α σ ί ο υ Σ ο υ λ ι ὡ τ η - Ν ι κ ο λ α ῖ δ η, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγῶν, Ἡ «Ὄργάνωσις Θεσσαλονίκης» 1906-1908 Ἀπομνημονεύματα, Θεσσαλονίκη 1959, σ. 77-89, Π α ὺ λ ο υ Γ ὕ π α ρ η. Οἱ πρωτοπόροι τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος, 1903-1909, Ἀθῆναι 1962, σ. 312-335. Μητρῶο Κρητῶν μακεδονομάχων βλ. στὸ Ἀρχεῖο Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος Πηνελόπης Δέλτα, 2. Γ ε ω ρ γ ί ο υ Δ ι κ ω ν ὺ μ ο υ Μ α κ ρ ῆ, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγῶν (Ἀπομνημονεύματα), Θεσσαλονίκη 1959, σ. 129-144, Π. Γ ὕ π α ρ η, ἔ.α., σ. 297-363. Βιογραφικὰ στοιχεῖα γιὰ ὀρισμένους μακεδονομάχους βλ. στὴ μελέτη τοῦ Γ ε ω ρ γ ί ο υ Μ ὀ δ η, Μακεδονικὸς Ἀγῶν καὶ Μακεδόνες Ἀρχηγοί, Θεσσαλονίκη 1950, σ. 141-319, Γ ε ω ρ γ ί ο υ Λ υ ρ ι τ ζ ῆ, Ἡ Ἐθνικὴ Ἐταιρεία καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς, Κοζάνη 1970, σ. 22-90, Κ ὠ σ τ α Δ ο ὄ φ λ ι α, Τὰ δημοτικὰ τραγούδια τοῦ Μακεδονικοῦ νεοαρματολισμοῦ, Συλλογὴ πρώτη. Θεσσαλονίκη 1977.

γράφου, τὸ ὁποῖο φέρει τὸν τίτλο «Ἀγωνισταὶ τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος». Οἱ πληροφορίες του δὲν εἶναι βέβαια πάντα ἀκριβεῖς, διότι ἦταν φυσικό, ἐφόσον εἶχε νὰ ἀξιολογήσει ὁ συγγραφέας καὶ νὰ ἀριθμῆσει ἕνα τόσο μεγάλο ἀριθμὸ προσώπων, νὰ συγχέει π.χ. κάποτε τὰ μικρὰ τρυζὸν ὀνόματα ἢ τὰ ψευδώνυμά τους. Ὁ ἐκδότης τοῦ χειρογράφου προσπάθησε, ὅσον ἦταν δυνατό, νὰ ἐπισημάνει παρόμοια λάθη καὶ νὰ τὰ διορθώσει.

ΑΓΩΝΙΣΤΑΙ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

σ. 23 Ὁ Κορομηλᾶς Λάμπρος διωρίσθη κατὰ πρῶτον ὡς πρόξενος εἰς Φιλιππούπολιν καὶ κατόπιν μετετέθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου ὑπῆρξεν ὁ δημιουργὸς τοῦ παμμεγίστου ἔργου τῆς ὀργανώσεως τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος.

σ. 24 Ὁ Κορομηλᾶς δὲν εὗρισκεν ἀποτελεσματικὸν τὸ ὅτι διὰ πατριωτικῶν λόγων καὶ ἐνθουσιωδῶν ἄρθρων θὰ ἦτο δυνατόν νὰ προπαρασκευασθῆ ἡ κοινὴ γνώμη, ἀλλὰ μόνον με ὀργανωμένην ἀντίδρασιν. Ἀπετάθη πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, τὸν τότε διάδοχον Κωνσταντῖνον, τὸν ὁποῖον προεκάλεσε ν' ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν του τὸ Ἐθνικὸν ἔργον τῆς διασώσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας καὶ ἀπέστειλεν εἰς αὐτὸν ὀνομαστικὸν κατάλογον τοῦ πρὸς δρᾶσιν ἐπιτελείου τοῦ ἔργου του, τὸν ὁποῖον κατάλογον ἐνέκρινε ὁ Κωνσταντῖνος.

Εἰς τὸν πίνακα αὐτὸν περιλαμβάνοντο τὰ ὀνόματα τῶν ἐξῆς στελεχῶν ὡς ὀργανωτῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων: Μωραΐτου Μιχαήλ, λοχαγοῦ, μετὸ ψευδώνυμον Κόδρος, Κουρέβελι Σπυρίδωνος, λοχαγοῦ, μετὸ ψευδώνυμον Καλυβᾶς, Μαζαράκη Κωνσταντῖνου, ὑπολοχαγοῦ, μετὸ ψευδώνυμον Ἀκρίτας, Μηλίου Σπυρίδωνος ἢ Σπυρομήλιου, ὑπομοιράρχου, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Μπούας, Ἐξαδακτύλου Ἀθανασίου, ὑπολοχαγοῦ, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἀντωνίου, Κακουλίδου Γεωργίου, ὑπολοχαγοῦ, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Δράγας ἢ Ἀριστείδης, Ἀβράσογλου Ἰωάννου ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἀμβρακιώτης καὶ Κακάβου Δημητρίου, ἀνθυπολοχαγοῦ, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ζώης.

Εἰς τὸ προξενεῖον Θεσσαλονίκης ἐκρατήθησαν:

Ὁ Κουρούκλης Ἀνδρέας, ὑπολοχαγός, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Καλυβᾶς, Ὁθωναῖος Ἀλέξανδρος, ὑπολοχαγός, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Παλαμίδης, Ταβουλάρης Κυριᾶκος, ἀνθυπολοχαγός, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Κατσανός, Ματραπᾶς Γεωργίου, λοχαγός, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Μαρᾶς ἢ Ματαπᾶς καὶ Μοσχονήσιος Ἀλκιβιάδης, λοχαγός.

Εἰς τὸ προξενεῖον Σερρῶν ἐτοποθετήθησαν ὡς πρόξενoi:

Ὁ Κουρέβελης Ἀνδρέας, ὑπολοχαγός, (ὡς Καλυβᾶς), Φλωριᾶς Δημοσθένης, ὑπολοχαγός, καὶ ὁ Καψαμπέλης Βασίλειος, ὑπίατρος.

Ὡς πρόξενoi Καβάλας διωρίσθησαν:

Ἦ Μαυρομιχάλης Στυλιανός, σηματοφόρος, καὶ ὁ Τυπάλδος Κωνσταντῖνος, σηματοφόρος.

Ἦς πρόξενοι Μοναστηρίου διορίσθησαν:

Ἦ Σπηλιάδης Παναγιώτης, λοχαγός, μετὰ τὸ ψευδώνυμον Παρασκευαΐδης.
Ἦ Κοντογούρης Νικόλ., ὑπολοχαγός, μετὰ τὸ ψευδώνυμον Θεοδωρίδης. Ἦ Σαρηγιάννης Π., ἀνθυπολοχαγός, μετὰ τὸ ψευδώνυμον Σάρρος.

Ἦς ἐπιθεωρηταὶ τῶν δημοτικῶν Σχολείων Μακεδονίας:

Ἦ Παπαζαχαρίου Ἄγγελος, καθηγητὴς Γυμνασίου. Ἦ Σάρρος Δημήτριος, καθηγητὴς Γυμνασίου. Ἦ Χατζηκυριακοῦ Γεώργιος, καθηγητὴς Γυμνασίου.

Ἦ σκοπὸς τοῦ διορισμοῦ τῶν ὡς ἐπιθεωρητῶν σχολείων ἦτο διὰ τὰ προπαρασκευάσασθαι τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμὸν τῆς Μακεδονίας διὰ τὸν δι' ἀνταρτικῶν σωμάτων ἔνοπλον ἀγῶνα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων. Οὗτοι ἐπεσκέπτοντο πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωριά μετὰ κίνδυνον τῆς ζωῆς τῶν.

Ἦς πράκτορες καὶ ὀργανωταὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητα διευθυντῶν σχολείων διορίσθησαν:

Ἦ Τσιρογιάννης Βλάσιος, ὑπολοχαγός, εἰς Στρώμνιτσαν μετὰ τὸ ψευδώνυμον Νταλής. Ἦ Παπαβασιλείου Δημήτριος, λοχαγός, εἰς τὰ Γιαννιτσὰ μετὰ τὸ ψευδώνυμον Σφέτσιος. Ἦ Κιτᾶνος Ἀνάργυρος, ιδιώτης, εἰς τὴν Ἔδεσσαν, κατόπιν εἰς Βογδάντσαν Γευγελῆς.

σ. 26 Ἦ Γρηγοριάδης Νεόκοσμος, ἀνθυπολοχαγός, εἰς τὴν Ἔδεσσαν.

Ἦ Παπαϊωάννου Νίκανδρος, ιδιώτης, εἰς Ἀριδαίαν Καρατζόβας.

Ἦ Ἀβράσογλου Κωνσταντῖνος, ιδιώτης, εἰς Γευγελήν.

Ἦ Παπαδόπουλος Κωνσταντῖνος, ὑπαξιωματικός, καὶ ἄλλοι.

Ἦκ τῶν ἀνωτέρω προξενικῶν ὑπαλλήλων, ἀρχηγῶν, ὀργανωτῶν, πρακτόρων κ.τ.λ. τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀνέλαβον ἀρχηγίαν ἐνόπλων σωμάτων, οἱ ὅποιοι διέπρεψαν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο.

Ἦ ἀφοῦ ἐκρίθη πλέον ἱκανοποιητικῶς προκεχωρημένη ἡ διοργάνωσις τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος καὶ ἐτακτοποιήθησαν αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι, ἀπεφασίσθη ἡ ἀποστολὴ εἰς Μακεδονίαν ἐνόπλων σωμάτων ἀνταρτῶν-ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ὡς ἀρχηγῶν καὶ ὀπλαρχηγῶν καὶ ἐξ ιδιωτῶν γενναίων, τολμηρῶν, καταλλήλων πρὸς τοῦτο.

Μέχρι τῆς ἀποστολῆς ὅμως τῶν ἐν λόγῳ ἐνόπλων ἀνταρτικῶν σωμάτων ἐξ Ἑλλάδος, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς τραγικῆς καταστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Μακεδονίας, ἄνδρες ἐνθουσιώδεις, τολμηροὶ καὶ γενναῖοι ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς Μακεδονίας, ἐξηγέρθησαν καὶ ἀντετάχθησαν ἐνόπλως εἰς τοὺς κομιτατζήδας μετὰ μόνην τὴν ἰδικὴν τῶν δυνάμιν σχηματίζοντες ἔνοπλα σώματα, καὶ ὡς τοιοῦτοι ἀνεφάνησαν οὐκ ὀλίγοι ὡς κατωτέρω ἀναφέρομεν δι' ἕνα ἕκαστον ἐν τῇ οἰκείᾳ θέσει.

Πρώτον άνταρτικόν σῶμα ἐξ Ἑλλάδος εἰς Μακεδονίαν.

σ. 27

ἽΟ Παῦλος Μελάς¹

ἽΟ Παῦλος Μελάς ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἀρχηγὸς ἐλληνικοῦ άνταρτικοῦ σώματος, ἀλλὰ καὶ ὁ πρῶτος σπινθῆρ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Μακεδονικοῦ ἽΑγῶνος 1903-1909, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ διὰ προδοσίας θανάτου του ὑπῆρξεν ἡ ἠλεκτρικὴ κινητήριος δύναμις, ἡ ὁποία ἠλέκτρισε τὸν ἄπανταχοῦ τῆς ὑφηλίου ἐλληνισμόν, ὁ ὁποῖος ἐξηγέρθη καὶ ἐκινήθη σύσσωμος κατὰ τῶν αἰμοβόρων κομιτατζήδων.

Τὸ σῶμα τοῦ Παύλου Μελά ἀποτελούμενον ἐκ Μακεδόνων καὶ Κρητῶν εἰσηλθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν τὴν 7 πρὸς 8 Μαρτίου 1904 μὲ ὑπαρχηγὸν τὸν Εὐθ. Καουδην, Δικῶνυμον Μακρῆν, Καπετὰν Κώτταν ἐκ Ρούλιας (Κατωχωρίου) μὲ ὄδηγόν τὸν Παῦλον Κύρου ἐκ Ζελόβου (ἽΑνταρτικοῦ). Συνειργάσθη καὶ συνεπολέμησε καὶ μὲ τοὺς Καραβαγγέλην, Καραλίβανον, Πύρζαν Νικ. καὶ ἄλλους.

ἽΑλλ' ὁ πρωτοπόρος αὐτὸς ἀγωνιστῆς τῆς Μακεδονικῆς ἐποποιίας, ἐπέπρωτο νὰ μὴν ἀπολαύσῃ τοὺς καρποὺς τῶν μόχθων του, καθόσον μετὰ ἐννεάμηνον περίπου σκληρὸν ἀγῶνα κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων διὰ προδοσίας ὑπὸ τοῦ Βουλγάρου Μῆτρου Βλάχου ἔπεσεν ἡρωϊκώτατα μαχόμενος εἰς τὴν συμπλοκὴν μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ παρὰ τὴν Στάτιτσαν τὴν 27 πρὸς τὴν 28 ώΟκτωβρίου 1904. Μετὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ Παύλου Μελά ἐπηκολούθησε ἄθροα ἐξοδὸς άνταρτικῶν σωμάτων ἐξ Ἑλλάδος καὶ καταρτισμὸς σωμάτων ἐξ ὄπλαρχηγῶν καὶ ὄπλατῶν Μακεδόνων δεδοκιμασμένης ἰκανότητος καὶ ἠθικοῦ.

σ. 28

ἽΑγρας (Τέλλος ἽΑγαπηνός)²

ἽΟ Καπετὰν ἽΑγρας, ἀνθυπολοχαγὸς τότε, ὡς ἀρχηγὸς άνταρτικοῦ σώματος ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου διεξήγαγε πολλὰς μά-

1. Γιά τὸν Παῦλο Μελά βλ. γενικὰ τίς μονογραφίες τοῦ Α. Θ ω μ α ἱ δ η, ἽΙστορία Παύλου Μελά, ἽΑθῆναι 1909, ἽΗ λ ί α Ι. Μ π α κ ο π ο ὑ λ ο υ, Παῦλος Μελάς. Βιογραφία, ἽΑθῆναι 1939, ἽΙ ω ά ν. Σ ω τ. Ν ο τ ά ρ η, Παῦλος Μελάς, Βιογραφία, Θεσσαλονίκη 1955, Γ. Μ α ρ β ε λ έ α, Παῦλος Μελάς· ἡ ζωή, ἡ δράση καὶ ὁ δοξασμένος θάνατος τοῦ πρωτομάρτυρα τῆς Μακεδονικῆς ἐλευθερίας, Θεσσαλονίκη 1959, Ν α τ α λ ί α ς Π α ὑ λ ο υ Μ ε λ ᾶ, Παῦλος Μελάς· βιογραφία ἀπὸ διηγήσεις, ἀναμνήσεις, γράμματα δικά του καὶ ἄλλων, ἽΑθῆναι 1963. Πρβλ. Γ. Μ ό δ η, ἽΟ Μακεδονικὸς ἽΑγὼν καὶ ἡ Νεώτερη Μακεδονικὴ ἽΙστορία, σ. 221-234.

2. Βλ. τὴ μελέτη τοῦ Θ ε ο δ. Γ ρ η γ. Κ α ν ε λ λ ο π ο ὑ λ ο υ, Καπετὰν ἽΑγρας. Τέλλος ἽΑγαπηνός ἔθνομάρτυρας (1880-1907). Εἰσαγωγή στὸν Μακεδονικὸν ἽΑγῶνα, ἽΑθῆναι 1952. Πρβλ. D o u g l a s D a k i n, The Greek Struggle in Macedonia 1897-1913, Thessaloniki 1966 σ. 142, 207, 279, Γ ε ω ρ γ ί ο υ Μ ό δ η, ἽΟ Μακεδονικὸς ἽΑγὼν καὶ ἡ Νεώτερη Μακεδονικὴ ἽΙστορία, σ. 382-384, Π α ὑ λ ο υ Α. Τ σ ά μ η, Μακεδονικὸς ἽΑγὼν, Θεσσαλονίκη 1975, σ. 343, 348, 352-354, 386-390, 393-394, 396.

χας κατὰ τῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων, εἰς μίαν τῶν ὁποίων, καίτοι τραυματισθεὶς εἰς τὴν χεῖρα, ἐξηκολούθησε τὴν μάχην μετὰ παραδειγματικῆς ἀνδρείας.

Μετ' ὀλίγον παρέδωσε τὴν ἀρχηγίαν εἰς τὸν Κάλλαν (Σάρρον Κωνσταντῖνον) καὶ μετέβη εἰς τὸ Μορίχοβον, ὅπου ἀπηγγονίσθη ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων κατὰ τὸν ἐξῆς δολιότατον τρόπον: οἱ ἀρχικομιτατζήδες Βούλγαροι Ζλατάνης καὶ Τάνες ἐζήτησαν συνεννόησιν εἰς κοινήν δῆθεν δράσιν κατὰ τῶν Τούρκων. Ὁ ἄγρας, ἀνύποπτος καὶ ἄπειρος τῶν βουλγαρικῶν πανουργιῶν, μολονότι οἱ ὀπαδοὶ του καὶ πλείστοι τῶν συνεργατῶν του προσεπάθησαν νὰ τὸν πείσουν νὰ μὴ δεχθῆ τὴν συνάντησιν ταύτην καὶ τοῦ ὑπέδειξαν τοὺς κινδύνους, εἰς τοὺς ὁποίους παρεσύρετο, ἐδέχθη καὶ μετέβη ἄοπλος σχεδὸν μαζὶ μὲ τὸν Ζαφεῖρην Λόγγον καὶ Ἀντώνιον Μίγκαν.

Κατὰ τὴν συνάντησιν οἱ ἀρχικομιτατζήδες, ἄνευ τινὸς συζητήσεως τὸν συνέλαβον, τὸν ἔδεσαν καὶ τὸν περιέφερον ἀνὰ τὰ βουλγαρικά χωρία πρὸς ἐξευτελισμὸν καὶ ταπείνωσίν του.

Τὴν αἰχμαλωσίαν του τὴν ἀνεκοίνωσαν, ὅταν ἔφθασαν πλησίον τοῦ χωρίου Βλάδοβον (νῦν Ἄγρα), ὅπου καὶ τὸν ἀπηγγόνισαν κατόπιν ἀγρίας καὶ ἀπεγνωσμένης πάλης.

σ. 29

Τόσκας (Στέφανος Ἀκρίβος)

Ὁ Τόσκας, ἐπιλοχίας τότε, ὡς ὄπλαρχηγὸς καὶ γραμματεὺς τοῦ ἀρχηγοῦ Μάλλιου (Στεφαν. Δούκα) κατὰ τὸ ἔτος 1904 καὶ γραμματεὺς τοῦ ἀρχηγοῦ Γκούρα (Δημ. Παπαβιέρου) κατὰ τὸ 1907, ἔδρασεν εἰς πολλὰς περιφερείας καὶ ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἰδίως δὲ εἰς τὰς μεγάλας καὶ σφοδράς μάχας τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου), τῆς Βέρμπιανης καὶ Ζαγορίτσανης (Βασιλειάς). Συνειργάσθη μὲ τοὺς Δρίβαν (Κλεῖτον Π.), Φλάμπουραν (Θειάφην Εὐστ.), Λίγγον (Μαλεῦρην Πετ.), Περδίκαν (Νεράντζην Παῦλον) καὶ ἄλλους.

Ἀκρίτας (Μαζαράκης Κων.)¹

Ὁ καπετὰν Ἀκρίτας, ὑπολοχαγὸς τότε, κατ' ἀρχὰς ἐχρημάτισεν ἀρχηγὸς ὀργανωτῆς ἀνταρτικῶν σωμάτων καὶ κατόπιν ὡς ἀρχηγὸς ἀνταρτικοῦ σώματος εἰς τὴν περιφέρειαν Ναούσης. Ἡ δρᾶσις του ὅμως ἐπεξετάθη μέχρι Γευγελῆς, Κιλκισίου καὶ Χαλκιδικῆς, πολεμῶν κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων.

1. Ἀρχεῖον Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος Πηνελόπης Δέλτα. 3. Παναγιώτη Παπατσανετέα, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν (Ἀπομνημονεύματα), Θεσσαλονίκη 1960, σ. 1-3, 22, 51, 57, Ἀλεξάνδρου Ζάνα, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν (Ἀναμνήσεις), Θεσσαλονίκη 1960, σ. 20, 68, 73, 75, 78, 79, 85, D. Dakin, ἔ. ἄ., σ. 143, 187, 213-214, 218, 235-236, 284, 448, Δημητρίου Ν. Κακκάβου, Ἀντιστρατήγου, Ἀπομνημονεύματα (Μακεδονικὸς Ἀγὼν), Θεσσαλονίκη 1972, σ. 51, 102-103, 111, 116, 122, 170-171.

ρων, εις τοὺς ὁποίους ἐπροξένησε μεγάλας καταστροφάς. Ὑπῆρξε καὶ συνεπίκουρος καὶ τῶν ἐντὸς τῆς λίμνης τῶν Γιαννιτσῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων μὲ τὸ ψευδώνυμον Καπετὰν Γρέγος.

σ. 30 Ἄμβρακιώτης (Ἀβράσογλου Ἰωάννης)¹

Ὁ Ἄμβρακιώτης, ὑπολοχαγὸς τότε, κατ' ἀρχὰς ἐχρημάτισεν ὡς ἀρχηγὸς ὀργανωτῆς ἀνταρτικῶν σωμάτων, κατόπιν δὲ ὡς ἀρχηγὸς σώματος εἰς τὴν περιφέρειαν Κοζάνης, ὅπου διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Κατόπιν προδοσίας ὑπὸ τῶν Βουλγάρων, συνελήφθη αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν Τούρκων εἰς Σαρή Γκιὸλ (Κρηστῶνα). Διὰ ἐπιτηδείων ἐνεργειῶν ἐδραπέτευσεν ἐκ τῶν φυλακῶν καὶ ἐσυνέχισε τὸν ἀγῶνα καὶ εἰς ἄλλας περιφέρειας. Συνειργάσθη καὶ συνεπολέμησε μὲ τοὺς Ἀκρίταν (Μαζαράκη Κων.), Καούδην Εὐθύμ. καὶ ἄλλους.

Ἄμύντας (Δουμπιώτης Νικόλαος)²

Ὁ Ἄμύντας κατήγετο ἐκ Κρήτης καὶ ἔδρασεν ὡς ἀρχηγὸς σώματος εἰς πολλὰς περιφέρειας τῆς Μακεδονίας καὶ ἰδίως εἰς τὰς περιφέρειας Ναούσης, Βεροίας καὶ Ἐδέσσης, πολεμήσας τοὺς Βουλγάρους λυσσῶδῶς, ἐκδικούμενος τὴν δολοφονίαν πολλῶν Ἑλλήνων, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν ἀναπτέρωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἀνδρεάδης Παντελῆς

Ὁ Ἀνδρεάδης Παντελῆς ἔδρασεν ὡς ὄπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κάλα (Σάρρου Κων.) εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ Τούρκων, ὡς καὶ εἰς τὴν αἰφνιδιαστικὴν μάχην πρὸς ἐκδίωξιν τῶν Βουλγάρων ἐξ αὐτῆς.

σ. 31 Ἀνδριανάκης Νικόλαος³

Ὁ Ἀνδριανάκης Νικόλαος ἐκ Κρήτης κατ' ἀρχὰς ἔδρασεν ὡς ὄπλαρχηγὸς σώματος εἰς πολλὰς περιφέρειας τῆς Μακεδονίας καὶ βραδύτερον ὡς ἀρχηγὸς σώματος.

Πρὸς καλύτεραν καὶ ἀποτελεσματικωτέραν καταπολέμησιν τῶν κοιμητατζήδων, συνειργάσθη καὶ συνεπολέμησε μὲ τὸν Δεληγιαννάκη, Καούδη, Γύπαρην Παῦλον καὶ ἄλλους.

1. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 201, 211-212, Τ σ ἄ μ η, Μακεδονικὸς Ἄγῶν, σ. 225, 297.

2. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 386, 390, 396. Ὁ Δουμπιώτης καταγόταν ἀπὸ τῆ Χαλκιδικῆ.

3. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 364, Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 369, 373-374, 377-378, 382, 415, 417-418, 433,

Π. Ο ἰ κ ο ν ὄ μ ο υ, Τὸ Λέχοβο στὴν ἱστορικὴ του πορεία, Θεσσαλονίκη 1976, σ. 105-106.

Ἄντωνιάδης Ξενοφῶν¹

Ὁ Ἄντωνιάδης Ξενοφῶν κατήγετο ἐξ Ἠλείου καὶ διορίσθη ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ δημοδιδασκάλου ὡς πράκτωρ καὶ ὀργανωτῆς ἐνόπλων σωμάτων εἰς τὴν περιφέρειαν Σιδηροκάστρου καὶ Πετριτσίου, ἀλλὰ προδοθεὶς κατέφυγεν εἰς τὴν Καβάλαν, ὅπου ἐξηκολούθησεν τὸ ἔργο του.

Εἰς τοὺς Βουλγαρικοὺς πολέμους ἐτραυματίσθη εἰς τὴν χεῖρα του.

Ἄργυρίου Γεώργιος²

Ὁ Ἄργυρίου Γεώργιος ἔδρασεν εἰς Μορίχοβον ὡς διμοιρίτης τοῦ σώματος Κατσίγαρη Ἑμμ. Ὑπῆρξεν γενναῖος καὶ τολμηρὸς καὶ ἐπέδειξε παράτολμον ἀνδρείαν εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων.

σ. 32

Ἄρκουδας Γεώργιος³

Ὁ Καπετὰν Ἄρκουδας ὡς ὀπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν, εἰς τὴν Χαλκιδικήν, ὅπου ἔλαβε μέρος εἰς τὴν παρὰ τὴν χαράδραν τῆς Ἀγ. Ἀναστασίας μάχην καὶ κατόπιν εἰς τὴν περιφέρειαν Μοριχόβου.

Καπετὰν Βαγγέλης Νικολάου⁴

Ὁ Καπετὰν Βαγγέλης κατήγετο ἐκ τοῦ χωρίου Στρέμπενον (Ἀσπρόγεια) Φλωρίνης. Κατ' ἀρχὰς ἦτο ἀρχηγὸς ἑλληνικοῦ καταδιωκτικοῦ σώματος (ἀρματολικοῦ) καὶ ὡς συνοδὸς τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ κατὰ τῶν Βουλγάρων τῇ ὑποδειξίᾳ τοῦ μητροπολίτου Καστορίας Γερμανοῦ Καραβαγγέλη. Καὶ τοῦτο πρὸς ἐνθάρρυνσιν καὶ ἐμψύχωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ. Ἀργότερον ἐσχημάτισεν αὐτοτελὲς ἑλληνικὸν σῶμα ἐξ ἐντοπίων. Δὲν ἐξεπλήρωσε τὸν σκοπὸν του, δολοφονηθεὶς ἐξ ἐνέδρας ὑπὸ τῶν Βουλγάρων τὴν 25 Μαρτίου 1904, ἐνῶ ἐπέστρεφεν ἐκ Μοναστηρίου, ὅπου εἶχε κληθῆ ὡς μάρτυς μετὰ τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου Ζέλενιτς (Σκληθρον).

Καπετὰν Βάνδος Στογιάννου⁵

Ὁ καπετὰν Βάνδος κατήγετο ἐκ Λεσκοβίου (Τρία Ἑλατα) καὶ ἔδρασεν ὡς ὀπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ καπετὰν Κόδρου (Μιχ. Μωραΐτου). Ἦτο ἀτρόμητος καὶ ριψοκίνδυνος. Ἦτο δὲ καὶ τὸ δεξιὸν χεῖρ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων τῆς περιοχῆς Παΐκου ὄρους, τοῦ Χρ. Καραπάνου.

1. Ἀγγελικῆς Β. Μεταλλινοῦ, Πάνθεον τῶν Μακεδόνων Ἀγωνιστῶν (1896-1914), σ. 26, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 212, 220, 337, 384, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 358.

2. Μ. Τσάμη, ἔ.ἀ., σσ. 383-384.

3. Γ. Λυριτζῆ, Ἡ Ἑθνικὴ Ἐταιρεία καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς, σ. 86, Dakin, ἔ.ἀ. σ. 259, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 68.

4. Ἀ. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 20, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 137, 144, 146-147, 151, 167-168, 178, 187, Γ. Μόδης, Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ Μακεδόνες Ἀρχηγοί, σ. 175-181.

5. Ὁρθό: Βάνδος Βασίλειος (Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 392).

Τὸ σῶμα τοῦ καπετὰν Βάνδου κατὰ τὸν βαλκανο-τουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1912-1913 ἦτο ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ ἐχρησίμευσεν ὡς ὁδηγὸς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπὸ Σαραντάπορον μέχρι τῶν προθύρων τῆς Γευγελῆς.

σ. 33

Καπετὰν Βάρδας (Γεώργ. Τσόντος)¹

ἽΟ καπετὰν Βάρδας, ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ, ἐξελέγη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑλληνικοῦ κομιτάτου ὡς γενικὸς ἀρχηγὸς τοῦ ἐνόπλου Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος καὶ ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Βογατσικοῦ, Καστορίας, Κορεστίων, Καστανοχωρίου καὶ Μοναστηρίου καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος 1903-1909 μὲ λαμπρὰ καὶ σπουδαιότατα ἀποτελέσματα. Διὰ τοῦτο κατέχει τὰς λαμπροτέρας σελίδας τοῦ Ἀγῶνος. Τὸ ὄνομά του ἀπεθανάτισθη διὰ τῆς λαϊκῆς μούσης:

«Γειά σου, Βάρδα ξακουστέ, ὁμορφό μου παλληκάρι,
γειά σου Βάρδα Ἀρχηγέ».

Βαρδῆς Δημήτριος²

ἽΟ Βαρδῆς, ἀξιωματικὸς, ἔδρασεν ὡς ὄπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ καπετὰν Βάρδα (Τσόντου Γεωργ.) εἰς τὴν περιφέρειαν Μοριχόβου. Ἀποσταλεὶς ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ Βλαχογιάννη πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ σώματος Ρεμπέλου (Τσολακοπούλου Χρ.), ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Βουλγάρων.

Βαρνᾶς Γεώργιος³

ἽΟ Βαρνᾶς Γεώργιος κατήγετο ἐκ Στρεμπένου (Ἀσπρόγεια). Κατ' ἀρχὰς ἔδρασεν ὡς ἀγγελιαφόρος, κατόπιν ὡς ὄπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ σ. 34 Σκαλίδη Γεωργ. / Μὲ τὸ σῶμα του συνεπλάκη μετὰ βουλγαρικῆς συμμορίας εἰς τὸ ὄρος Βίτσι, τὴν ὁποίαν διεσκόρπισε. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Ζέλενιτς (Σκληθρον) μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ, συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἐφυλακίσθη εἰς Μοναστήριον, ὁπότεν ἔδραπέτευσε καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

1. Βιογραφικὰ στοιχεῖα γιὰ τὸν Γεώργιο Τσόντο Βάρδα βλ. στοῦ Κωνσταντίνου Ἀθ. Διαμάντη, Τὸ Ἀρχεῖον τοῦ μακεδονομάχου Τσόντου Βάρδα, «Μακεδονικὰ» 4(1955-1960)449-453, Ἀρχεῖον Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος Πηνελόπης Δέλτα 1. Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἽΟ Μακεδονικὸς Ἀγὼν (Ἀπομνημονεύματα), Θεσσαλονίκη 1959, σ. 15-17, 20, 23, 25, 30-31, 33, 43, 69, 71-72, 77, 91, D. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 142, 144, 181, 184, 192, 193, 215-216, 219, 229, 230, 307, 314. Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 179, 200, 214, 216-218, 220-223, 234, 239-241, 243-246, 248, 258-262, 264-265, 299-303, 330, 332, 338, 365, 367, 369, 378, 381, Οἰκονόμου, Τὸ Λέχοβο στὴν ἱστορικὴ του πορεία, Θεσσαλονίκη 1976, σ. 83-84.

2. Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 259-358.

3. Μεταλλινόυ, ἔ.ἀ., σ. 49.

Καπετάν Βάσσος ἢ Μέμος¹

Ὁ καπετάν Βάσσος τὸ 1904 κατετάγη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μπόλα Σπυρ. καὶ κατόπιν προσεκολλήθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Καραλιβάνου. Ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰ Καστανοχώρια καὶ τὰ Κορέστια πολεμῶν Τούρκους καὶ Βουλγάρους. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὰς μεγάλας μάχας τοῦ Κοντσίκου καὶ τοῦ Νερέτι (Πολυποτάμου). Συνειργάσθη μὲ τοὺς Παῦλον Μελᾶν, Καραβίτην Ἰωάν., Καούδην Εὐθύμιον καὶ Φραγκόπουλον Σπύρον, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὑπαρχηγός. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὸν Ἑπειρωτικὸν ἀγῶνα.

Βαφείδης Δημήτριος

Ὁ Βαφείδης κατήγετο ἐκ Τ(υ)ρνάβου τῆς Θεσσαλίας. Τὸ 1905 κατετάγη ἐθελοντῆς εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μαυρομάτη Κωνσταντίνου. Ἐν μέσῃ Καβάλα, μετὰ τριῶν ἄλλων ὀπλιτῶν ἐφόνευσε τὸν ἀρχικομιτατζῆν Μηνᾶν Νικ. καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας καὶ τὸν Σιδέρωφ, διευθυντὴν τοῦ κεραμοποιείου πλησίον τοῦ Δοξάτου Καβάλας, τοῦ ὁποίου οἱ ἐργάται ἦσαν κομιτατζῆδες μετεμφιεσμένοι καὶ ἐδολοφόνουν τοὺς Ἕλληνας.

Κατόπιν κατετάγη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κουρπέζου² (Κοσμοπούλου Δημητρίου).

σ. 35

Καπετάν Βέργας (Μάνος Πέτρος)³

Ὁ καπετάν Βέργας ὡς ἀρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰ Καστανοχώρια καὶ τὰ Κορέστια δραστηρίως πολεμῶν ἐναντίον Τούρκων καὶ κομιτατζῆδων, ἀλλὰ μόνον ἐπ' ὀλίγον χρονικὸν διάστημα. Κατὰ τὴν ὀλιγοχρόνιον διάρκειαν τῆς δράσεώς του εἰς τὸ Μουρίκι κατέστρεψεν ὀλόκληρον τουρκικὸν λόχον στρατοῦ.

Βλαχογιάννης Γεώργιος, λοχαγός⁴

Ὁ Βλαχογιάννης Γ. ὡς ὄπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βάρδα Γ. (Τσόντου Γ.) ἔδρασεν εἰς τὸ Μορίχοβον δραστηρίως κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Ἡ δρᾶσις του, ἂν καὶ ἦτο βραχυχρόνιος, ἐπεξετάθη καὶ πέραν τοῦ Μοναστηρίου μέχρι τῆς Νιζοπόλεως. Συνειργάσθη μὲ τὸν Ρέμπελον (Τσολακόπουλον Χρ.), Φιωτάκην Γεωργ., Καραβίτην Ἰωάν., Καούδην Εὐθ. καὶ ἄλλους.

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 36-37, 39, 193.

2. Ὁρθό: Κουρμπέσης.

3. Περικλέους Ἄλ. Ἀργυροπούλου, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν (Ἀπομνημονεύματα), Θεσσαλονίκη 1957, σ. 41, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν, σ. 43, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 227, 230, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 146, 240, 250, 255, 257, 264, 266, 364.

4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 201, 228, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 265. Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 86-88.

Βολάνης Γεώργιος, ύπαξιωματικός¹

Ὁ Βολάνης Γεώργ. κατήγετο ἐκ Κρήτης καὶ ἔτρεξεν ἐκ τῶν πρώτων εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα τοῦ Παύλου Μελά. Κατὰ τὴν δρᾶσιν του ἐναντίον κομιτατζήδων καὶ Τούρκων συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἐφυλακίσθη εἰς τὸ Μοναστήριον, ὁπόθεν δραπετεύσας ἐσχημάτισε νέον σῶμα καὶ ἔδρασεν ἀπὸ τοῦ 1903 μέχρι τοῦ 1908 ἐκκαθαρίζων τὸ ἔδαφος ἀπὸ τοὺς κομιτατζήδας.

σ. 36

Βρανᾶς Λαμπρινὸς²

Ὁ Βρανᾶς Λ. κατήγετο ἐκ Κρήτης. Ὡς ὀπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν μετὰ τοῦ Καλομενοπούλου Νικ. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, εἰς δὲ τὴν μάχην τῆς Μπελκαμένης (Δροσοπηγῆς), πολιορκηθέντες ὑπὸ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ, αὐτὸς μὲν ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος, ὁ δὲ Καλομενόπουλος συνελήφθη αἰχμάλωτος, ἀλλὰ κατῴρθωσε καὶ ἔδραπέτευσε.

Καπετὰν Βρόντας (Παπᾶς Βασίλ.), ἀνθυπολοχαγὸς³

Ὁ καπετὰν Βρόντας ὡς ἀρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὸ Μορίχοβον μὲ κεντρικὴν περιφέρειαν τῆς Καστοριάς κατὰ τὰ ἔτη 1905-1906. Τὸ σῶμα του ἦτο τὸ πολυμελέστερον, τὸ ὁποῖον διεξήγαγε πολλὰς σφοδρότητας, ἀλλ' ἐνδόξους μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων, τοὺς ὁποίους καὶ κατετρόπωσε. Συνέπραξε μετὰ τῶν ἀρχηγῶν καὶ ὀπλαρχηγῶν Γκούρα (Παπαβιέρου Δημ.), Περδίκα (Νεράντζη Παύλ.) καὶ Λιούπου (Πηγεῶνα Φιλ.)⁴. Μετέσχε καὶ τῶν ἐνδόξων πολέμων 1912-1913.

Γαλάνης Νικόλας

Ὁ Γαλάνης Νικ. ἔδρασεν ὡς ὀπλαρχηγὸς εἰς τὰς περιφέρειας Φλωρίνης, Περιστερίου καὶ Πρέσπας πολεμήσας δραστηρίως Τούρκους καὶ Βουλγάρους, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὺς ἐξόντωσε. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Στρεμπένου (Ἀσπρόγεια) ἐπέδειξε παράτολμον γενναϊότητα. Ὁρμήσας ὄρθιος, ἐπλήγη θανασίμως. Συνειργάσθη μὲ τοὺς ὀπλαρχηγοὺς Κατσαδοῦραν Θωμ. καὶ μὲ τὸν Γέρμαν (Τσοτάκον Νικ.).

1. Ἀργυροπούλου, Ὁ Μακεδονικὸς Ἄγῶν, σ. 41, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 33, 43, 47, Μόδη, Ὁ Μακεδονικὸς Ἄγῶν καὶ ἡ Νεώτερη Μακεδονικὴ Ἱστορία, Θεσσαλονίκη 1950, σ. 308-309, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 127, 191, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 193, 196, 319, 323-324, 327, 329, 341, 365, 379-382, 391, 419-420, 423-426, 433, Οἰκονόμου, Τὸ Λέχοβο, σ. 110-112.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 144, 184, 189, 233, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 145, 157, 194, 240, 241, 251-252.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 181, 270-271, 308, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 319, 328-329, 365-366, 376, 380, 382, 391.

4. Πρόκειται γιὰ τὸν καπετὰν Λαύρα (βλ. Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σσ. 261, 244, 328, 380), πού ἔφερε καὶ τὸ ὄνομα «Λιοῦπος».

Γαλανόπουλος Γεώργιος, λοχαγός¹

Ὁ Γαλανόπουλος Γεώργ. ὡς ἀρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Χαλκιδικῆς καὶ Γευγελῆς. Ὑπῆρξε δραστήριος. Ἐπετίθετο κατὰ τῶν κομιτατζήδων κεραυνοβόλως καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἐξόντωσε. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Ἀκρίταν (Μαζαράκην Κωνστ.), Καραπάνον Χρήστ. καὶ ἄλλους.

Γαρέφης Κώστας²

Ὁ Γαρέφης Κώστας ἐκ Μηλιᾶς τοῦ Πηλίου ὑπῆρξεν ὁ δραστηριώτερος τῶν Μακεδονομάχων. Τὸ 1896 ἀπεστάλη εἰς Καβάλαν πρὸς καταστροφὴν γεφυρῶν καὶ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ὅπου προδοθεὶς κατεστράφη τὸ σῶμα του. Αὐτός, ὡς ἐκ θαύματος, ἐσώθη. Τὸ 1905 ἐκλήθη ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν Μακεδονίαν, κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Καρατζόβαν, περιφέρειαν Ἐδέσσης καὶ Μοριχόβου. Πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν ἐκ Μεγ. Λειβαδίων Πάϊκου κτηνοτρόφων, ὅτι ὁ βοεβόδας Δάνεφ τοὺς ἄρπαξεν 600 πρόβατα, σπεύδει καὶ τὸν προλαμβάνει εἰς τὴν Πριόνια τῆς Ραδίνης (Τίκβεζ). Συνάπτει μάχην καὶ τὸν κατατροπώνει φονεύσας 12 κομιτατζήδας καὶ ἀποδίδει τὰ πρόβατα εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας. Εἰς τὸ χωρίον Σμπόρσκο (Πευκωτὸν) ἐξοντώνει τὸν ἐπικίνδυνον ἀρχικομιτατζὴν Τράϊκον. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας πληροφορεῖται, ὅτι εἰς τὰ παρὰ τὰ κτηνοτροφικὰ κονάκια τῶν Καριφελῶν εὐρίσκονται οἱ βοεβόδες Λούκας καὶ Καρατάσος, σπεύδει, συνάπτει μάχην, φονεύει αὐτοὺς μετὰ 14 κομιτατζήδων, τῶν λοιπῶν διαφυγόντων, πλὴν ὅμως τραυματίζεται θανασίμως καὶ πίπτει ἥρωϊκώτατα. Τὸ σῶμα του ἐτάφη εἰς τὸ χωρίον Γκραντέσνιτσα.

σ. 38

Καπετὰν Γέρμας (Τσοτάκος Νικόλ.), ἀνθυπολοχαγός³

Ὁ Γέρμας ὡς ἀρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Κοζάνης καὶ Φλωρίνης. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων, πολεμήσας αὐτοὺς μὲ ἀφάνταστον ἀγριότητα. Εἰς τὴν μάχην τῆς Λοσνίτσης (Γέρμα) ἔπεσεν ἥρωϊκῶς μαχόμενος. Εἰς τὴν μάχην αὐτὴν 60 ἄνδρες ἐπολέμησαν ὡς λέοντες ἐναντίον 1.000 καὶ πλέον ἀνδρῶν τάγματος κυνηγῶν τουρκικοῦ στρατοῦ.

Συνειργάσθη μὲ τοὺς Γαλάνην Νικολ. καὶ Κατσαδοῦραν.

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 220, 369, 417.

2. Βασιλείου Σταυροπούλου, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν (Ἀπομνημονεύματα), Θεσσαλονίκη 1961, σ. 33, Παπατζανετέα, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν (Ἀπομνημονεύματα), σ. 21-22, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 234-235, 252, 271, 315, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 271, 286, 288, 290, 338, 340-341, 428.

3. Βλ. τὴ μελέτη τοῦ Χ. Γεωργίου, Ὁ Γέρμας καὶ τὰ γεγονότα τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγώνα, Θεσσαλονίκη 1966, σ. 48-50, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 43-44, 46, Κ. Ι. Μαζαράκη - Αἰνιᾶνος, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν (Ἀναμνήσεις), Θεσσαλονίκη 1963, σ. 78, Χριστόφορου Νάλτσα, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν, Θεσσαλονίκη 1958, σ. 30, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 315, 319, Τσάμη ἔ.ἀ., σ. 364, 377, 407.

Γερογιάννης Παναγιώτης, ἑφεδρος ἀνθυπολοχαγός¹

Ὁ Γερογιάννης Π. ἐκ Κρήτης ὡς ὄπλαρχηγός Α΄ τάξεως ἔδρασε ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μακρῆ Γεωργίου ἢ Δικωνύμου. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας ἐξοντώντας πολλοὺς κομιτατζήδες. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Τερτίκαν Χαράλ., Λουκᾶν Κόκκινον, Εὐθύμ. Καούδην καὶ ἄλλους.

Καπετὰν Γιαγκλῆς Γεώργ., ἑφεδρος ἀνθυπολοχαγός²

Ὁ Γιαγκλῆς Γεώργ. ὡς ὄπλαρχηγός ἔδρασε εἰς τὴν Χαλκιδικὴν καὶ εἰς τὰς περιφέρειας Θεσσαλονίκης καὶ Κιλκισίου. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτζατζήδων. Πρὸς τιμωρίαν δὲ τῶν προδοτῶν καὶ ὑποστηρικτῶν τῶν δευτέρων, ἐπυρπόλησε μετὰ τοῦ καπετὰν Μητρούση (Γκογκολάκη) τὸ βουλγαροχώρι Καρατζάκιοϊ (Θόλος).

σ. 39

Καπετὰν Γιοβάνης Ραδιναλῆς³

Ὁ Καπετὰν Γιοβάνης ἐκ Ραδίνης (Τίκβες), θεῖος τοῦ στρατηγοῦ ἐ.ἀ. Χρήστου Ἀβραμίδη, ἔδρασε εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Γευγελῆς μὲ ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα τιμωρήσας πολλοὺς Βουλγάρους. Τὸ 1912 ὑπῆρξεν ὁδηγὸς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ πρὸς τὰ Γιαννιτσά καὶ τὸ 1916-1918, τῇ ὑποδείξει τῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν, ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων ὡς ὁδηγὸς καὶ πληροφοριοδότης ἀπὸ ἀεροπλάνου ἀπὸ τὸ Καρασούλι (Πολύκαστρον) πρὸς βορρᾶν μέχρι Ντεμίρ Καποῦ (Σιδηραῖ πύλαι ἢ Στόβοι) καὶ πέραν.

Καπετὰν Γιοβάνης⁴

Ὁ καπετὰν Γιοβάνης ὡς ὄπλαρχηγός, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Παύλου Μελά, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὁ πολύτιμος ὁδηγός, καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Π. Μελά, ἔδρασε εἰς τὰ Κορέστια, πολεμῶν ἀσπόνδως τοὺς κομιτατζήδας. Συνειργάσθη καὶ μὲ τοὺς Καούδην Εὐθ., Καραλίβανον, Κόδρον (Μωραῖτην Μ.) καὶ ἄλλους.

Γκάρτζιος Χαράλαμπος, δημοδιδάσκαλος⁵

Ὁ Γκάρτζιος Χ. κατήγετο ἐκ Γευγελῆς καὶ προσέφερε ποικίλας ὑπηρεσίας κατὰ τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα. Ἦτο ζωηρὸς καὶ τολμηρὸς. Κατεκρεουργήθη ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων εἰς τὸ χωρίον Λούμνιτσα (Σκρά), ἀφοῦ προηγουμένως ἐβασανίσθη ἀπανθρώπως καὶ ἀγρίως: θέσαντες τοὺς πόδας του εἰς τὸ πῦρ καὶ κατόπιν, ἀναβάς εἰς ἕξ αὐτῶν εἰς τὴν ράχην του, ὑπεχρέωθη νὰ βαδίση μὲ κεκαυμένους πόδας ἐπὶ πετρώδους ἐδάφους κεντῶν αὐτὸν εἰς τοὺς γλουτοὺς διὰ τῆς λόγῃς, ἵνα βαδίση ταχύτερον.

1. Ἀρ γ υ ρ ο π ο ὑ λ ο υ, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν, σ. 4, Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 328, 384-385, 417-418, 420, 422-423.

2. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 237, 447, Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 297, 359, 402, 433.

3. M e t a λ λ ι ν ο ῦ, ἔ.ἀ., σ. 51.

4. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 193, 226, 231, 268, 271, 288, 290.

5. M e t a λ λ ι ν ο ῦ, ἔ.ἀ., σ. 53.

Καπετὰν Γκόνοσ Γιώτασ¹

ἽΟ καπετὰν Γκόνοσ ἐκ Γιαννιτσῶν, μὴ ἀνεχόμενος τὴν δολοφονίαν ἐν-θουσιωδῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων, κατέφυγεν εἰς Ἀθήνας. Ἐκεῖ-θεν ἀπεστάλη ὡς ὄπλαρχηγὸς εἰς τὴν περιφέρειαν Γιαννιτσῶν μέχρι Γευγε-λῆσ, ὅπου διεξήγαγεν πολλὰς μάχασ κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων. Καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους δυναμιτιστὰς καὶ σφαγεῖς Ἑλλήνων. Κατόπιν προσελήφθη εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου ὡς γνώστησ τῶν κατατοπιῶν τῆσ λίμνησ, συνετέλεσεν εἰς τὰ μέγιστα εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆσ ἐντὸσ αὐτῆσ δράσεωσ τῶν ἐλληνοσωμάτων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Σάρρου (Κάλλα Κωνστ.) καὶ Λύκα Πέτρου, διὰ τὴν ἐκδίωξιν τῶν κομιτατζήδων ἐξ αὐτῆσ, τὴν ὁποίαν εἶχον μετατρέψει εἰς φρούριον ὠχυρωμένον. Εἰσ μάχην μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ ἐτραυματίσθη θανασίμως πεσὼν ἠ-ρωϊκῶσ μαχόμενος.

Καπετὰν Γκόνοσ Δουγιάμασ²

ἽΟ καπετὰν Γκόνοσ ἐκ Μπαροβίτσησ (Καστανερῆσ Γουμένισσησ), κατ' ἀρχὰσ κατετάγη εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ καπετὰν Κόδρου (Μωραῖτου Μιχ.) καὶ Φραγκοπούλου, ὁ ὁποῖοσ κατόπιν, διὰ τὴν ἱκανότητά του καὶ τὴν ἀν-δρείαν του, ἀνεκηρύχθη ὄπλαρχηγὸσ ἀπὸ τὸ 1905-1908 τιμωρήσασ πολλοὺσ φανατικοὺσ καταδότασ Βουλγάρουσ.

σ. 41

Καπετὰν Μητρούσησ (Γκογκολάκησ)³

ἽΟ καπετὰν Μητρούσησ ἔδρασεν εἰς τὰσ περιφέρειασ Σερρῶν, Χαλκι-δικῆσ καὶ Κιλικισίου. Διεκρίθη διὰ τὴν τόλμην καὶ γενναιότητα. Ἔλαβε μέ-ροσ εἰσ πολλὰσ μάχασ καὶ ἰδίωσ εἰσ τὸ χωρίον Καρατζάκιοι, ὅπου διὰ νὰ ἐκ-δικηθῆ τὴν δολοφονίαν τῆσ γυναικὸσ του ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων, ὠρμησε κατὰ τοῦ χωρίου, ὅπου εὐρίσκοντο οἱ δολοφόνοι, κατέσφαξεν ὄλουσ καὶ πολλοὺσ ἐκ τῶν κατοίκων Βουλγάρων, οἱ ὁποῖοι συνέπραξαν εἰσ τὴν δολο-φονίαν. Προδοθεῖσ εἰσ τὰσ τουρκικὰσ ἀρχὰσ κατεδιώχθη, ἀλλ' οὔτοσ, ὡσ ἄλ-λοσ Γεωργ. Ὁλύμπιοσ, κατέφυγεν εἰσ τὸ κωδωνοστάσιον τῶν Σερρῶν με-τοὺσ ὀπαδούσ του, ὅπου ἀντέταξεν ἄμυναν ἀπεγνωσμένην καὶ ἔπεσαν πάντεσ ἠρωϊκῶσ μαχόμενοι.

1. Π α π α τ ζ α ν ε τ έ α, ἔ.ἀ., σ. 8, 12-14, 26, 43, 45, Μ α ζ α ρ ά κ η - Α ἰ ν ἰ ἄ ν ο σ, ἽΟ Μακεδονικὸσ Ἀγὼν, σ. 16, 78, D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 274, 285. Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 271, 292, 351-352, 394, 426, 434.

2. Γιὰ τοὺσ τέσσερισ ἀδελφοὺσ Λάζο, Γκόνο, Μῆτρο, Τράϊο Δουγιάμα βλ. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 238, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 392, Μ ό δ η, Μακεδονικὸσ Ἀγὼν καὶ Μακεδόνεσ Ἀρ-χηγοί, σ. 305-314.

3. Ἀ γ γ. Μ ε τ α λ λ ι ν ο ὀ, ἔ.ἀ., σ. 26, X. Ν ά λ τ σ α, ἽΟ Μακεδονικὸσ Ἀγὼν εἰσ τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν, σ. 30, Γ. Μ ό δ η, ἔ.ἀ., σ. 319-323, 402-405, D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 237, 285, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 359, 402, 404.

Γκούντας Κωνσταντῖνος¹

Ὁ καπετάν Γκούντας, γηραιὸς ἀρματολὸς τοῦ Ὀλύμπου, κατήγετο ἐκ μικροῦ χωρίου τῶν Γρεβενῶν καὶ κατοικοῦσε εἰς τὸ Μεγάροβο τοῦ Μοναστηρίου, ὅπου ἐδρασεν ἀπὸ τοῦ 1905 μέχρι τοῦ 1907. Ἐφθασε δὲ μέχρι τῆς Ἀχρίδος. Εἰς τὸ χωρίον Σμίλοβον ἐτιμώρησε πολλοὺς φανατικοὺς Βουλγάρους καὶ κατέκαυσεν ὅλα τὰ βουλγαρικὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, μὲ τὰ ὅποια οἱ κομιτατζήδες ἀντικατέστησαν τὰ ἑλληνικά. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Μάλλιον (Δούκαν Στέφανον) καὶ τὸν Μακρῆν (Δικώνυμον Γ.), πολεμήσας Τούρκους καὶ Βουλγάρους μετὰ σφοδρότητος.

σ. 42 Γκούρας Δημ. (Παπαβιέρως Δημ.), ἀνθυπολοχαγὸς²

Ὁ καπετάν Γκούρας ἐκ Παρνασσίδος ἐκλήθη τὸ 1907 ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ κομιτάτου καὶ ἀπεστάλη ὡς ἀρχηγὸς εἰς τὴν περιφέρειαν Μοριχόβου. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων καὶ ἰδίως εἰς τὴν κατὰ τὴν 14ην Ἰουνίου 1907 μεγάλην καὶ φονικωτάτην μάχην παρὰ τὸ δάσος τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου) μετὰ πολυαριθμοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος καὶ τὰ σώματα τοῦ Ζάκα Γρηγ. ἢ Φαληρέα, τοῦ Φλάμπουρα (Θειάφη Ε.) καὶ Λουκᾶ Κοκκίνου, ὁ ὁποῖος ἐτραυματίσθη ἀνωθεν τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ. Ὡσαύτως ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν μεγάλην μάχην τῆς Βέρμπιανης, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος καὶ ὁ Βρόντας (Παπᾶς Βασιλ.) καὶ Κατσίγαρης Ἐμμ. μετὰ πολυπληθοῦς βουλγαρικῆς συμμορίας. Συνειργάσθη καὶ μὲ τοὺς Καραπάνου Χρήστ., Καρφῆν Ἰωάν., Κατσαδοῦραν Θωμᾶν καὶ ἄλλους.

Γρηγορίου Στέφανος³

Ὁ Γρηγορίου Στ. ὡς ὄπλαρχηγὸς μὲ σῶμα καθαρῶς Μακεδόνων ἐδρασεν εἰς πολλὰς περιφερείας καὶ ἰδίως τῆς Φλωρίνης. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας καὶ πρὸ παντὸς κατὰ τῶν Βουλγάρων, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶχε κηρύξει ἀμείλικτον πόλεμον καὶ τοὺς ὁποίους ἐπολέμησε μετὰ πείσματος καὶ σφοδρότητος. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Σκουντρῆν Ἐμμ., Νικολοῦδην Ἐμμ., Φαρμάκην Ἦλ. (Κούντουραν Ἦλ.) καὶ ἄλλους.

σ. 43 Γύπαρης Παῦλος⁴

Ὁ Γύπαρης Παῦλος ἐκ Κρήτης ἐδρασεν ὡς ὄπλαρχηγὸς εἰς τὰς περι-

1. Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 244, 322-323.

2. D. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 308, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 370, 374-376, 382, 384-385.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 181, 227, 229. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 61, 156, 202, 240, 266, 366-367, 372-375, 382, 384-385, 419-424, 433.

4. Βλ. τὴ μελέτη τοῦ Ἀνδρέα Γυπαράκη, Καπετάν Γύπαρης, Ἀθήναι 1967, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 192-193, 215, 219, 230, 307, 314, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 202, 208-210, 213, 240, 255, 257-258, 262, 266, 319, 323-324, 326, 365, 372-373, 413-435, Γεωργίου,

φερείας Κορεστίων καὶ Μοναστηρίου. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλές μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὺς ἐτιμώρησε, ἀλλὰ καὶ τρὶς ἐτραυματίσθη. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης καὶ τῆς Σάμου, εἰς τὸν Ἑπειρωτικὸν ἀγῶνα καὶ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς πολέμους, ἰδίως εἰς τὴν μεγάλην μάχην τοῦ Σκρά.

Δανιὴλ Ἀλέξανδρος

Ὁ Δανιὴλ Ἀλ. ἐκ Βαρυπόμπης τῆς Λαμίας ἔδρασεν ὡς διμοιρίτης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Καούδη Εὐθμ. εἰς πολλές περιφερείας, διακριθεὶς εἰς τὰς πολλές μάχας, διὰ τὴν γενναιότητά του, τὴν τόλμην καὶ τὴν ἀνδρείαν του.

Δεληγιάννης Ἡλίας¹

Ὁ Δεληγιάννης Ἡλ. ὑπηρέτησεν ὡς ὀμαδάρχης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μάλλιου Στ. (Δούκα Στ.) καὶ κατόπιν εἰς τὸ σῶμα τοῦ Καούδη Εὐθ. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλές μάχας, ὡς καὶ τὰς μεγάλας μάχας τοῦ Ὄντρια καὶ Λεχόβου (Καστανοχωρίου). Ἦτο τολμηρὸς, γενναῖος καὶ λίαν ριψοκίνδυνος.

σ. 44

Δέλλιου Χρῆστος ἢ Ζαχαροπλάστης²

Ὁ Δέλλιου Χρῆστος ἐκ Γευγελῆς, κατ' ἀρχὰς εἰργάσθη ὡς σύνδεσμος μεταξὺ τοῦ κέντρου Γευγελῆς καὶ τῶν σωμάτων τῆς περιφερείας, κατόπιν ὡς ὀπλίτης. Διακριθεὶς δὲ διὰ τὴν τόλμην καὶ τὴν ὀρμητικότητά του, ἀνεκηρύχθη ὀμαδάρχης. Καὶ τέλος, ὡς ὀπλαρχηγός, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Χρηστ. Καραπάνου, ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Γευγελῆς, Δοϊράνης, Βογδάντσης Γουμενίσσης, μαχόμενος ἐπιδεξίως κατὰ τῶν κομιτατζήδων καὶ τιμωρῶν Βουλγάρους καταδότας.

Δίμπρας Π. (Κλεῖτος Παναγ.)³

Ὁ καπετὰν Δίμπρας κατ' ἀρχὰς εἰργάσθη ὡς ἐθνεργάτης εἰς τὴν Ἀνατ. Θράκην περιφερείας 40 Ἐκκλησιῶν, κατόπιν εἰς Γευγελὴν ὡς ἀλευρέμπορος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Κλεισοῦρας. Ἀργότερον ἐχρημάτισε ὑπαρχηγός τοῦ Μάλλιου (Δούκα Στεφ.) καὶ ἔλαβε μέρος εἰς πολλές μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Συνειργάσθη μὲ τὸν Λιοῦπον (Πηχεῶνα Φιλ.), Ἀκρίβον (Τόσκαν Στέφ.) Καρφήν Ἰωάνν. καὶ ἄλλους, ἰδίως εἰς τὴν μεγάλην μάχην Ζαγοριτσάνης, πρῶτον μὲ τοὺς κομιτατζήδες καὶ κατόπιν μὲ τοὺς Τούρκους, κατατροπώσας ἀμφοτέρους.

Δουγιάμας Δημήτριος⁴

Ὁ Δουγιάμας Δημήτριος ἐκ Καστανερῆς Γουμενίσσης κατ' ἀρχὰς κα-

¹ Ὁ Γέρμας καὶ τὰ γεγονότα τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγώνα, σ. 62, Ο ἰ κ ο ν ὄ μ ο υ, Τὸ Λέχοβο, σ. 110-112.

1. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 244, 365, 370, 414-415.

2. Ὁ συγγραφέας συγγέει τὸν Γεώργ. Ζαχαροπλάστη ποὺ ἔδρασε στὴ Στρώμιτσα μὲ τὸν Χ. Δέλλιο, γιὰ τὸν ὁποῖο καὶ πρόκειται ἐδῶ, (Μ ε τ α λ λ ι ν ο ὺ, ἔ.ἀ., σ. 50, 52).

3. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 244, 269, 392. Πρόκειται γιὰ τὸν Δρίβα ἢ Κλεισοῦρα.

4. Βλ. προηγούμενη παραπομπὴ γιὰ τοὺς ἀδελφοὺς Δουγιάμα.

τετάχθη ως όπλίτης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κόδρου (Μωραΐτου Μιχ.) καὶ Φραγκοπούλου. Ἀναδειχθεὶς δὲ γενναῖος καὶ τολμηρὸς εἰς τὰς μάχας, ἀνεκηρύχθη κατ' ἀρχὰς ὀμαδάρχης, κατόπιν ὡς ὀπλαρχηγὸς αὐτοτελοῦς σώματος ἀπὸ τὸ 1905 μέχρι 1908. Ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους καὶ ἐξόντωσε τὸν ἀρχικομιτατζίη Μπέσκον. Ἐδολοφονήθη δι' ἐνέδρας μετὰ τὸ 1912.

σ. 45

Δούκης Σπύρος¹

Ὁ Δούκης Σπ. ἐκ Καστοριάς ὑπῆρξε πρωτοπαλλήκαρον τοῦ καπετάν Ἀρκούδα, ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας μὲ Τούρκους καὶ Βουλγάρους καὶ ἔπεσε μαχόμενος μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ τὸ 1906 εἰς τὴν παρὰ τὴν Ἀνασέλτισαν μάχην.

Δούκης Χρῆστος²

Ὁ Δούκης Χρῆστος ἐκ Καστοριάς, ὑπῆρξεν ὀπαδὸς τοῦ Παύλου Μελά. Ἀναγνωρισθεὶς ὡς ὀπλαρχηγὸς διὰ τὴν πολεμικὴν ἰκανότητά του κατήρτισε σῶμα, μὲ τὸ ὁποῖον ἐπολέμησε σφοδρότατα κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Ἐλαβε μέρος καὶ εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους καὶ τὸν Ἡπειρωτικὸν ἀγῶνα.

Ἔσλιν Ὅθων³

Ὁ Ἔσλιν Ὅθων ἐξ Ἀθηνῶν ὡς ὀπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γκούρα (Παπαβιέρου Δημ.) διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων ὡς καὶ εἰς τὴν μεγάλην μάχην τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου), εἰς τὴν ὁποίαν συνεπολέμησαν κατὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ οἱ Ζιάκας Γρηγ., Φλάμπουρας Ε. καὶ Κόκκινος Λουκ.

σ. 46

Ζαρκάδας Θεοχάρης⁴

Ὁ καπετάν Ζαρκάδας Θ. ἐξ Ἀθῦτου Χαλκιδικῆς ὑπῆρέτησεν ὡς ὀπλαρχηγὸς τοῦ σώματος Γιαγκλιῆ Γεωργίου ἀπὸ τοῦ 1906 μέχρι τοῦ 1908 καὶ ἀργότερον ὡς ὀπλαρχηγός. Ἐλαβε μέρος εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν κοιμητησίων εἰς Καρατζάκιοι, τὸ ὁποῖον ἐπυρπόλησαν μετὰ τοῦ Μητρούση (Γκογκολάκη). Ὡσαύτως ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν ἐνέδραν κατὰ τῶν Βουλγάρων ἐν Ἀγίῳ Ὁρει.

Ζερβέας Παρασκευᾶς⁵

Ὁ Ζερβέας Π., ὡς ὀπλαρχηγός ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κάλλα (Σάρρου Κων.), ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Εἰς τὴν μεγάλην ἐπίθεσιν

1. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 29.

2. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 29.

3. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 328-329.

4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 271. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 67, 391.

5. Π. Παπατζανετέα, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν, σ. 34, 41.

κατὰ τῶν κομιτατζήδων, τῶν ὠχυρωμένων ἐντὸς τῶν καλυβῶν τῆς λίμνης, ἐτραυματίσθη εἰς τὴν χεῖρα καὶ ἔχασε ἓνα δάκτυλον. Εἰς τὴν μάχην αὐτὴν ἔλαβον μέρος ὁ Ἄγρας, ὁ Γκόνοσ Γιώτας, ὁ Μπάρος καὶ ἄλλοι.

Ζερβὸς Παναγιώτης

ἽΟ Ζερβὸς Παναγιώτης ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Κορεστίων, Καστανοχωρίων καὶ ἄλλων περιφερειῶν πολεμῶν μετὰ γενναιότητος καὶ σφοδρότητος Τούρκους καὶ κομιτατζήδες. Συνειργάσθη καὶ συνεπολέμησε μετὰ τοῦ Μάλλιου (Δούκα Στέφ.), Ρούβα (Κατεχάκη Γ.) Σκαλίδη Γεωργ. καὶ ἄλλους.

Ζήκης Χρ. (Καραπάνος Χρῆστος)¹

ἽΟ Ζήκης Χρ., ἐπιλοχίας πεζικοῦ, ἔδρασεν ὡς ἀρχηγὸς εἰς τὰς περιφερείας Μοριχόβου, Κορεστίων καὶ Γευγελῆς μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα. Εἰς τὴν περιφέρειαν Γευγελῆς εἶχε στενὴν συνεργασίαν μὲ τοὺς ὄπλαρχηγούς Στέργ. Ναοῦμ, Βάνδον Βασίλ., Λάζον Δουγιάμαν, Γκόνον Πελτέκην, ἅπαντας Μακεδόνας.

σ. 47

Ζήσηνα Εὐτέρπη

ἽΗ Ζήσηνα Εὐτ., ὡς ἄλλη ἡρώϊς τοῦ 1821, ἀνεδείχθη κατὰ τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα. Καταγομένη ἐκ τοῦ χωρίου Ἀπόσκεπο τῆς Καστορίας εἰργάσθη διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἐνόπλων ἀνταρτικῶν σωμάτων, ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐξόντωσιν πολλῶν Βουλγάρων κομιτατζήδων καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀρχικομιτατζῆ Μάτο ἐκ Γκορνιτσόβου. Τὸ 1904 ὁ Τσακαλάρωφ μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν τῆς, διὰ νὰ φονεύσῃ τὸν υἱὸν τῆς, ὥρμησεν ὡς λέαινα καὶ ἐπλήγωσε πολλοὺς συμμορίτας, οἵτινες τὴν ἐτραυμάτισαν σοβαρῶς καὶ ἐφόνευσαν τὸν υἱὸν τῆς. Φυλακισθεῖσα ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἀπεφυλακίσθη τὸ 1908 κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα.

Ζιάκας Γρηγόριος (Φαληρέας Γρηγ.), ἀνθυπολοχαγὸς²

ἽΟ καπετὰν Ζιάκας Γρ. ὡς ἀρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰ Καστανοχώρια, Κορεστία καὶ ἄλλας περιφερείας. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας καὶ ἰδίως εἰς τὸ Ζέλενιτς (Σκληθρον) καὶ Λέχοβον (Καστανοχώρι). Ἐπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος εἰς τὴν μάχην τῆς Λοσνίτσης (Γέρμα), τὴν ὁποίαν διηύθυνε. Εἰς τὴν μάχην αὐτὴν 60 ἄνδρες ἐμάχοντο ὡς λέοντες ἐναντίον 1.000 Τούρκων τοῦ τάγματος κυνηγῶν.

1. Πρόκειται γιὰ τὸν Ζούκη Χρῆστο, τὸν ὁποῖο ὁ συγγραφέας συγχέει λανθασμένα μὲ τὸν Καραπάνο Χρῆστο. Γιὰ τὸν Ζούκη βλ. στοῦ D. D a k i n, ἔ.ἀ., σσ. 215, 220, 222, 225, Π. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 259.

2. Ἐ.ἀ., σ. 37-41. Κ. Ι. Μ α ζ α ρ ἄ κ η - Α ἰ ν ἰ ἄ ν ο ς, ἽΟ Μακεδονικὸς Ἀγών, σ. 153, 157, D. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 282-283, 286, Π. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 341, 345, 348, 391, 426, 433.

σ. 48

Ζούπας Δημήτριος

Ἐκ καπετᾶν Ζούπας Δημ., ἐκ Βαρυπόμπης τῆς Λαμίας, τὸ 1904 κατετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Λίτσα (Βλαχάκη Ἄντ.) καὶ Λεωνίδου Πετροπουλάκης καὶ ἔδρασεν ὡς ὄπλαρχηγὸς εἰς τὰς περιφερείας Φλωρίνης καὶ Γρεβενῶν, ὅπου εἰς μίαν μάχην ἐφονεύθη ὁ Πετροπουλάκης. Κατόπιν μετέβη εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Καστορίας καὶ συνηνώθη μὲ τὸ σῶμα τοῦ Γιώτα Κων. Ἄργότερον τὸ σῶμα του ἐνέπεσεν εἰς ἐνέδραν τουρκικοῦ στρατοῦ καί, διὰ τὴν μὴ αἰχμαλωτισθῆ, ἐκύλισεν μετ' ὀπλιτῶν του ἐξ ἐνὸς ἀποκρήμνου βράχου καὶ διασωθέντες ἐξηκολούθησαν τὴν δρᾶσιν των μέχρι τοῦ 1908.

Ἡρακλῆς

Ἐκ καπετᾶν Ἡρακλῆς, ἐκ Βασιλικῶν Χαλκιδικῆς, ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Χαλκιδικῆς καὶ Θεσσαλονίκης, συνεργαζόμενος μετὰ τῶν καπετᾶν Ἀκρίτα (Κ. Μαζαράκη), Παπακώστα Βασιλ. καὶ Μινοπούλου Ἄθαν.

Καβοντόρος Σταῦρος (Ρήγας Σταῦρος),

ἀνθυπολοχαγὸς πεζικοῦ¹

Ἐκ Καβοντόρος Στ. ἔδρασεν ὡς ὄπλαρχηγὸς εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν κατὰ τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων καὶ ὠχυρωμένων κομιτατζήδων, εἰς τοὺς ὁποίους μετὰ τῶν ἀρχηγῶν καὶ ὄπλαρχηγῶν Ἄγρα (Τέλλου Ἀγαπηνοῦ), Ζερβέα Παρασκ., Τηλιγάδη, Γκόνου Γιώτα καὶ ἄλλους, ἐπροξένησαν πολλὰς καὶ μεγάλας ζημίας.

Κάλλας Κ. (Σάρρος Κωνστ.), λοχαγὸς πεζ.²

Ἐκ καπετᾶν Κάλλας ἔδρασεν ὡς γενικὸς ἀρχηγὸς εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν κομιτατζήδων, /εἰς τοὺς ὁποίους ἐπροξένησε πολλὰς ζημίας. Πρὸς τελείαν ὅμως ἐκτόπισιν αὐτῶν ἐκ τῆς λίμνης, συνεκάλεσε συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν του μὲ τοὺς συναρχηγοὺς καὶ ὄπλαρχηγοὺς Λύκαν Π., Ἄγραν, Γκόνον Γιώταν, Κοκκινάκη Στυλ., Ζερβέαν Παρασκ. καὶ Μπουκουβάλαν Κων., κατὰ τὸ ὁποῖον ἀπεφασίσθη γενικὴ ἐπίθεσις κατὰ τοῦ ἀρχηγείου (καλύβης ὠχυρωμένης) τῶν Βουλγάρων. Εἰς τὴν ἐπίθεσιν ἐχρησιμοποιήθησαν 13 πλάβες (βάρκες), ἀνὰ τρεῖς ἄνδρες εἰς ἐκάστην, ἐκτὸς τῶν ἄλλων πλαβῶν τῶν περιπολούντων ἀνὰ τὰς λαβυρινθοειδεῖς στενωτάτους διόδους. Γενομένης τῆς ἐπιθέσεως αἰφνιδιαστικῶς καὶ μετὰ σφοδρότητος κατετροπώθησαν οἱ κομιτατζήδες, πλὴν ὅμως ἐπλήγη θανασίμως ὁ Λύκος καὶ ἐτραυματίσθη ὁ Ζερβέας εἰς τὴν χεῖρα του καὶ ἀπεκόπη ἕνας δάκτυλός του.

1. Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 5, 6, 20-21, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 274-275, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 294, 344, 347, 350-351, 374.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 279-280, 253-254, 286, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 343, 351-353, 393-394.

Καλογεράκης Ἰωάννης¹

Ὁ Καλογεράκης Ἰωάννης, ὡς ὄπλαρχηγός εἰς τὸ σῶμα τοῦ Βάρδα (Τσόντου Γεωργίου), ἔδρασεν εἰς τὰς περιφέρειας Κορεστίων, Μπελκαμένης, Μοναστηρίου, καὶ εἰς τὴν μάχην παρὰ τὸ Λέχοβον (Καστανοχώριον), συμπλακείς μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ, ἔπεσεν ἡρωϊκῶς. Συνειργάσθη μετὰ τοῦ Μακρῆ, Καούδη, Βέργα καὶ ἄλλους.

Καλομενόπουλος Νικόστρατος²

Ὁ Καλομενόπουλος Νικόστ. ἔδρασεν ὡς ὄπλαρχηγός εἰς τὴν περιφέρειαν Φλωρίνης κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ Τούρκων. Εἰς τὴν μάχην τῆς Μπελκαμένης (Δροσοπηγῆς) διὰ προδοσίας τῶν Βουλγάρων συνελήφθη αἰχμάλωτος ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, τὸ δὲ σῶμα του διεμοιράσθη εἰς ἄλλα σώματα.

σ. 50

Καραλίβανος Ἄλ.³

Ὁ Καραλίβανος Ἄλ., ὁ γηραιός, ἀλλ' ἀτρόμητος ἀρματολὸς τοῦ Ὀλύμπου, κατ' ἀρχάς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Παύλου Μελά καὶ ἀργότερον μὲ αὐτοτελές σῶμα, ἔδρασεν εἰς τὰς περιφέρειας Κοζάνης, Βοδενῶν καὶ Καρατζόβας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων.

Τοὺς δευτέρους τούτους κατετρόμαξε καὶ ἀπεδεκάτισε, ἰδίως εἰς τὴν παρὰ τὸ χωρίον Νερέτι (Πολυπόταμον) μάχην. Μίαν πολυάριθμον συμμορίαν τὴν κατετρόπωσε καὶ τὴν ἔτρεψεν εἰς ἄτακτον φυγὴν. Συνειργάσθη μὲ τὸν Μπόλαν Σπυρ., Καραγιώργη, Γιοβάνη καὶ ἄλλους.

Καούδης Εὐθύμιος⁴

Ὁ Καούδης Εὐθύμ. ἐκ Καλλικρατείας τῆς Κρήτης ὡς ἀρχηγός σωμάτων ἔδρασεν εἰς πολλὰς περιφέρειας τῆς Δυτικῆς καὶ Κεντρικῆς Μακεδονίας ἀπὸ τὰς ἀρχάς τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος μέχρι τέλους. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Ἀξία ἱστορικῆς μνήμης εἶναι ἡ μάχη παρὰ τὸ χωρίον Ὀστιμα (Τρίγωνον) κατὰ τῶν ἠνωμένων συμμοριῶν ὑπὸ τοὺς αἰμοβόρους βοεβόδας Μῆτρον Βλάχον, Καρσάκωφ καὶ Σφέτκωφ, αἱ ὁποῖα ἠρίθμουν ἄνω τῶν 300 κομιτατζήδων μόνον μὲ 15 παλληκάρια. Ἡ

1. D. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 226,373, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 180, 204, 209, 240, 261, Π. Οἰκονόμου, Τὸ Λέχοβο, σ. 95-96.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 139, Μαζαράκη-Αἰνιάνος, ἔ.ἀ., σ. 5, 47, Γεωργίου, ἔ.ἀ., σ. 39. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 237, 240, 250-253, 424, Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 89-92.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 131, 189, 190-191, 193. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 179, 188, 193-196, 200, 216, 221-222.

4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 144-145, 175, 177, 181-185, Μαζαράκη-Αἰνιάνος, ἔ.ἀ., σ. 12, 82-83, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 144-145, 166, 180, 182-183, 186-187, 194-195, 200, 202-206, 208-212, 214, 223, 235, 239, 241, 245-248, 295, 306, 317-318, 368.

μάχη διήρκεσε μέχρι της δύσεως του ήλιου, όποτε κατά την νύκτα διελύθησαν οί κομιτατζήδες.

Συνειργάσθη με τους περισσότερους όπλαρχηγούς του Μακεδονικού Άγώνος.

σ. 51

Καραβίτης Ίωάννης¹

Ή Καραβίτης Ίωάννης ως όπλαρχηγός έδρασεν εις τὰ Κορέστια, Πρέσπαν, Περιστέρι και Μορίχοβον με λαμπρά άποτελέσματα, πολεμήσας άγρίως τους Βουλγάρους και μετά σφοδρότητος. Συνειργάσθη με τους Ρέμπελον (Τσολακόπουλον Χρ.), Βέργαν (Μάνον Πετ.), Φιωτάκην Γεώργ., Καούδην Εύθύμ. και άλλους.

Καραγιώργης

Ή Καραγιώργης ως όπλαρχηγός υπό την άρχηγίαν του Π. Μελά έδρασεν εις την περιφέρεια Κοζάνης και άργότερον εις την περιφέρεια Βοδενών και Καρατζόβας, όπου διεξήγαγε πολλές μάχας. Συνειργάσθη μετά του Καραλιβάνου, Μπόλα Σπύρ. και Μπαλατσοϋ.

Καραϊσκάκης Γεώργιος²

Ή καπετάν Καραϊσκάκης Γ. εκ Βογδάντσης της Γευγελής, μη άνεχόμενος τας καταπιέσεις των Τούρκων, ένετάχθη εις τὰ σώματα των κομιτατζήδων την εποχήν, κατά την όποιαν διεκήρυττον, ότι ο άγών έστρέφετο κατά των Τούρκων. Ίδών όμως ότι έστρέφετο προς εξαφανισμόν του έλληνισμού, εφόνευσε κομιτατζήδες και Βουλγάρους πράκτορας και ένετάχθη εις τὸ σῶμα του καπετάν Ζήρα Γ. Κατόπιν όμως ως όπλαρχηγός αϋτοτελοϋς σώματος, με τὸ όποϊον διεξήγαγε πολλές μάχας και ετιμώρησε πολλούς Βουλγάρους, έλαβε μέρος και εις την πυρπόλησιν του βουλγαρικού χωρίου Μαρβίντσα μετά του Ζήρα εις εκδίκησιν της υπό των κομιτατζήδων καείσης σ. 52 διδασκαλίσσης εκ Γευγελής, / Αϊκατ. Χατζιγεωργίου, του εκ Βογδάντσης διδασκάλου και άλλων πέντε Έλλήνων του χωρίου Γκιρτσίστης. Εις μίαν μάχην κατά των Τούρκων έτραυματίσθη σοβαρώς, άλλ' ίάθη.

Καρασούλης ή Κατσαράγκας (Πογιόπουλος Φ.) έπιλοχίας

Ή Καρασούλης Φ. ύπηρέτησεν εις τὸ σῶμα του Μάλλιου (Στεφ. Δούκα) ως ομάδάρχης. Εις τας μάχας διεκρίθη δια την τόλμην και την γενναϊότητά του, ιδίως εις τας μάχας της Ζαγορίτσανης και του Ήοντρια.

1. D a k i n, έ.ά., σ. 182, 184, 374, Γ ε ρ μ α ν ο υ Κ α ρ α β α γ γ έ λ η. έ.ά., σ. 43, 97, Τ σ ά μ η, έ.ά., σ. 187, 204, 208-210, 240, 245, 248, 260-262, 327-329, 365, 385, 418-420, 423-425, 433, Ά ρ γ υ ρ ο π ο υ λ ο υ, έ.ά., σ. 41, Ο ι κ ο ν ό μ ο υ, έ.ά., σ. 88-89.

2. D. D a k i n, έ.ά., σ. 13, Π. Τ σ ά μ η, έ.ά. σ. 357, 392, 426, 434.

Καρφῆς Ἰωάννης, λοχίας πεζικοῦ

ἽΟ Καρφῆς Ἰ. ὡς ὄπλαρχηγός, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γκούρα (Παπαβιέρου Δ.) εἰς τὴν περιφέρειαν Μοριχόβου, ἔδρασεν μετὰ σφοδρότητος ἐπιδείξας τόλμην καὶ γενναιότητα, ἰδίως εἰς τὴν μεγάλην μάχην τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου) κατὰ τῶν κομιτατζήδων.

Κατσαδούρας Θωμᾶς, λοχίας

ἽΟ Κατσαδούρας Θ. ὡς ὄπλαρχηγός ἔδρασεν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γκούρα (Παπαβιέρου Δ.) εἰς τὸ Μοριχόβον, Πρέσπαν καὶ Περιστέρι, πολέμησας Τούρκους καὶ Βουλγάρους μετὰ σφοδρότητος, τῇ συμπράξει καὶ τῶν Μάλλιου (Στ. Δούκα), Περδίκα (Νεράντζη Παύλου), Κατσίγαρη Ἑμμ., ἰδίως εἰς τὴν μάχην Βέρμπιανης.

σ. 53 Κατσανός Κ. (Κυριᾶκος Ταβουλάρης), ἀνθυπολοχαγός¹

ἽΟ Κατσανός Κ. κατ' ἀρχὰς προσελήφθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ προξενείου Θεσσαλονίκης καὶ κατόπιν εἰργάσθη ὡς πράκτωρ Α' τάξεως προσενεγκῶν ὑπηρεσίας ὑψίστης σημασίας πρὸς ἀρτιωτέραν ὀργάνωσιν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος.

Κιτᾶνος Ἀργύριος²

ἽΟ Κιτᾶνος Ἀργ. ὡς πράκτωρ Α' τάξεως ἔδρασεν εἰς τὰς περιφέρειας Γευγελῆς, Ἐδέσσης καὶ Καρατζόβας διοργανῶνων ἀνταρτικὰ σώματα καὶ διευθύνων τὰς ἐνεργείας τοῦ ἀγῶνος ἀνὰ τὰς περιφέρειας.

Κατσάρος Κωνσταντῖνος, ἀνθυπολοχαγός πεζικοῦ³

ἽΟ Κατσάρος Κωνσταντῖνος ἐκ Τυρνάβου τῆς Θεσσαλίας, ἐνετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Γκούρα (Παπαβιέρου Δ.) ἔλαβε μέρος εἰς ὅλας τὰς κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων μάχας, ὡς καὶ εἰς τὴν μεγάλην μάχην τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου), διαρκέσασαν ἐπὶ πέντε ὥρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐτραυματίσθη ὁ καπετάν Λουκᾶς Κόκκινος, τὸν ὁποῖον ὁ Κατσάρος μετὰ πέντε ἄλλων συντρόφων του, κατόπιν ὑπερανθρώπων προσπαθειῶν, κατώρθωσε νὰ διασώσῃ καὶ νὰ τὸν φέρῃ εἰς ἀσφαλές μέρος.

Κλάπας Γεώργιος⁴

σ. 54 ἽΟ Κλάπας Γ. ὡς ὄπλαρχηγός ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου εἰργάσθη δραστηρίως διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν αὐτῆς / ἐκ τῶν κομιτατζή-

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 201, 384, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 385.

2. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 52, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 286, Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 51, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 393.

3. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 28.

4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 278. Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 20-21, 31, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 343-344, 350-353.

δων, τὴν ὁποῖαν εἶχαν καταστήσει ὠχυρωμένον ὄρμητήριον. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῆς ὀκταμελοῦς συμμορίας τοῦ βοεβόδα Μπαμπαῖτη. Συνειργάσθη μὲ πολλοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ὄπλαρχηγούς.

Καψάλης (Πραντούνας Χρῆστος), ἀνθυπὶλαρχος¹

Ὁ καπετὰν Καψάλης, ἐκ τῆς νήσου Νάξου, σχηματίσας τὸ σῶμα τὸ 1905, ἦλθεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν πρὸς ἐκδίωξιν τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων κομιτατζήδων. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας. Τὴν 21 Ἀπριλίου 1906 ὀργανώσας ἐπίθεσιν διὰ πλαβῶν (λέμβων), ἐπλησίασεν τὴν βουλγαρικὴν καλύβην εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι βημάτων, διέταξε ὁμοβροντίαν, ὅποτε καὶ οἱ κομιτατζῆδες ἤρχισαν βάλλοντες ὁμαδικῶς. Ὁ Πραντούνας, εὐρεθεὶς εἰς ἀκάλυπτον μέρος, ἐπλήγη εἰς τὸ μέτωπον θανασίμως ἐξ ἀποστάσεως ἑπτὰ βημάτων.

Κόδρος (Μωραΐτης Μιχαήλ), λοχαγός²

Ὁ Κόδρος Μ., συμπεριληφθεὶς εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Λαμπρ. Κορομηλᾶ Προξένου Θεσ/νίκης καὶ ὑπὸ τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου ἐγκριθέντα πίνακα, ἀπεστάλη εἰς τὴν Μακεδονίαν ὡς ὀργανωτῆς ἀνταρτικῶν σωμάτων. Εὗρεν ὅμως πρόωρον, ἀλλ' ἠρωϊκὸν θάνατον, συμπλακείας μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν θέσιν Γρίππα τοῦ Παϊκοῦ ὄρους τῆς περιφερείας Γευγελῆς μετὰ τοῦ συναρχηγοῦ του Φραγκοπούλου Σπυρ.

Κοκκινάκης Στυλιανός

Ὁ Κοκκινάκης Στ. ἐκ Κρήτης ὡς ὄπλαρχηγός ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ /
σ. 55 Κατσιγάρη Ἐμμ. ἔδρασε πρῶτον εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου ἔλαβε μέρος εἰς μάχην. Κατόπιν ὑπῆρξεν ὄπλαρχηγός τοῦ Π. Γύπαρη. Εἰς μάχην μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐτραυματίσθη καὶ ἰάθη. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὸν Ἡπειρωτικὸν ἀγῶνα.

Κόκκινος Διαμαντής³

Ὁ Κόκκινος Διαμαντής ἐκ Σπηλιᾶς τῶν Γρεβενῶν ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Γρεβενῶν καὶ Καστανοχωρίων πολεμῶν ἐναντίον Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Κατεπολέμησε καὶ τὴν ρουμανικὴν προπαγάνδαν, ἣ ὁποία, ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων, ὠργίαζεν εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων. Κατόπιν προδοσίας συνελήφθη δι' ἐνέδρας, κατεδικάσθη καὶ ἀπηγχονίσθη τὸ 1908 εἰς τὸ Μοναστήριον ὀλίγον πρὸ τοῦ τουρκικοῦ συντάγματος.

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 276, Παπατζανετέα. ἔ.ἀ., σ. 6, 7, 16, Μαζαράκη-Αἰνιάνος, ἔ.ἀ., σ. 78, 101, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 295, 343-345, 349, 396.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 201, 217, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 225, 269, 270, 271, 288, 290, 291.

3. Μεταλλινόυ, ἔ.ἀ., σ. 22-23, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 263-265, 360, 372.

Κούντουρας Ἡλίας¹

Ὁ Κούντουρας Ἡλίας ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ Κομιτάτου εἰς τὸ Μοναστήριον πρὸς ὀργάνωσιν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Σίνης Ν., ὅπου εἰργάσθη δραστηρίως.

Κονδύλης Γεώργιος²

Ὁ Κονδύλης Γεώργιος κατὰ πρῶτον ὡς πράκτωρ εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην, κατόπιν ὡς ἀρχηγὸς σώματος εἰς τὸ Μορίχοβον ἐπὶ ἐννεάμηνον, /
σ. 56 διεξήγαγε πολλὰς μάχας. Τέλος ἔδρασεν εἰς τὴν Καρατζόβαν, ὅπου συνειργάσθη μὲ τὸν Ζαρκάδαν. Ὑπῆρξεν τολμηρὸς καὶ λίαν ὀρμητικὸς.

Κοντούλης Ἀλέξανδρος³

Ὁ Κοντούλης Ἀλ. τὸ 1904 ὡς λοχαγὸς ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ κομιτάτου μετὰ τοῦ Παύλου Μελά καὶ τῶν Γεωργίου Κολοκοτρώνη καὶ Ἀναστασίου Παπούλα εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἐμελέτησαν τὴν κατάστασιν καὶ ἔθεσαν τὰς πρῶτας βάσεις τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος. Διὰ κοινῆς ἐκθέσεως ἐνημέρωσαν τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν.

Καρδίτσας Δημήτριος

Ὁ Καρδίτσας Δημ., ὡς ὄπλαρχηγὸς σώματος, ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Ναούσης, Βεροίας, καὶ Ἐδέσσης, ὅπου ἐπολέμησε τοὺς Τούρκους καὶ Βουλγάρους μετὰ πείσματος καὶ ἐκέρδισε πολλὰς μάχας. Συνειργάσθη μὲ τὸν Ἀμύνταν (Δουμπιώτην Νικ.), Μαλλέαν (Φραγκᾶκον Γεώρ.) καὶ Κατσίγαρην Ἐμμ.

Κουκουλάκης Θεόδωρος⁴

Ὁ Κουκουλάκης Θ. ἐκ Λάκκων τῆς Κρήτης ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1897. Κατὰ τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα σχηματίσας ἴδιον σῶμα διεξήγαγε πολλὰς μάχας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐξοντώσῃ τοὺς βοεβόδας Κώνσταν καὶ Μῆτρον Βλάχον. Ἐλαβε μέρος καὶ εἰς τὰς μάχας Κλεισούρας καὶ Ὁσνίτσανης (Καστανοφύτου) διακριθεὶς διὰ τὴν ἀνδρείαν καὶ ὀρμητικότητά του.

σ. 57 Κουρπέζος Δ. (Κοσμόπουλος Δημήτριος), ἀνθυπολοχαγὸς⁵
Ὁ Κουρπέζος Δ. ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὸ Παγγαῖον. Κα-

1. Π. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σσ. 154, 240, 267, 365.

2. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 270-271, 380, Σ τ α υ ρ ο π ο ὑ λ ο υ, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγῶν, σ. 56, Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 328.

3. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 123, 175, 177-178, 181, Σ τ α υ ρ ο π ο ὑ λ ο υ, ἔ.ἀ., σ. 1, Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 166-167, Γ ε ρ μ α ν ο Ὑ Κ α ρ α β α γ γ ἔ λ η, ἔ.ἀ., σ. 29-30.

4. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 221-222, 239-241, 245-246.

5. Ὁρθό: Κουρμπέσης, D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 275, 319. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 358, 399, 426.

τέδωσεν εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχὰς τέσσερεις ὀμάδες κομιτατζήδων, οἱ ὅποιοι, τὴν μὲν ἡμέραν ἦσαν ὑλοτόμοι καὶ ἀνθρακοποιοί, τὴν δὲ νύκτα κομιτατζήδες. Ἐξώντωσε καὶ τὸν ἀρχικομιτατζὴν Ντόνε Μάνεφ, ὁ ὅποιος ἐπρόκειτο νὰ ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν Μονὴν Ζωγράφου τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ ἐκεῖθεν νὰ δράσῃ κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Κουτσόπουλος Ἀπόστολος

Ἐκ Κουτσόπουλος Ἀ., ἐκ Πουγκακίων Φθιώτιδος, ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν καὶ εἰς τὸ σῶμα τοῦ Βαρδιᾶ (Βαρδῆ Δημ.). Ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἐκάστοτε συναπτομένας μάχας κατὰ τῶν κομιτατζήδων μέχρι τῆς 10 Ἰουλίου 1907, ὅποτε ἐγένετο ἡ αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεσις ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ Κάλλα (Σάρρου Δημ.) καὶ ἐγένοντο κύριοι τῆς λίμνης ἐκδιώξαντες τοὺς κομιτατζήδες ἐξ αὐτῆς.

- σ. 58 Κρόμπας Μ. (Λυμπερόπουλος Μάριος)¹, ἀνθυπολοχαγὸς Ἁγίου Κρόμπας Μ. ὡς ἀρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Κοζάνης/καὶ Φλωρίνης. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων πάντοτε εἰς βᾶρος τοῦ ἐχθροῦ. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Γκούραν (Παπαβιέρων Δ.), Φούφαν (Ἀνδροῦτσον Ζάχ.), Καψάλην (Πραντούναν Χρήστ.), καὶ ἄλλους. Ἐπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος εἰς τὴν μάχην τοῦ Πεταλινοῦ.

Κουντουράκης Ἰωσήφ²

Ἐκ Κουντουράκης Ἰ. ἐξ Ἀσῆ Γωνιάς τῆς Κρήτης. Ὡς ὄπλαρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς πολλὰς περιφέρειαις τῆς Δυτικῆς καὶ Κεντρικῆς Μακεδονίας. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας, εἰς μίαν ἐκ τῶν ὁποῖαν συμπλακεῖς μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ ἐτραυματίσθη εἰς τὸ στήθος, ἀλλ' ἰάθη καὶ ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον του μετὰ μεγαλυτέρας σφοδρότητος.

Κοπάλης Σ. (Κοπάνης Σπυρ.)

Ἐκ Κοπάλης Σ., ὡς ὄπλαρχηγὸς σώματος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μάλλιου (Δούκα Στ.), ἔδρασεν εἰς πολλὰς περιφέρειαις. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν μεγάλην μάχην τῆς Ὄντριας, ὅπου ἐφονεύθη ὁ Παπαϊωάννου (Κατσαρὸς Γ.). Ὡς συνοδὸς τοῦ καπετὰν Μάλλιου μετέβη πρὸς συνάντησιν τοῦ βοεβόδα Κυριάζου, ὁ ὅποιος εἶχε προτείνει νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σώματα, ἀλλ' ἠθέτησε τὴν ὑπόσχεσίν του.

σ. 59

Κύρου Παῦλος³

Ἐκ Κύρου Π. ἐκ Ζελόβου (Ἀνταρτικοῦ), ὑπῆρξε πρωτοπαλλήκαρον τοῦ

1. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 267, Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 81.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 192, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 209.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 132-135, 175-176, 103-104, 177-178, 180-183, 185, 189-191,

Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 83-84, 140-141, 150, 155, 166, 200, 209, 239, 264, 330, 369.

Παύλου Μελά καὶ πολυτιμότητος ὀδηγός ὡς γνώστης τῶν μερῶν ἐκείνων. Κατόπιν ὡς ὄπλαρχηγός σώματος ἐξ ὀπλιτῶν, καθαρῶς Μακεδόνων, ἐπολέμησε Τούρκους καὶ Βουλγάρους μετὰ σφοδρότητος. Ἔπεσεν ἥρωϊκῶς μαχόμενος εἰς Ζέλοβον (Ἄνταρτικόν).

Κωνσταντινόπουλος Κωνστ.¹

ἽΟ Κωνσταντινόπουλος Κ., ταγματάρχης, ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Μακεδονικοῦ κομιτάτου Ἀθηνῶν εἰς τὸ Μοναστήριον ὡς ὀργανωτῆς σωμάτων, ὅπου ἠργάσθη μὲ ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα. Κατόπιν ἀρχηγός σώματος εἰς τὴν περιφέρειαν Γευγελῆς συνεπλάκη εἰς τὸ ὄρος Πάϊκον μετὰ πολυαριθμοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ. Ἔπεσεν ἥρωϊκῶς τὸ 1905.

Κώττας²

ἽΟ Καπετὰν Κώττας ἐκ Ρούλιας (Κατωχωρίου) τῶν Κορεστίων ὄρεων, μὴ ἀνεχόμενος τὴν τουρκικὴν τυραννίαν, ἐτράπη εἰς τὰ ὄρη ὡς κλέφτης μετὰ τοῦ Νταβέλη καὶ Νταλίπη. Ὅταν τὸ 1898 ἐνεφανίσθησαν οἱ κομιτατζήδες ὑπὸ τοῦ βοεβόδα Πετρώφ, ἔσπευσε νὰ συναντηθῆ μετ' αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη ὅτι θὰ συνεργαστοῦν ὡς Μακεδόνες διὰ τὴν Μακεδονίαν. Ἐπειδὴ ὅμως ἦτο ἐμπόδιον εἰς τὴν προπαγάνδαν των, δι' ἐνέδρας τὸν ἐτραυματίσαν μὲ σκοπὸν νὰ τὸν δολοφονήσουν. Διασωθεὶς ἐσχημάτισε σῶμα καὶ ἔδρασε κατὰ τῶν Τούρκων κεχωρισμένως. Τὸ 1903 ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ὑποκινηθεῖσαν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐπανάστασιν τῶν Χριστιανῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκάησαν πολλὰ χωρία καὶ ἐσφάγησαν πολλοὶ Χριστιανοί. Εἰργάσθη δραστηριῶς διὰ τὴν ἀποστολὴν ἐνόπλου βοηθείας ἐξ Ἑλλάδος. Εἰς ἐκδικησιν ἐφόνησε πολλοὺς Βουλγάρους. Διὰ προδοσίας περικυκλώθη εἰς τὴν οἰκίαν του ὑπὸ τουρκικοῦ στρατοῦ. Κατόπιν τρομερᾶς μάχης συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἀπηγχονίσθη εἰς τὸ Μοναστήριον τὴν 27.9.1905.

Κῶης Ἀριστόβουλος, ἀνθυπολοχαγός³

ἽΟ Κῶης Ἀρ. ὡς ἀρχηγός σώματος ἔδρασε εἰς τὴν Χαλκιδικὴν τὸ

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 203, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 306, 411, Μαζαράκη-Αϊνιάνος, ἔ.ἀ., σ. 36.

2. Βλ. τίς μελέτες τοῦ Ἀλεξάνδρου Κοντούλη, Βιογραφία καπετάν Κῶτα, Φλώρινα 1931, Ν. Γ. Κοεμτζοπούλου, Καπετάν Κώττας, ὁ πρῶτος Μακεδονομάχος, Ἀθήναι 1968, Γαλάτειας Γρηγοριάδου-Σουρέλη, Κώττας, ματοβαμμένες λίμνες, Ἀθήναι 1969. Πρβλ. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 25. Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 8, 10, 13, 15, 18, 23, 25, 29-30, 43, 89, 90, 110, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 64-65, 72, 120, 128-129, 130-132, 165, 176, 183, Μόδη, ἽΟ Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ ἡ Νεώτερη Μακεδονικὴ Ἱστορία, σ. 169-181, τοῦ ἰδίου, Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ Μακεδόνες Ἀρχηγοί, σ. 143-174, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 83-84, 89, 137, 140-141, 143, 151, 165-168, 178, 191, 200, 234.

3. Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 50, 58, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 369, 381, Δ. Κακκᾶβου, Ἀπομνημονεύματα, σ. 110, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 428.

1907-1908 λαβών μέρος εις πολλάς μάχας. Συνετέλεσεν εις τήν διαμετακόμισιν όπλων και πολεμοφοδίων.

Λάζος Δουγιάμας¹

σ. 61 Ὁ καπετάν Λάζος, εκ Μπαροβίτσης (Καστανερή), διωκόμενος υπό τών τουρκικῶν ἀρχῶν, ἐνετάχθη εις βουλγαρικὴν συμμαχίαν πρὸ τοῦ 1903 ἐναντίον δῆθεν τῶν Τούρκων. Μετὰ τὸ 1903 ἰδὼν ὅτι ὁ ἀγὼν ἐστρέφετο κατὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐφόνευσε τρεῖς κομιτατζήδες και δύο πράκτορας τοῦ χωρίου του, διὰ νὰ γίνῃ πιστευτὸς και ἐνετάχθη εις τὸ σῶμα τοῦ Κόδρου (Μωραΐτου Μιχ.). Διὰ τὴν γενναϊότητά του και τὴν ἰκανότητά του ἀνεκηρύχθη ὄπλαρχηγὸς και ἔδρασεν /ἀποτελεσματικῶς τιμωρήσας πολλοὺς Βουλγάρους καταδότας. Τὸ 1912 κατὰ τὸν βαλκανικὸν πόλεμον ἐχρημάτισε ἀρχηγὸς προσωπικοῦ σώματος και ὀδηγὸς τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ μέχρι Γουμεινίτσης και Βοεμίτσης (Ἀξιουπόλεως). Τὸν Δεκέμβριον τοῦ ἰδίου ἔτους ἐδολοφονήθη δι' ἐνέδρας ὑπὸ Βουλγάρου πράκτορος.

Λαχτάρης (Πλατανιάς Ν.), ἀνθυπασπιστῆς²

Ὁ Λαχτάρης ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασεν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γκούρα (Παπαβιέρου Δ.) εις τὰ Καστανοχώρια. Κατόπιν μὲ αὐτοτελὲς σῶμα διεξήγαγε πολλάς μάχας ὡς και εις τὰς μεγάλας τοιαύτας τοῦ Λεχόβου (Κρασσοχωρίου) και Βέρμπιανης. Συνειργάσθη μὲ τὸν Φλάμπουραν (Θειάφην Ε.), Ἀκρίβιον (Τόσκαν Στ.) και Περδίκαν (Νεράντζην Π.).

Λίβας (Κιτρινιάρης Φιλ.), λοχίας πυρ/κοῦ

Ὁ Λίβας ὑπηρέτησεν ὡς ὄπλαρχηγὸς εις τὸ σῶμα τοῦ Μάλλιου (Στ. Δούκα). Διεξήγαγε μάχας καί, ὡς αὐτοτελὲς σῶμα, ἔλαβε μέρος εις τὰς μάχας τῆς Ὀντριας και τοῦ Λεχόβου (Καστανοχώρι). Ἐφονεύθη εις τὸ Σαραντάπορον τὸ 1912.

Λίγγος (Μαλεύρης Πέτρος), λοχίας νοσοκόμος

Ὁ Λίγγος Π. ὑπηρέτησεν εις τὸ σῶμα τοῦ Μάλλιου (Δούκα Στ.) και εις ἄλλα σώματα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος. Ἐλαβε μέρος εις πολλάς μάχας, ὡς και εις τὴν μεγάλην τῆς Ζαγορίτσανης (Βασιλειάς). Ἐφονεύθη εις τὴν μάχην τοῦ Σαρανταπόρου τοῦ 1912.

Λίγκος (Τσαούσης Ἰωάννης)

Ὁ Λίγκος ἐξ Ἀγῶ τῆς Σπερχειάδος ἔδρασεν ὡς ὑπαρχηγὸς τοῦ καπετάν Τρομάρα (Σωτηριάδου Ἐμμ.). Ἐλαβε μέρος εις πολλάς μάχας ἀπὸ τοῦ

1. Βλ. προηγουμένη σ. 65 ὑποσημείωση 3.

2. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 319, Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 367, 374-375.

1904 μέχρι τοῦ 1906, ὡς καὶ εἰς τὴν μεγάλην μάχην τοῦ Μουρικού μετὰ τοῦ Φαρμάκη (Κούντουρα Ἡλ.), καὶ εἰς τὴν μάχην τῆς Πρεκοπάνας (Περικοπῆς) μετὰ τοῦ Περδίου (Νεράντζη Παύλ.) καὶ τοῦ Ντόγρα Κωνστ., ὅπου ἐξωντῶθησαν πολλαὶ βουλγαρικαὶ συμμαχίαι, ἀλλ' ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος καὶ ὁ Λίγκος Ἰωάν.

Λίτσας (Βλαχάκης Ἀντώνιος), ἀνθυπολοχαγὸς¹

Ὁ Λίτσας Ἀντώνιος ὡς ὀπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰ Καστανοχώρια, πολεμήσας Τούρκους καὶ Βουλγάρους μετὰ μεγάλης σφοδρότητος. Εἰς τὴν Ὅσνίτσανην ἐπετέθη κατὰ βουλγαρικῆς συμμαχίας ἐντὸς οἰκίας, τὴν ὁποίαν συμμαχίαν ἐξώντωσεν ὀλόκληρον σχεδόν, πλὴν ὅμως σφαῖρα ἐχθρική εὔρηκεν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν ἔρριψε νεκρὸν τὴν 7-5-1906.

σ. 63

Λιοῦπος (Πηγεὼν Φιλὸλ.), ἀνθυπίλαρχος²

Ὁ Λιοῦπος Φ. ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1897. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1903 μετὰ τοῦ Μάλλιου (Στέφ. Δούκα) καὶ Δίμπρα (Κλείτου Παναγ.) ἐξῆλθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν πρὸς δρᾶσιν κατὰ τῶν Βουλγάρων. Κατόπιν ἐσχημάτισε ἴδιον σῶμα καὶ ἔδρασεν εἰς τὸ Βίτσι.

Λόγῳ ὑγείας ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας. Ἀργότερον ἐξῆλθε καὶ πάλι μετὰ τοῦ καπετὰν Βρόντα (Παπᾶ Βασιλ.), τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν ὑπαρχηγὸς καὶ πάλιν ὅμως λόγῳ ὑγείας ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας, ὅποτε διωρίσθη μέλος τοῦ Μακεδονικοῦ κοιμητηρίου Λαρίσης.

Λύκας Πέτρος³

Ὁ Λύκας Π. ἐκ Φουρνᾶ τῆς Εὐρυτανίας, ὡς ὀπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου τῇ συμπράξει καὶ τῶν Κάλλα (Σάρρου Κωνστ.), Ἄγρα (Τέλλου Ἀγαπ.), Γκόνου Γιώτα, Κοκκινάκη Στυλ., Ζερβέα Παρασκ., εἰργάσθη δραστηρίως πρὸς ἐκδίωξιν τῶν ἐντὸς τῶν ὠχυρωμένων καλυβῶν κομιτατζήδων. Διεξήγαγεν πολλὰς μάχας. Κατὰ τὴν μεγάλην αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν ἐπλήγη θανασίμως καὶ ἐντὸς ὀλίγου ὑπέκυψεν εἰς τὸ τραῦμα του.

Λουκάς Κόκκινος⁴

Ὁ Λουκάς ἐκ Γρεβενῶν ἐχρημάτισε ἀρματολὸς πολεμῶν καὶ τιμωρῶν

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 263, Μαζαράκη, - Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 78, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 264-265, 306, 309, 311, 313-314, 316.

2. Μεταλλινόυ, ἔ.ἀ., σ. 20-21. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 261, 244, 328, 350. Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 84, Ἀθ. Σουλιώτη, ἔ.ἀ., σ. 78.

3. Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 144.

4. Πρόκειται γιὰ τὸν Κόκκινον Διαμαντὴ μετὰ τὸ ψευδώνυμον Λουκάς. Μεταλλινόυ, ἔ.ἀ., σ. 29. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 263-265, 360-372, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 240, 264-265, Παπατζαυετέα, ἔ.ἀ., σ. 16, 36.

τούς Τούρκους. Τὸ 1904 συνητηθή μετὰ τοῦ Παύλου Μελά, μετὰ τοῦ ὁποίου συνεννοήθη πρὸς δρᾶσιν κατὰ τῶν Βουλγάρων. Μεταβάς εἰς τὰ Καστανοχώρια, ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ Λίτσα (Βλαχάκη Ἄντ.) ὡς ὄπλαρχηγός. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας, ἀλλ' εἰς τὴν σφοδρὰν μάχην τοῦ Λεχόβου μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ ἔχασε τὸν ὄφθαλμόν του.

σ. 64

Λυκοβαρδάκης Ἐμμ.¹

ἽΟ Λυκοβαρδάκης Ἐμμ., ἐκ Κρήτης, ὡς ὄπλαρχηγός ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μακρῆ (Δικωνύμου Γεωργ.), διακριθεὶς εἰς πολλὰς μάχας διὰ τὴν γενναϊότητά του κατὰ τῶν Βουλγάρων, τοὺς ὁποίους ἀπεδεκάτιζε, συνειργάσθη μὲ τὸν Καοῦδην Εὐθ., Κατσαδούραν Θωμᾶν καὶ Ἄκριβον (Τόσκαν Στ.).

Μακούλης Ἀνδρέας²

ἽΟ Μακούλης Ἀνδρ. ἐκ Στενημάχου τῆς Βουλγαρίας, διωκόμενος ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν, κατέφυγεν εἰς τὴν Μακεδονίαν μετὰ 17 ἀνδρῶν καὶ σχηματίσας σῶμα, ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους. Εἰς τὰ Στεφανινὰ τοῦ Λαγκαδᾶ ἐφόνευσε Τοῦρκον δασοφύλακα Μεχμέτ-Ἀλήν, ὁ ὁποῖος ἦτο λησταποδόχος ἀλβανικῆς ληστρικῆς συμμορίας. Κατόπιν προδοσίας περικυκλωθεὶς ὑπὸ τουρκικοῦ στρατοῦ, τὸν ὁποῖον διεσκόρπισε μὲν, ἀλλ' ἐν τῇ ὀρμῇ του ἐπληρώθη θανασίμως.

Μακρῆς (Δικωνύμος Γεώργιος)³

ἽΟ Μακρῆς κατ' ἀρχὰς εἰργάσθη ὡς ὑπαρχηγός τοῦ καπετὰν Βάρδα (Τσόντου Γεωργ.) καὶ κατόπιν ὡς ἀρχηγός ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ὡς εἰς τὰ Καστανοχώρια, Κορέστια, περιφέρειαν Μοναστηρίου, Φλωρίνης, Περιστερίου καὶ Μοριχόβου.

Διεξήγαγε πλείστας ὄσας μάχας ἀποτελεσματικώτατα, καὶ πάντοτε εἰς βάρος τοῦ ἐχθροῦ.

σ. 65

Μαλέας (Φραγκάκος Γεώργιος), ἐπιλοχίας⁴

ἽΟ Μαλέας Γ. ὡς ὄπλαρχηγός ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Βεροίας καὶ Κατερίνης. Διεξήγαγε μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων, συνε-

1. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 415-416

2. Ἔ.ἀ., σ. 402, 404.

3. Βλ. τὰ δημοσιευμένα ἀπομνημονεύματά του στὸ Ἄρχεῖον Μακεδονικοῦ Ἄγῶνος Πηνελόπης Δέλτα, 2. Γ ε ω ρ γ ί ο υ Δ ι κ ω ν Ὑ μ ο υ Μ α κ ρ ῆ, ἽΟ Μακεδονικὸς Ἄγῶν (Ἄπομνημονεύματα), Θεσσαλονίκη 1959. Πρβλ. Γ ε ρ μ α ν ο Ὑ Κ α ρ α β α γ γ ἔ λ η, ἽΟ Μακεδονικὸς Ἄγῶν, σ. 40, 43, 47, 111, Μ α ζ α ρ ἄ κ η - Α ἰ ν ἰ ᾶ ν ο ς, σ. 12, 82, Κ α κ κ ἄ β ο υ, ἔ.ἀ., σ. 121, D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 128, 144, 175, 177, 181-182, 193, 218-219, 225, 229, 256, 259, 262, Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 144-145, 166, 222, 245-246, 248, 253, 260-262, 265-266, 306, 317-319, 322-323, 329, 415-417, 419, 433.

4. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 399, 428.

τέλεσε δὲ κατὰ πολὺ εἰς τὴν μετακόμισιν ὄπλων καὶ πολεμοφοδίων ἀπὸ τὸ Ἐλευθεροχώριον πρὸς τὴν Βέροιαν, Νάουσαν καὶ λίμνην Γιαννιτσῶν.

Μανώλης (Κατσίγαρης Ἐμμ.)¹

Ὁ καπετὰν Μανώλης ἐκ Κρήτης ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Γευγελῆς, Ναούσης, Ἐδέσσης καὶ Μοριχόβου, ὡς καὶ εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Ἐκ ταύτης μὲ κίνδυνον νὰ συλληφθῆ, μετέβη μόνος εἰς τὸ χωρίον Ράμελ (Ραχῶνα) Κουφαλίων, ὅπου διεξήγαγεν ἀνακρίσεις καὶ εὗρηκε τὸν δολοφόνον τοῦ Ἑλληνοσ Γιοβάνη ἐκ Ραχῶνας, τὸν ὁποῖον ἐτιμώρησεν ὡς ἔπρεπε. Εἰς τὴν κομόπολιν Βογδάντσαν τῆς Γευγελῆς ὑπῆρξε τὸ φόβητρον τῶν Βουλγάρων, ὅπου οἱ Ἕλληνες τοῦ ἔκαμαν καὶ τραγούδι: «Στίνα πρέπει, βρὲ Μανώλη, τῆς Βογδάντσης Ἀρχηγός». Ἐφονεύθη εἰς μάχην τῆς περιφερείας Βεροίας.

Μαυρομιχάλης Στυλιανός, σημαιοφόρος²

Ὁ Μαυρομιχάλης Στ. ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Μακεδονικοῦ κοιμητηρίου ὡς ὀργανωτῆς τοῦ Μακεδονικοῦ Ἄγῶνος τῆς Ἀνατολ. Μακεδονίας μὲ κέντρον τὴν Καβάλαν. Ἀπὸ τοῦ 1906 μέχρι τοῦ 1908 εἰργάσθη δραστηρίως καὶ προσέφερεν ὑπηρεσίας μεγάλης σημασίας.

σ. 66

Μακρῆς Ἰωάννης

Ὁ Μακρῆς Ἰωάν. ὑπηρέτησεν ὡς ὀμαδάρχης τοῦ σώματος τοῦ καπετὰν Μάλλιου (Δούκα Στ.) Ἐλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, ὡς καὶ εἰς τὴν μάχην τῆς Ζαγορίτσανης (Βασιλειάς) κατὰ τῶν κοιμητατζήδων, τοὺς ὁποίους κατετρόπωσαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸν τουρκικὸν στρατόν, ὁ ὁποῖος εἶχε καταφθάσει εἰς τὸν τόπον τῆς μάχης. Συνειργάσθη καὶ μὲ τὸν Λίβαν (Κιτρινιάρην Φίλ.).

Μάλλιος (Δούκας Στέφανος), λοχαγός³

Ὁ Μάλλιος τὸ 1905 ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Μακεδονικοῦ κοιμητηρίου καὶ τοῦ ἀνετέθη ἡ ἀρχηγία ἀνταρτικῶν σωμάτων καὶ νὰ δράσῃ εἰς τὴν περιφέρειαν Ἐδέσσης μὲ ὑπαρχηγὸς τὸν Δίμπραν (Κλεῖτον Π.) καὶ τὸν Λιοῦπον (Πηχεῶνα Φίλ.) Διεξήγαγε πολλὰς μάχας μετὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων. Τὴν 25 Μαρτίου 1905 περιεκύκλωσε τὸ χωρίον Ζαγορίτσανη (Βασιλειάς), ὅπου διεξήχθησαν μεγάλαι καὶ σκληραὶ μάχαι μὲ τοὺς κοιμητατζήδας, οἱ ὅποιοι ἐκρύπτοντο ἐκεῖ, συνάμα δὲ καὶ μὲ τουρκικὸν στρατόν, τὸν μετὰ τὴν κατα-

1. Γνωστὸς ὡς Καραμανώλης. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 194, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 228, 230-231, 254, 271, 287, 290, 338-340, 367, 369, 376, 378, 382, 384-385, 420, 422-424, Ο ἰ κ ο ν ὄ μ ο υ, ἔ.ἀ., σ. 131-132.

2. D. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 307, 414, 416, 418-419, Π. Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 358.

3. Γ ε ρ μ α ν ο ῦ Κ α ρ α β α γ γ ἔ λ η, ἔ.ἀ., σ. 43, 88, D. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 219, 221, 225, 230-231, 308, 325, Δ. Κ α κ κ ά β ο υ, ἔ.ἀ., σ. 164, Π. Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 244-246, 248-249, 264.

τρόπως τῶν κομιτατζήδων καταφθάσαντα, τὸν ὁποῖον διεσκόρπισε καὶ ἔτρεψεν εἰς ἄτακτον φυγὴν. Ὁ Μάλλιος ἐπροχώρησε καὶ μέχρι τῆς Καστοριᾶς, ὅπου ἀνεκάλυπεν ἀλβανικὴν προπαγάνδα μετ' ἐγγραφα, προγράμματα καὶ ἄσματα ἀλβανικά, τὰ ὁποῖα ἐκυκλοφοροῦσαν μεταξύ τῶν Ἀλβανοφώνων, τοὺς ὁποίους κατέσφαξεν.

σ. 67

Μαραβέλης Κυριάκος

Ὁ Μαραβέλης Κ., ἐκ Γευγελῆς, κατ' ἀρχὰς ἐχρημάτισε σύνδεσμος μετὰ τοῦ Κέντρου καὶ τῶν σωμάτων τῆς περιφερείας Γευγελῆς, κατόπιν ὡς ὀπλίτης, καὶ τέλος, διὰ τὴν γενναιότητά του καὶ τὴν ἰκανότητά του, ἀνεκηρύχθη ὀμαδάρχης. Ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους καὶ ἦτο ζωηρὸς, δραστήριος καὶ ὀρμητικὸς. Ἐγένετο τὸ φόβητρον τῶν Βουλγάρων, τοὺς ὁποίους ἐπολέμησε συντριπτικῶς.

Μαρούδας Ἰωάννης, ὑπενωματάρχης¹

Ὁ Μαρούδας Ἰωάν. ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἀπεβιβάσθη μετὰ τοῦ Φραγκοπούλου Σπ. τὸ 1905 πλησίον τῆς Κατερίνης, ὅπου συνητήθησαν μετὰ τῶν Κόδρου (Μωραΐτη Μ.), τοῦ Μπούα (Σπυρομήλιου Σπ.) καὶ Ἀκρίτα (Μαζαράκη Κ.). Ἐκεῖθεν, μετὰ τοῦ Ἀκρίτα καὶ Μπούα ἀνεχώρησαν διὰ τὴν περιφέρειαν Ναούσης, Βεροίας καὶ Ἐδέσσης, ὅπου ἔδρασαν πολεμοῦντες Τούρκους καὶ Βουλγάρους. Ἐδρασε καὶ εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν.

Ματαπᾶς (Ματραπᾶς Γεώργιος)²

Ὁ Ματαπᾶς Γ. ὡς ὀπλαρχηγὸς ἔδρασε εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου διὰ καταλλήλων καὶ ἐπιτηδείων ἐνεργειῶν παρεκώλυσε τὴν δρᾶσιν τῶν κομιτατζήδων. Ἐλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἀρχηγείου τῶν κομιτατζήδων. Συνειργάσθη μετὰ τῶν Κλάπα Γ., Μίνη Ἐμμ., Γκόνου Γιώτα, Ἄγρα, Κατσίγαρη καὶ ἄλλους. Ἐχρημάτισε καὶ ἠγούμενος τῆς μονῆς Ἀρχαγγέλου (Ὁσιανῆς).

σ. 68

Μαυρογένης Ἰωάννης

Ὁ Μαυρογένης Ἰ., ἐκ Λάκκων Κρήτης, ἔδρασε ὡς ὀπλαρχηγὸς σώματος, ὥστε ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βολάνη Γ., ἐπέδειξε ἀπαράμιλλον ἡρωισμόν καὶ γενναιότητα, ἰδίως εἰς μάχην τοῦ Στρεμπένου (Ἀσπρόγεια) μετὰ τῶν κομιτατζήδων τοὺς ὁποίους κατετρόπωσε.

1. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 259, 315.

2. Δὲν μπόρεσα νὰ τὸν ταυτίσω μετὰ τὸν Ἀναγνωστάκο Μιχαήλ, τοῦ ὁποῖου τὸ ψευδώνυμο ἦταν Ματαπᾶς. Ἐδῶ πρόκειται γιὰ τὸν Μαστραπᾶ Γεώργιο. (Ἄ θ. Σ ο υ λ ι ὠ τ η - Ν ι κ ο λ α ἰ δ η, Ὁ Μακεδονικὸς Ἀγὼν, σ. 83).

Μαυροθόδωρος Ἰωάννης¹

ἽΟ Μαυροθόδωρος Ἰ., ἐξ Ἄνω Κώμης τῆς Κοζάνης, τὸ 1897 ἔλαβε μέρος εἰς τὸν ἑλληνοτουρκικὸν πόλεμον ὡς ὀπλίτης τοῦ ὀπλαρχηγοῦ καπετάν Νταβέλη. Τὸ 1904 ὡς ὀπλίτης ἐνετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Μπρούφα Ἀθ., κατόπιν εἰς τὸ σῶμα τοῦ καπετάν Ἀκρίτα (Μαζαράκη Κ.), μετασχὼν εἰς τὰς μάχας τοῦ Προδρόμου Ναούσης καὶ Γραμματικόβου Ἐδέσσης κατὰ τῶν κομιτατζήδων καὶ Γκουσκόβου κατὰ τουρκικοῦ στρατοῦ.

Μινόπουλος Ἀθανάσιος²

ἽΟ Μινόπουλος Ἀθαν., ἐκ Βαρβάρας τῆς Χαλκιδικῆς, ὡς ὀπλαρχηγὸς ἔδρασεν ἀπὸ τοῦ 1903 μέχρι τοῦ 1908. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας. Ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τοῦ προξενεῖου Θεσσαλονίκης διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν ὀπλων καὶ λοιπῶν πολεμοφοδίων. Ἐχρημάτισεν ὡς πράκτωρ καὶ ἐκτελεστής. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Ἀκρίταν (Μαζαράκη Κ.), Παπακώσταν Βασ. καὶ Γιαγκλὴν Γ.

σ. 69

Μιχαηλίδης (Μάνος Κων.)³

ἽΟ Μιχαηλίδης Κ. τὸ 1903 μετέβη μετὰ τεσσάρων Κρητῶν εἰς Καστοριὰν ὡς ζωέμπορος, ὅπου λόγῳ ὑποψιῶν ἢ προδοσίας, συνελήφθησαν καὶ ἐφυλακίσθησαν. Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Μητροπολίτου Καστοριᾶς, τοῦ Καραβαγγέλη, ἀπεφυλακίσθησαν. Σκοπὸς του ἦτο νὰ μελετήσῃ τὴν κατάστασιν καὶ τὴν δυνατὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῶν κομιτατζήδων. Ἐνόπλιως δὲν ἔδρασεν.

Μπάκαρης Γρηγόριος⁴

ἽΟ Μπάκαρης Γρ. ἐκ τῆς Καστοριᾶς ἔδρασεν ὡς ὀπλίτης εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ Βάρδα (Τσόντου Γ.) καὶ ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, εἰς τὰς ὁποίας διεκρίθη διὰ τὴν τόλμην καὶ τὴν γενναιότητα.

Μπολάνης Εὐστράτιος

ἽΟ Μπολάνης Ε. ὡς ὀπλαρχηγὸς Β' τάξεως, ἔδρασεν κατ' ἀρχὰς εἰς τὸ σῶμα τοῦ Παύλου Μελά, κατόπιν μὲ σῶμα αὐτοτελές. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας καὶ συνειργάσθη μὲ τοὺς Καούδη Εὐθ., Μπούαν (Σπυρομήλιον), Βάρδαν (Τσόντον Γ.) καὶ Φραγκόπουλον.

σ. 70

ἽΟ Μπολατσὸς

ἽΟ Μπολατσὸς ὡς ὀπλαρχηγὸς κατ' ἀρχὰς, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Παύλου Μελά καὶ κατόπιν μὲ αὐτοτελές σῶμα, ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Κο-

1. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 34-35.

2. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 23-24, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 400.

3. ἽΟ συγγραφέας συγγέει τὸν Μάνο Κων. μὲ τὸν Μιχαηλίδη Δημ. Ἐδῶ πρόκειται γιὰ τὸν Κων. Μάνο, ἀδελφὸ τοῦ Πέτρου Μάνου ἢ καπετάν Βέργα. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 307, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 146, 259, 364, 411, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 48.

4. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 27.

ζάνης και Μοριχόβου. Διεξήγαγε πολλές μάχας και συνειργάσθη με τους Καραβίτην Ι., Καραλίβανον Ἄθ. και Ζαρκάδαν Θεοχάρην.

Μπάρος Νικόλαος

ἽΟ Μπάρος Νικ. ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ Λύκα Πέτρου και εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Ἔλαβε μέρος και εἰς τὴν μεγάλην και αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ὠχυρωμένης καλύβης τῶν κομιτατζήδων. Συνειργάσθη με τοὺς Ζερβέαν Παρασ., Γκόνον Γιώταν, Ἄγρην (Τέλλον Ἄγαπηνόν) και Κοκκινάκην Στυλ.

Μπάρδας (Βαρδῆς Δημ.)¹

ἽΟ Μπάρδας Δ., ὑπίλαρχος, ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν ἐπὶ ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα. Διεξήγαγε πολλές μάχας και ἐπολέμησε τοὺς Βουλγάρους ἀμειλίκτως και δραστηρίως τῇ συνεργασία τοῦ Κάλλα (Σάρρου Κ.), Ζερβέα Παρασ., Γκόνου Γιώτα και ἄλλους. Ἔλαβε μέρος και εἰς τὴν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῶν Βουλγάρων. Εἰς μίαν μάχην, λόγῳ τῆς ὀρμητικότητός του, ἐτραυματίσθη και ὑπέκυψεν εἰς τὸ τραῦμα του.

σ 71

Μπέλης Τάσος

ἽΟ Μπέλης Τ., ἐκ Μεγάλων Λειβαδίων τοῦ Παϊκου ὄρους, ἔδρασεν ὡς ὀμαδάρχης εἰς τὸ σῶμα τοῦ καπετὰν Κόδρου (Μωραΐτου Μ.). Ἦτο φοβερὸς διώκτης τῶν Βουλγάρων και ρουμανιζόντων τοῦ χωρίου του. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλές μάχας. Εἰς μάχην μετὰ τῶν Τούρκων και εἰς θέσιν Βάλια Στάκα τοῦ Παϊκου συνελήφθη αἰχμάλωτος, ἐφυλακίσθη και ἀπεφυλακίσθη τὸ 1908 κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα.

Μπέλλος²

ἽΟ Μπέλλος ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰ Κορέστια, ἐγκατασταθεὶς ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ Μάλλιου (Δούκα Στ.), ἀναχωρήσαντος διὰ τὴν Ἑλλάδα πρὸς ἀνάπαυσιν. Διεξήγαγε πολλές μάχας εἰς τὴν Ζαγορίτσανην (Βασιλειάς), Ὀντριαν, Πατώματα, και ἄλλας.

Μπενῆς Ἐμμανουήλ, ἐφεδρὸς ἀνθυπολοχαγὸς³

ἽΟ Μπενῆς Ἐμμ. ὡς ὄπλαρχηγὸς Α΄ τάξεως ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν κατὰ τῶν κομιτατζήδων, οἱ ὅποιοι εἶχαν ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ εἰς καλύβας και εἶχον καταστήσει τὴν λίμνην ἀπόρθητον φρούριον. Διε-

1. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 259, 358. Βλέπε γιὰ τὸ ἴδιο πρόσωπο στὴ σ. 48.

2. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 315, 416.

3. D a k i n ἔ.ἀ., σ. 275-279, Τ σ ἄ μ η ἔ.ἀ., σ. 338-339, 343-344, 347, 349-350, 357-358. Π α π α τ ζ α ν ε τ ἔ α, ἔ.ἀ., σ. 3, 4 10-11, 22-25 27-28.

ξήγαγε πολλές μάχας πρὸς ἐκδίωξιν αὐτῶν τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Κάλλα (Σάρρου Κ.), Γαρέφη Κ., Ἄγρα (Τέλλου Ἀγαπηνοῦ), Ματαπαῖ (Ματραπαῖ Γεωργ.) καὶ ἄλλους.

σ. 72

Μπόλας Γεώργιος¹

Ὁ Μπόλας Γ. ὡς ὄπλαρχηγὸς ἐξῆλθε τὸ 1904 εἰς τὴν περιφέρειαν Κοζάνης καὶ προσεκολλήθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Καραλίβανου Ἀθ., εἰς τὸ ὁποῖον προσεκολλήθησαν καὶ τὰ σώματα τοῦ Μπολάνου Εὐστρ., Καραβίτου Ἰωάν., Καραγεωργίου, Μπολατσοῦ καὶ Γιοβάνου ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Παύλ. Μελά. Συνεπολέμησαν εἰς τὴν Στάτιτσαν, ὅπου ἐφονεύθη ὁ Π. Μελάς. Τὸ 1905 ἐχρημάτισε ὑπαρχηγὸς τοῦ Φραγκοπούλου Σπ.

Μπούας (Σπυρομήλιος Σπῦρ.), ὑπομοίραρχος²

Ὁ Μπούας Σπ., ἐκ Χειμάρρας τῆς Ἠπείρου, ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος διεξήγαγε πολλές μάχας ὡς ἀρχηγὸς ἀνταρτικῶν σωμάτων κατὰ τῶν κομιτατζήδων, οἱ ὅποιοι δὲν ἐτόλμων νὰ τὸν ἀντιμετωπίσουν καὶ τὸν ἐπρόδωσαν εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχάς. Ἀμέσως ἀπεστάλη πολυάριθμος τουρκικὸς στρατὸς εἰς τὴν Πατετσίναν πλησίον τοῦ Ὀστρόβου (Ἀρνίσσης) καὶ περικυκλώθη ὑπ' αὐτοῦ. Διεξήχθη σφοδροτάτη καὶ φονικωτάτη μάχη, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνέτρεψε καὶ διεσκόρπισε τοὺς Τούρκους, ἀλλ' ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὸν πόδα. Ἄν καὶ ἐβασανίζετο ἀπὸ τὸ τραῦμα, ἀλλὰ καὶ πάλιν κατὰ τὸν Ἠπειρωτικὸν Ἀγῶνα ἔλαβε μέρος πρὸς ἀπελευθέρωσιν καὶ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος.

σ. 73

Μπούλακας Ἰωάννης³

Ὁ Μπούλακας Ἰωάν. ἐκ Κρήτης, ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Φλωρίνης καὶ Μπελκαμένης. Διεξήγαγε πολλές μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Συνειργάσθη μὲ τὸν Παῦλον Μελᾶν, Καοῦδην Εὐθ., Ρούβαν (Κατεχάκη), Σκαλίδην καὶ ἄλλους.

Μπούντας Χρῆστος (ὀπλίτης)

Ὁ Μπούντας Χρ. ἐκ Βλαδόβου (Ἄγρα) τῆς Ἐδέσσης, ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα ὡς ὀπλίτης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ἀκρίτα (Μαζαράκη Κων.) Εἰς τὰς μάχας ἦτο τολμηρὸς καὶ γενναῖος. Κατὰ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον ἔλαβε μέρος ὡς ἐφεδρὸς ἀνθυπολοχαγός.

1. Τ σ ά μ η ἔ.ά., σ. 179.

2. D a k i n, ἔ.ά., σ. 201, 217, 221, 233-235, 442, Τ σ ά μ η, ἔ.ά., σ. 225, 228, 230-231, 269, 272-273, 284, 287, 300, Μ α ζ α ρ ά κ η - Α ἰ ν ι ᾱ ν ο ς, ἔ.ά., σ. 38, 88.

3. D a k i n, ἔ.ά., σ. 222, 224-225. Π. Ο ἰ κ ο ν ὄ μ ο υ, ἔ.ά., σ. 101-103.

Μπούτσης Κυριάκος (όπλίτης)¹

Ὁ Μπούτσης Κυρ. ἐκ Στρεμπένου (Ἄσπρογείων) πρὸ τοῦ 1903 ὑπῆρξεν ὀπλίτης τοῦ καπετὰν Βαγγέλη Νικολάου ἐκ Στρεμπένου καὶ τὸ 1904 ὀπλίτης τοῦ σώματος Π. Μελά. Εἰργάσθη καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος εἰς τὰ σώματα τοῦ Ρούβα (Κατεχάκη Γεωργίου), Πούλακα Βασ., Σκαλιδὴ Γεωργίου καὶ Βάρνα Γεωργίου. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου) ἠχμαλωτίσθη καὶ ἀπεβίωσεν εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Μοναστηρίου τὸ 1907.

σ. 74

Μπρούφας Ἀθανάσιος²

Ὁ Μπρούφας Ἀθαν. ἐκ τοῦ χωρίου Ζήση τῶν Γρεβενῶν, γηραιὸς ἀρματολός, ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ Κομιτάτου καὶ ἀνεκηρύχθη ἀρχηγὸς τῆς περιφερείας Περιστερίου καὶ Πισσοδερίου. Πολεμῶν λυσσωδῶς τοὺς κομιτατζήδες, ἡ δρᾶσις του ἐπεξετάθη μέχρι τοῦ Ντεμιρ Καποῦ (Στόβοι, Σιδηραῖ Πύλαι Ἀξιοῦ), ὅπου εἰς μάχην μετὰ πολυαριθμοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ ἐπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος, πληγείς εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ σφαίρας τοῦ ἐχθροῦ.

Νάτσης Ἰωάννης³

Ὁ Νάτσης Ἰωάν., ἐκ Στρεμπένου (Ἄσπρογείων), πρὸ τοῦ 1903 ὑπῆρξεν ὀπλίτης τοῦ καπετὰν Βαγγέλη ἐκ Στρεμπένου. Τὸ 1904 ὑπῆρξεν ὀπλίτης τοῦ σώματος τοῦ Π. Μελά. Εἰργάσθη καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος. Ἐφόνευσεν πολλοὺς Βουλγάρους πρὸς ἐκδίκησιν διὰ τὸν φόνον συγγενῶν του καὶ ἄλλων ἐνθουσιωδῶν Ἑλλήνων ὁμοχωρίων του. Διὰ τοῦτο, μετὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα τοῦ 1908, ἀγρίως κατεδιώχθη καὶ ἐδολοφονήθη δι' ἐνέδρας ὑπὸ τῶν Βουλγάρων.

Νέσιος Νικόλαος⁴

Ὁ Νέσιος Ν., ἐκ Μεγ. Λειβαδίων τῆς περιφερείας Γευγελῆς, ὡς ὄπλαρχηγὸς τοῦ σώματος τοῦ ἀρχηγοῦ Κόδρου (Μωραΐτου Μιχ.) καὶ κατόπιν μὲ αὐτοτελεῆς σῶμα ὡς καθαρῶς Μακεδόνων, διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ

1. Μεταλλινόυ, ἔ.ἀ., σ. 48-49, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 187.

2. Μεταλλινόυ, ἔ.ἀ., σ. 9-10. Βλ. τὸ σχετικὸ ἄρθρο τοῦ Ἰ. Α. Θ. Γιομπλάκη, Ἀθανάσιος Μπρούφας, «Μακεδονικὴ Ζωή» 25(1968)22-23, Ἡ ἐπανάστασις τῆς Μακεδονίας, ὑπὸ τοῦ ἐιδικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ «Ἄσπεως», Ἀθῆναι 1896, σ. 5 κ.έ., Ἀριστοτ. Χρ. Κωστοπούλου, Ἡ συμβολὴ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας εἰς τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας τοῦ ἔθνους, Θεσσαλονίκη 1970, σ. 151, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 35, 139, Μαζαράκη-Αἰνιάνος, ἔ.ἀ., σ. 6, 56, Χ. Γεωργίου, ἔ.ἀ., σ. 21, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 44, 64-66, 227, Γ. Λυριτζῆ, Ἡ Ἑθνικὴ Ἐταιρεία καὶ ἡ δρᾶσις αὐτῆς, σ. 22-28.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 123, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 187.

4. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 392.

τῶν κοιμητατζήδων, τῶν ὁποίων ἦτο φοβερὸς διώκτης. Εἰς τὴν μάχην Βάλια Στάκα τοῦ Παϊκού ὄρουσ μετὰ πολυαριθμοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ περικυκλωθεῖς, συνελήφθη μετὰ τῶν Γκόνου, Πελτέκη, Ἀναστ. Μπέλη, Στεργ. Δ. Μπαρτζιᾶ καὶ Νικ. Δ. Μπαρτζιᾶ. Πάντες ἀπεφυλακίσθησαν κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα τὸ 1908.

σ. 75

Νικηφόρος (Δεμέστιχας Ἰωάν.)¹, ἀνθυποπλοίαρχος

Ἄνθρωπος ἰσχυρὸς καὶ ἀκαταμάχητος, ἐκ Κρήτης, ἀπεστάλη εἰς τὴν Μακεδονίαν ὡς ἀρχηγὸς σώματος διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν κοιμητατζήδων, ὅπου εἰργάσθη δραστηρίως καὶ ἀποτελεσματικῶς. Ἡ μεγαλύτερα δρᾶσις του ὑπῆρξεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, τὴν ὁποίαν οἱ κοιμητατζήδες εἶχον ὄχυρον καὶ ἀπόρητον ὄρμητήριον. Ἐκεῖ συνειργάσθη μετὰ τοὺς Κάλλαν (Σάρρον Κ.), Γκόνον Γιώτα, Ἀγραν (Τέλλον Ἀγαπηνόν), Λύκαν καὶ ἄλλους.

Νικολούδης Ἐμμ.²

Ἄνθρωπος ἰσχυρὸς καὶ ἀκαταμάχητος, ἐκ Κρήτης, ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Φλωρίνης μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ Σκαλίδη Γ. Ὑπῆρξεν γενναῖος, τολμηρὸς καὶ ὄρμητικὸς. Προδοθέντες ὑπὸ Βουλγάρων συνεπλάκησαν μετὰ πολυαριθμοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ Γκορνίτσισοβο (Κέλλη). Τὸ σῶμα του ἐξ 20 ἀνδρῶν κατεστράφη ὅλο, πλὴν ἑνός, καὶ αὐτὸς ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος.

Νικοτσάρας Παντελῆς (Γραικός)³

Ἄνθρωπος ἰσχυρὸς καὶ ἀκαταμάχητος, ἐκ Στρωμνίτης, μαθητὴς ἀκόμη ἐνετάχθη εἰς βουλγαρικὸν σῶμα τοῦ Τσερνοπέφ. Ἰδὼν ὅμως ὅτι ὁ ἀγὼν ἐστρέφετο κατὰ τῶν Ἑλλήνων, εἰς τὰς ἐνεργείας των / ἔδειξεν δυσφορίαν, διὰ τοῦτο ἀπεστάλη εἰς τὴν Βουλγαρίαν. Ἐκεῖθεν ἔδραπέτευσε καὶ ἐνετάχθη εἰς τὰ ἑλληνικὰ σώματα ὡς ὀπλίτης τοῦ Κατσίγαρη, Παπαμελέκου, Γκόνου Γιώτα εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Διὰ τὴν γενναϊότητά του ἀνεκηρύχθη ὄπλαρχηγὸς καὶ ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Στρωμνίτης. Εἰς μάχην μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ εὗρεν ἡρωϊκὸν θάνατον.

Νταβέλης Γεώργιος⁴

Ἄνθρωπος ἰσχυρὸς καὶ ἀκαταμάχητος, ἐκ Μεγ. Λειβαδίων τῆς περιφέρειας Γευγελῆς, κατ'

1. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 274-275, 280-286, Παπατζαντεῖα, ἔ.ἀ., σ. 33, 37, 41, 43. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 343, 352-354, 387, 393, 397, Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 111, 143, 144-144, 173.

2. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 256-257, 363, 373-374. Ἀργυροπούλου, ἔ.ἀ., σ. 41, X. Νάλτσα, ἔ.ἀ., σ. 30, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 384-385, 420-422, 425, 433.

3. Πρόκειται γιὰ τὸν Παπαϊωάννου Παντελῆ μετὰ τὸ ψευδώνυμα Γκρέκος καὶ Νικοτσάρας. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 20, D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 251, 274-275, 285, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 292, 354, 386, 394, 400-401.

4. Βλ. τὸ ἄρθρον τοῦ Ἀθ. Γιομπλάκη, Γεώργιος Νταβέλης, «Μακεδονικὴ Ζωή» 32(1969)6-13. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 68.

ἀρχὰς ἐνετάχθη ὡς ὀπλίτης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κόδρου (Μωραΐτου Μ.). Διὰ τὴν ἰκανότητά του καὶ γενναιοτήτά του ἀνεκηρύχθη ὀπλαρχηγὸς μὲ σῶμα καθαρῶς Μακεδόνων. Εἰς μάχην τοῦ Παΐκου ὄρους μετὰ πολυαριθμοῦ στρατοῦ συνελήφθη αἰχμάλωτος μετ' ἄλλων, ἐφυλακίσθη καὶ ἀπεφυλακίσθη τὸ 1908 κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα.

Νταηλάκης Νικόλαος¹

Ὁ Νταηλάκης Ν. ὑπῆρξεν ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ὀπλαρχηγῶν καὶ ἔδρασεν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος εἰς πολλὰς περιφερείας. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας καὶ ἐπέφερε μεγάλας καταστροφὰς εἰς τοὺς κομιτατζήδεις. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ τουρκικοῦ συντάγματος, κατ' ἐντολὴν τῶν Μακεδονικῶν κομιτάτων Μοναστηρίου καὶ Ἀθηνῶν, ἔδρασεν ὡς ἀρχηγὸς ἐνόπλου σώματος ἀπὸ τὸ 1909 μέχρι τοῦ 1912 καὶ 1913.

σ. 77

Ντάλης (Τσιρογιάννης Βλάσ.)², ὑπολ./γός

Ὁ Ντάλης Βλ. ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ κομιτάτου ὡς ὀργανωτῆς σωμάτων εἰς τὴν περιφέρειαν Στρωμνίτισης ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου. Εἰργάσθη μετ' ἀπαραμίλλου δραστηριότητος, προσέφερε μεγίστας ὑπηρεσίας καὶ ἐξετέλεσε πλεῖστα ἐθνικὰ καὶ κοινωνικὰ ἔργα. Διὰ τοῦτο κατέκτησε τὴν ἀγάπην πάντων.

Νταλίπης Δημ.³

Ὁ Νταλίπης Δ., ἐκ Γάβρου (Γαβρέσι) τῶν Κορεστίων ὀρέων, κατ' ἀρχὰς ἔζη κλέφτικον βίον μετὰ τοῦ Κώττα καὶ Νταβέλη τιμωροῦντες τοὺς Τούρκους. Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἐλληνικῶν σωμάτων τὸ 1904 ἠνάθησαν μὲ αὐτά. Ἐκτιμηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν του διὰ τὴν πολεμικὴν τέχνην ἀνεκηρύχθη ὀπλαρχηγός. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας, εἰς δὲ τὴν μάχην τοῦ Ὕστιμα (Τριγώνου), διὰ τὴν ἐνθαρρύνη τὰ παλληκάρια του, ὀρμήσας κατὰ τῶν Τούρκων, ἐπλήγη θανασίμως.

Ντόγρας Κωνσταντῖνος, ἔφεδρος ἀνθυπολοχαγός⁴

Ὁ Ντόγρας Κωνστ. ὡς ὀπλαρχηγός ἔδρασε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος 1903-1908. Διεξήγαγε πολλὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ διεκρίθη εἰς ὅλας τὰς κατὰ τῶν κομιτατζήδων μάχας καὶ ἰδίως

1. Ἀ. Μεταλλινόυ, ἔ.ἀ., σ. 29. Μόδη, Μακεδονικὸς Ἀγὼν καὶ Μακεδόνες Ἀρχηγοί, σ. 196-215, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 131, 133, 181, 222, 254, Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 249, 306, 330.

2. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 201, 251, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 269, 400, 426.

3. Μεταλλινόυ, ἔ.ἀ., σ. 22, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 132-133, 181, 183, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 141, 200, 209, 240, 264, 330, 369.

4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 262, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 240, 264, 332, 414. Μεταλλινόυ, ἔ.ἀ., σ. 27-28.

εἰς τὴν μεγάλην μάχην τῆς Πρεκοπάνας (Περικοπῆς), κατὰ τὴν ὁποίαν κατετρόπωσε τὴν βουλγαρικὴν συμμορίαν.

σ. 78

Νταφώτης Ἰωάννης¹

Ὁ Νταφώτης Ἰωάννης ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασε ἐν τὰς περιφερείας Χαλκιδικῆς καὶ Σερρῶν μὲ ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων καὶ ἰδίως εἰς τὴν παρὰ τὴν Μονὴν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας χαράδραν κατὰ τουρκικοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε ἐξαιρετικὴν ἀνδρείαν.

Ξανθόπουλος Κωνσταντῖνος ἢ Ρίζος²

Ὁ Ξανθόπουλος Κ. ἐκ Σαμαρίνης Γρεβενῶν ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασε ἐν τὰς περιφερείας Γρεβενῶν, Ἐλασσόνας, Φλωρίνης καὶ Περιστερίου. Διεξήγαγε πολλὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις κατὰ Τούρκων καὶ κομιτατζήδων μετὰ μεγάλης ὀρμητικότητος. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Μάλλιον (Δούκαν Στ.), Καούδην Εὐθ., Βέργαν (Μάνον Πέτ.) καὶ ἄλλους.

Ξηρούχας Βασίλειος

Ὁ Ξηρούχας Β. ὡς ὄπλαρχηγὸς σώματος ἔδρασε ἐν τὰς περιφερείας καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος 1903-1909. Πρὸς ἀποτελεσματικωτέραν καταπολέμησιν τῶν κομιτατζήδων συνειργάσθη μὲ τοὺς περισσοτέρους ἀρχηγοὺς καὶ ὄπλαρχηγοὺς τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας.

Ξυνογαλᾶς Νικόλαος³

σ. 79 μετ' ἀπαράμιλλον δραστηριότητα καὶ ἐπέδειξε ἐξαιρετικὴν / γενναιότητα καὶ ἰδίως εἰς τὴν συμπλοκὴν εἰς τὰ κονάκια (καλύβια) τῶν κτηνοτρόφων Γαρυφαλαίων καὶ τὴν ἐξόντωσιν τῶν ἀρχικομιτατζήδων Λούκα καὶ Καρατάσιου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐφονεύθη μετὰ τοῦ Κωνστ. Γαρέφη.

Παναγιωτόπουλος Ἀνδρέας⁴

Ὁ Παναγιωτόπουλος Ἀνδρ., ἐκ Κλεισούρας τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, τὸ 1904 συνηγνῆθη μὲ τὸ σῶμα τοῦ Παύλου Μελά καὶ ἐνθουσιασθεὶς ἐνετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Ρούβα (Κατεχάκη). Παρ' αὐτοῦ ἐζήτησε 5 ἄνδρας, μὲ τοὺς ὁποίους ἐφόνευσε τὸν βοεβόδαν Μπαμπαῖτην καὶ 7 κομιτατζήδας μεταβαίνοντας εἰς Ζαγορίτσανην (Βασιλειάδα). Τὸν Νοέμβριον μῆνα πρῶ-

1. Μεταλλινόυ, ἔ.ἀ., σ. 40, Μαζαράκη-Αἰνιᾶνος, ἔ.ἀ., σ. 37, 87-89, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 217, 219, 221, 237, 373, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 271, 278-283.

2. Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 148, Ἀ. Μεταλλινόυ, ἔ.ἀ., σ. 38.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 365, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 428, Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 120.

4. Πλούσια βιογραφικὰ στοιχεῖα γι' αὐτὸν Ἀ. Μεταλλινόυ, ἔ.ἀ., σ. 57-62.

τος εισέρχεται εις οίκίαν τοῦ χωρίου Ζελενίκ (Σκλήθρον), ὅπου εἶχον συγκεντρωθῆ 18 κομιτατζήδες μετὰ τοῦ βοεβόδα Μπιτσάνη Λάζου, τοὺς ὁποίους κατέσφαξε τῇ συνεργασίᾳ ἀνδρῶν τοῦ Εὐθ. Καούδη καὶ Πούλακα Βασ. Διὰ τὰ κατορθώματα ταῦτα ὁ Ρούβας τὸν ἀνεκήρυξεν ὄπλαρχηγόν.

Παναγιώτου Νικόλαος¹

ἽΟ Παναγιώτου Νικ., ἐξ Ἄγρινίου, ἐνετάχθη ὡς ὀπλίτης τοῦ Γκογκολάκη (Μητρούση). Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, εἰς μίαν τῶν ὁποίων μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἀπηγγονίσθη εἰς τὰς Σέρρας.

σ. 80

Πανόπουλος Ἀπόστολος²

ἽΟ Πανόπουλος Ἀπ., ἐκ Στρεμπένου (Ἀσπρογείων), κατ' ἀρχὰς εἰργάσθη ὡς τροφοδότης τῶν σωμάτων μας καὶ κατόπιν ὡς ὀπλίτης. Εἰς μάχην μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ συνελήφθη αἰχμάλωτος, ἀλλὰ διαφυγὼν ἐσχημάτισε μικρὸν σῶμα ἐξ ἐντοπίων, μὲ τὸ ὁποῖον συνῆψε πολλὰς μάχας μετὰ κομιτατζήδων. Ὡς ἦτο ὀρμητικός, εἰς μίαν μάχην ὀρμήσας ὄρθιος, ἐφρονεῦθη.

Πανουσόπουλος Β., ἀνθυπολοχαγὸς³

ἽΟ Πανουσόπουλος Β. ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰ Κορέστια καὶ τὴν Πρέσπαν, ὅπου κατὰ συμπλοκὴν μετὰ πολυαρίθμου τουρκικοῦ στρατοῦ ἠχμαλωτίσθη. Πρὸ τῆς ἐνόπλου δράσεώς του ἐχρησιμοποιήθη ὑπὸ τῶν κομιτᾶτων Ἀθηνῶν καὶ Μοναστηρίου ὡς ἐθνεργάτης ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ σχολείου ἐν Φλωρίνῃ καὶ ὡς Γραμματεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου Ραιδεστοῦ.

Παπαδάκης Ἀντώνιος⁴

ἽΟ Παπαδάκης Ἀντώνιος, ἐκ Κρήτης, ὡς ὄπλαρχηγὸς τοῦ σώματος Μακρῆ (Δικωνόμου Γ.) ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, διακριθεὶς διὰ τὴν πολεμικὴν ἐμπειρίαν του καὶ τὴν γενναιότητα. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Κατσίγαρην Ἑμμ., Περδίκαν (Νεράντζην Π.), Λουκᾶν Κόκκινον καὶ ἄλλους.

Παπαζαχαρίου Ἄγγελος (Καθηγητῆς)⁵

σ. 81 ἽΟ Παπαζαχαρίου Ἄγγ. διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως / ὡς Γενικὸς Ἐπιθεωρητῆς τῶν Δημοτ. σχολείων τῆς Μακεδονίας

1. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 404.

2. Μ ε τ α λ λ ι ν ο ὺ, ἔ.ἀ., σ. 53.

3. Ἔ.ἀ., σ. 242, 299.

4. Ἔ.ἀ., σ. 265.

5. Μ ε τ α λ λ ι ν ο ὺ, ἔ.ἀ., σ. 26-27 D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 198, Ζ ἄ ν ν α, ἔ.ἀ., σ. 8, Μ α ζ α ρ ἄ κ η - Α ἰ ν ι ᾶ ν ο ς, ἔ.ἀ., σ. 31, 38, 63, 65, 89, Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 158, 226, Κ α κ ἄ β ο υ, ἔ.ἀ., σ. 148.

καὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην συνετέλεσεν εἰς τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ διὰ τὸν ἔνοπλον ἀγῶνα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν κομιτατζήδων καὶ προσέφερον ὑπηρεσίαν ὑψίστης σημασίας.

Παπαϊωάννου Νίκανδρος¹

Ὁ Παπαϊωάννου Νίκανδρος, ἐκ Καβακλῆ τῆς Βορείου Θράκης, τὸ 1906 ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ κοιμητηρίου ὡς πράκτωρ τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος εἰς τὸ Σούμποσκον (Ἀριδαίαν) Καρατζιόβας ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ σχολείου. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ ἑλληνικοῦ προξενείου Θεσσαλονίκης, ἐχειροτονήθη ἱερεὺς καὶ Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος Καρατζιόβας (Ἀλμωπίας), καὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητα ταύτην καὶ ὑπὸ τὸ ράσον προσέφερον ἀνεκτιμῆτους ἔθνικὰς ὑπηρεσίας.

Τὴν πολυτιμότεραν ὑπηρεσίαν προσέφερε μὲ τὴν κατάληψιν τῆς Καρατζόβας (Ἀλμωπίας). Ἐνδυσθεὶς στολὴν ὀπλαρχηγοῦ καὶ τεθεὶς ἐπὶ κεφαλῆς ἀνταρτικοῦ σώματος, ὕψωσε τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν πρὶν ἢ οἱ Σέρβοι προφθάσουν νὰ καταλάβουν ταύτην.

Παπαϊωάννου Γεώργιος, ἐπιλοχίας

Ὁ Παπαϊωάννου Γεώργιος, ἐκ Γαρδικίου τῆς Λαρίσης, ὑπηρετήσεν ὡς ὀμαδάρχης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μάλλιου (Στ. Δούκα). Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας, ἀλλὰ διεκρίθη διὰ τὴν γενναϊότητα εἰς τὴν κατὰ τῶν κομιτατζήδων μάχην εἰς Ὀντρια, ὅπου ἐφονεύθη τὴν 30/4/1905.

σ. 82

Παπαμαλέκος Λεωνιάς²

Ὁ Παπαμαλέκος Λ., ἐκ Κρήτης, ἔδρασεν ὡς ὀπλαρχηγὸς σώματος εἰς πολλὰς περιφερείας καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους τῆς περιφερείας Γευγελῆς καὶ Βογδάντσης. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Καραϊσκάκην Γεώργ., Καραπάνον Χρ., Σιωνίδην Μιχ. καὶ ἄλλους.

Παπακυριαζῆς Σπύρος³

Ὁ Παπακυριαζῆς Σπ. ὡς ὀπλαρχηγὸς σώματος ἔδρασε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος, ἀναλαβὼν δράσιν ἐκ τῶν πρώτων. Διεξήγαγε πολλὰς καρποφόρους μάχας, κατατροπώσας πολλὰς συμμαχίας κομιτατζήδων τῆς συνεργασίας τοῦ Καούδη Εὐθυμ., Ἀκρίτα (Μαζαράκη Κων.) Γκούρα (Παπαβιέρου Δ.), Γαρέφη Κ. καὶ ἄλλους.

Παπαστέφανος Ἱερεὺς

Ὁ Παπαστέφανος, ἐκ Μιρόφτσα τῆς Γευγελῆς, συγκαταλέγεται μεταξὺ

1. Γνωστὸς ὡς Παπανίκανδρος Παπαϊωάννου, Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 392.

2. Ἔ.ἀ., σ. 179, 228, 230-231, 291.

3. Μ α ζ α ρ ἄ κ η - Α ἰ ν ῖ ἄ ν ο ς, ἔ.ἀ., σ. 38-39, Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 289.

τῶν ἐθνομαρτύρων. Ἐκὰν ζῶν κρεμασμένος μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, ἀφοῦ προηγουμένως ἐβασανίσθη ἀπανθρώπως μετὰ δαρμούς μέχρις αἰμοπτυσίας, μετὰ ἀγκίδας κάτωθεν τῶν ὀνύχων, μετὰ ζέον ἔλαιον εἰς τὸ σῶμα καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ τοῦτο διότι δὲν ἐδέχετο νὰ γίνῃ Βούλγαρος.

Παπατζανετέας Παναγιώτης, λοχαγός¹

ἽΟ Παπατζανετέας Π., ἐκ Κρήτης, ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασε εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν πρὸς ἐκδίωξιν τῶν ἐν αὐτῇ ἐγκατεστημένων κομιτατζήδων εἰς καλύβας ὠχυρωμένας. Ἔδρασε καὶ εἰς τὰς περιφερείας Ναούσης, Βεροίας, Ἐδέσσης καὶ ἄλλας ἀποτελεσματικῶς καὶ καρποφόρως.

σ. 83

Παρασκευαΐδης Σπύρος²

ἽΟ Παρασκευαΐδης Σπ., ἐκ Λαιμοῦ τῆς Πρέσπας, ἐχρημάτισε ὡς πρωτοπαλλήκαρον τοῦ καπετὰν Κώττα. Εὕρισκόμενος μετὰ 15 ἄνδρας εἰς δάσος παρὰ τὸ χωρίον Ὑστιμα (Τρίγωνον), προδοθεὶς ὑπὸ Βουλγάρων, περιεκυκλώθη ὑπὸ 100 περίπου κομιτατζήδων τοῦ Πόπωφ. Διεξήχθη κρατερὰ καὶ λυσσώδης μάχη, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὁ Κώττας, εὕρισκόμενος ἐκεῖ πλησίον, διὰ τολμηρᾶς καὶ ὀρμητικῆς ἐπιθέσεως, διέσπασε τὴν γραμμὴν τῶν κομιτατζήδων, διεσκόρπισεν αὐτοὺς καὶ διεσώθη τὸ σῶμα τοῦ Παρασκευαΐδη. Εἰς τὴν Ράχην παρὰ τὸ χωρίον Ποπλί ἔπεσεν ἡρωϊκῶς.

Πελτέκης Γκόνος³

ἽΟ Πελτέκης Γκόνος ἐξ Ὑσσιανῆς (Ἀρχαγγέλου) Γευγελῆς, κατ' ἀρχὰς ἐνετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κόδρου (Μωραΐτου Μιχ.), ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἀνεκηρύχθη ὀμαδάρχης καὶ τέλος ὄπλαρχηγός. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ κομιτατζήδων καὶ ἀνδραγάθησε. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Γευγελῆς συνειργάσθη μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ ὡς δῆθεν ὀδηγός καὶ ὑπῆρξεν ὁ αἴτιος τῆς καταστροφῆς εἰς τὸ χωρίον Σμῶλ (Μικρὸ Δάσος) ὀλοκλήρου τῆς ἐξ 120 κομιτατζήδων συμμορίας τοῦ βοεβόδα Γιόβα καπετὰν, εἰς Καρὰ-Σούλι (Πολυκάστρου), ὑπὸ τουρκικοῦ στρατοῦ. Τὸν βοεβόδα ἐφόνευσεν ἰδιοχείρως ὁ Πελτέκης. Εἰς μάχην μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ ἠχμαλωτίσθη καὶ ἀπεφυλακίσθη τὸ 1908 κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα. Κατὰ τὸν Βαλκανικὸν πόλεμον τοῦ 1912 ἐχρησίμευσε τὸ σῶμα του ὡς ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπὸ Σαραντάπορον μέχρι Γιαννιτσῶν.

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 213. Παπατζανετέας, ἔ.ἀ., σ. 40, 43, 45, Κ. Ι. Μαζαράκης-Αἰνιῶνος, ἔ.ἀ., σ. 101. Ζάννα, ἔ.ἀ., σ. 25, 37, 60-61, 68, 79, Σταυροπούλου, ἔ.ἀ., σ. 54, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 335, 338, 342-352, 358, 393, 395, 428, Κακκάβου, ἔ.ἀ., σ. 110.

2. ἽΟ οἰκογένεια Παρασκευαΐδη καταγόταν ἀπὸ τὸ Λαιμὸ τῆς Φλώρινας (Π. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 155).

3. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 392.

σ. 84

Περδίκας (Νεράντζης Παῦλος)¹

ἽΟ Περδίκας Κ., ἐκ Σιατίστης, ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς Καστανοχώρια, Πρέσπαν, Μορίχοβον, Κοζάνην καὶ εἰς ἄλλα μέρη. Εἰς τὸ Μουρίκι, πλησίον τοῦ Βλάτση, τὴν 6-8-1905 συνῆψε μάχην μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος καὶ οἱ Τρομάρας (Σωτηριάδης Ἑμμ.) καὶ Φαρμάκης (Κούντουρας Ἡλ.). Εἰς Πρεκοπάναν (Περικοπήν) κατετρόπωσε βουλγαρικὴν συμμορίαν. Ἐφονεύθη τὸ 1909 εἰς Σιάτισταν ὑπὸ Τούρκου ἀστυνομικοῦ.

Περήφανος (Στέργιος Νταούτης)²

ἽΟ Περήφανος Στ. ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Φλωρίνης, Μοριχόβου, Ναούσης μετὰ μεγάλης δραστηριότητος. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Κατσίγαρην, Καλογεράκην Ἄντ., Ἄγραν (Τέλλον Ἀγαπηνὸν) καὶ ἄλλους. Ἐλαβε μέρος καὶ εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν μετὰ τοῦ Καψάλη (Πραντούνα Χρ.).

Πετρίλος (Μπουκουβάλας Κωνστ.), ὑπολοχαγὸς³

ἽΟ Πετρίλος ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν τῇ συνεργασίᾳ καὶ συμπράξει τοῦ Κάλλα (Σάρρου Κων.), Λύκα Π., Καψάλη (Πραντούνα Χρ.), Ἄγρα (Τέλλου Ἀγαπηνοῦ), Γκόνου Γιώτα καὶ ἄλλων. Διεξήγαγε ἀλλεπαλλήλους μάχας κατὰ Τούρκων καὶ κομιτατζήδων, πολεμήσας αὐτοὺς λυσσωδῶς καὶ μὲ συντριπτικὰ ἀποτελέσματα.

Εἰς μάχην μετὰ Τούρκων ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος.

σ. 85

Πετροπουλάκης Λεωνίδας

Πετροπουλάκης Παναγιώτης⁴

Οἱ δύο Πετροπουλάκηδες Λεων. καὶ Παναγιώτης εἶχον ἐνταχθῆ εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ Λίτσα καὶ ἔδρασεν εἰς τὰ Καστανοχώρια καὶ Κορέστια. Τὸν Μάϊον τοῦ 1906 σῶμα τουρκικοῦ στρατοῦ 1.000 καὶ πλέον ἀνδρῶν ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ σώματός των, τὸ ὁποῖον ἀπέκρουσαν θαυμασίως. Τὸ σῶμα των ἐπετέθη κατὰ βουλγαρικῆς συμμορίας κρυπτομένης ἐντὸς οἰκίας τοῦ χωρίου Ὀσνίτσανης (Καστανοφύτου), τὴν ὁποίαν συμμορίαν κατετρόπωσαν καὶ ἀπεδεκάτισαν, πλὴν ὅμως κατὰ τὴν μάχην ταύτην ἔπεσαν μαχόμενοι καὶ ὁ Λίτσας καὶ οἱ δύο Πετροπουλάκηδες.

1. Ἐ.ἄ., σ. 240, 267, 382, 384-385, 417, 420-423, 434. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἄ., σ. 29-30.

2. Βλ. Μεταλλινοῦ, ἔ.ἄ., σ. 33 κ.ἑ.

3. Dakin, ἔ.ἄ., σ. 274, 369, Τσάμη, ἔ.ἄ., σ. 282, 292.

4. Dakin, ἔ.ἄ., σ. 264, Τσάμη, ἔ.ἄ., σ. 309, 313-314, 316.

Πιτσούλας Ἰωάννης, δημοδιδάσκαλος¹

Ὁ Πιτσούλας Ἰωάν., διδάσκαλος εἰς Γουμένισσαν, συνειργάσθη μετὸν πράκτορα τῆς Γουμένισσης Ἄγγελ. Σακελλαρίου. Ἀπηγγονίσθη ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων εἰς πλάτανον ἔξωθεν τῆς Γουμένισσης, ἐπιστρέφων ἐξ ἐπισκέψεως χωρίων, εἰς τὰ ὁποῖα μετέβαινε διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ τονώσει τὸ ἑλληνικὸν φρόνημα τῶν κατοίκων αὐτῶν.

σ. 86

Ποντικάκης Γεώργιος

Ὁ Ποντικάκης Γ., ἐκ Σελινοῦς τῆς Κρήτης, ἔλαβε μέρος ὡς ὀπλίτης εἰς πολλὰς μάχας ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κασούδη Εὐθ. καὶ Βολάνη Γεωργ. Τὸ 1912 ἐνετάχθη εἰς τὴν χωροφυλακὴν καὶ ἐστάλη εἰς Θεσσαλονίκην. Καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐκδίωξιν τῶν Βουλγάρων καὶ διεκρίθη κατὰ τὴν κατάληψιν τοῦ ταχυδρομείου, τὸ ὁποῖον εἶχον καταλάβει οἱ Βούλγαροι.

Πούλακας ἢ Μπούλακας Βασίλειος²

Ὁ Πούλακας Β., ἐκ Κρήτης, ἔδρασεν ὡς ὀπλαρχηγὸς ἐθελοντικοῦ σώματος ἐκ τῶν πρώτων. Περιῆλθε πολλὰς περιφερείας τῆς Δυτ. Μακεδονίας πολεμῶν Τούρκους καὶ Βουλγάρους. Διεκρίθη διὰ τὴν πολεμικὴν του ἐμπειρίαν καὶ τόλμην.

Πύρζας Νικόλαος³

Ὁ Πύρζας Νικ. ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα ἐκ τῶν πρώτων μετὰ τοῦ Παύλου Μελά, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε διερμηνεὺς καὶ ἦτο τὸ δεξιὸ χεῖρ αὐτοῦ. Κατόπιν ἔδρασεν ὡς ὀπλαρχηγὸς σώματος με ἄριστα ἀποτελέσματα κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐτιμώρησε πολυλούς.

Ρέμπελος (Τσολακόπουλος Χρ.), ὑπολοχαγὸς⁴

Ὁ Ρέμπελος ὡς ὀπλαρχηγὸς σώματος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βάρδα (Τσόντου Γ.) ἔδρασεν εἰς τὰ Κορέστια καὶ Μορίχοβον κατὰ τῶν Τούρκων
σ. 87 καὶ Βουλγάρων με μεγάλας ἐπιτυχίας. / Τὸ σῶμα του ἐνισχύθη καὶ με τοὺς ἀνδρας τοῦ Βλαχογιάννη Γεωργ., ἀναχωρήσαντος διὰ τὰς Ἀθήνας πρὸς ἀνάπαυσιν. Συνειργάσθη μετὸν Φιωτάκη Γ., Καραβίτην Ἰωάν. καὶ ἄλλους.

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 166.

2. Βλ. στή σελίδα 73.

3. Βλ. τὴ μελέτη τοῦ Πάνου Παπασταμάτη, Ὁ ὀπλαρχηγὸς καπετὰν Λάκης Πύρζας, «Ἀριστοτέλης» τεύχος 20, ἔτος Δ', Φλώρινα 1960, σ. 80. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 143, 175-176, 180-181, 185, 189, 190-193, 226, 230, Ἀργυροπούλου, ἔ.ἀ., σ. 56, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 83, 133, 153, 162, 166, 168, 179, 187, 194-196, 200, 216, 240, 264, Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 101-103.

4. Μόδη, Ὁ Μακεδονικὸς Ἄγὼν καὶ ἡ Νεώτερη Μακεδονικὴ Ἱστορία, σ. 305, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 219, 222, 225-226, 231, 233, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 250-254, 300, Κακκαβίου, ἔ.ἀ., σ. 93, Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 89-92.

Ρίγανης (Κολίτσης Γεώρ.)¹

ἽΟ Κολίτσης Κ., ἐκ Λαμίας, ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Καστορίας ἀπὸ τοῦ 1903 μέχρι τοῦ 1912. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων, τοὺς ὁποίους κατετρόπωνε. Ἐτιμώρησε πολλοὺς καταδότας καὶ ἐνέπνευσε θάρρος εἰς τὸν ἑλληνικὸν πληθυσμόν.

Ρούβας (Κατεχάκης Γεώρ.), ἀνθυπολοχαγὸς²

ἽΟ Ρούβας ὡς ὀργανωτὴς καὶ ἀρχηγὸς σώματος εἰς τὴν περιφέρειαν Κλεισούρας ἔδρασε δραστηκῶτατα. Διεξήγαγε καρποφόρους μάχας, ἰδίως δὲ εἰς μὲν τὸ Ζέλενιτς (Σκληθρον) μετὰ τοῦ Καούδη Εὐθ. καὶ τοῦ Πούλακα Βασ. ἐξωλόθρευσε ὀλόκληρον συμμορίαν κομιτατζήδων, εἰς δὲ τὴν Μπελκαμένην (Δροσοπηγὴν) ὀλόκληρον τουρκικὸν λόχον. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Ζέλενιτς ἐτραυματίσθη εἰς τὴν χεῖρα.

σ. 88

Σακελλαρίου Ἄγγελος, Ἱατρός³

ἽΟ Σακελλαρίου Ἄγγ., ἐκ Βιλλίων Ἀττικοβοιωτίας, ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος ἔθναπόστολος εἰς τὴν περιφέρειαν Γουμένισσης ἀπὸ τοῦ 1891, ὅπου ἐχάραξε λαμπρὰς σελίδας ἔθνικῆς δράσεως. Ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος ἐγκατέστησε πυρῆνας εἰς τὰ χωρία τῆς περιφερείας καὶ περιτρέχων τὰ χωρία ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ ἱατροῦ ἐνεψύχωσε τοὺς Ἕλληνας. Οἱ Βούλγαροι, ἰδόντες ὅτι ὁ Σακελλαρίου ἦτο ὁ συνδετικὸς κρίκος τῶν κατοίκων πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, προέγραψαν αὐτὸν καὶ τὸν ἐδολοφόνησαν τὴν 30 Νοεμβρίου 1905 δι' ἐνέδρας.

Σημανίκας Ἰωάννης⁴

ἽΟ Σημανίκας Ἰωάν., ἐκ Ναούσης, ὡς ὄπλαρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὰς περιφερείας Μοναστηρίου, Καστορίας, Κορεστίων, Πρέσπας, Κατερίνης, Ναούσης, ὡς καὶ εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Μετέσχευσε εἰς πολλὰς μάχας κατὰ Τούρκων καὶ Βουλγάρων τῇ συνεργασίᾳ τοῦ Ρούβα (Κατεχάκη Γεωρ.), Καούδη Εὐθ., Σκουντρῆ Ἐμμ., Καραλιβάνου καὶ ἄλλους, ἰδίως εἰς τὰς φονικωτάτας μάχας τοῦ Ὅστιμα (Τρίγωνον) κατὰ τῶν συμμοριῶν Μητροβλάχου καὶ Κουρσάκωφ, ὡς καὶ εἰς τὸ Ζέλενιτς (Σκληθρον) κατὰ Τούρκων.

1. ἽΟ Κολίτσης καταγόταν ἀπὸ τὴν Χαλάρα Καστορίας καὶ ὄχι ἀπὸ τὴ Λαμία. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 181, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 156, 330.

2. ἸΑ ρ γ υ ρ ο π ο ὑ λ ο υ, ἔ.ἀ., σ. 41, Παπατζανετέα, ἔ.ἀ., σ. 3, 10, 21, 25, Γερμανοῦ Καραβαγγέλη, ἔ.ἀ., σ. 37-38, Dakin, ἔ.ἀ., σ. 181, 192, 215, 219, 236, 307, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 200, 202-206, 208-214, 222-223, 234, 239-240, 250, 255, 259, 289, 300, 338-341, 349, 374, Μαζαράκη-Αϊνιάνος, ἔ.ἀ., σ. 75, 83-84, Οἰκονόμου, ἔ.ἀ., σ. 77-78.

3. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 157, 270.

4. Ἐ.ἀ., σ. 180, 182, 208, 338, 339, 342, 426, 429, 433, Μεταλλινοῦ, ἔ.ἀ., σ. 26-27.

Σίμος (Γκράτσος Στογιάννου)¹

ἽΟ Σίμος, ἐξ ἙΑρμένσκου (ἙΑλωνα) Φλωρίνης, πρὸ τοῦ Μακεδονικοῦ ἙΑγῶνος ὑπηρετήσεν εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κῶττα. Τὸ 1904 ὑπῆρξε πρωτοπαλλήκαρον τοῦ Παύλου Μελά καὶ κατόπιν προήχθη εἰς ὄπλαρχηγόν. ἽΩς δὲ γνωρίζων καλῶς τὸ ἔδαφος, συνειργάσθη μὲ πολλοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ὄπλαρχηγούς. Τὸ 1913 κατὰ τὸν ἙΕλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον ἐσχημάτισε ἐθελοντικὸ σῶμα πρὸς καταδίωξιν τῆς συμμορίας τοῦ βοεβόδα Τσακαλάρωφ.

σ. 89 Σίνης (Κοντογούρης Νικόλαος), ὑπολοχαγὸς²

ἽΟ Σίνης ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν ἙΑθήναις Μακεδονικοῦ κοιμητῆτος εἰς τὸ Μοναστήριον πρὸς ὀργάνωσιν ἀνταρτικῶν σωμάτων, ὅπου εἰργάσθη δραστηρίως καὶ προσέφερε πολλὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸν ἀγῶνα. ἽΩς ὀργανωτῆς ὑπῆρξεν ὁ ἐνωτικὸς κρίκος τῶν σωμάτων μετὰ τῶν κατὰ τόπους ὀργάνων τοῦ ἀγῶνος.

Σιωνίδης Μιχαήλ³

ἽΟ Σιωνίδης Μιχ., ἐκ Βογδάντσης τῆς Γευγελῆς, κατ' ἀρχὰς ἐνετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ Ζήρα Γεώρ., κατόπιν εἰς τὸ σῶμα τοῦ Κατσιγари Ἑμμ. καὶ τέλος ἐσχημάτισε ἴδιον σῶμα, μὲ τὸ ὅποῖον ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πυρπόλησιν τοῦ βουλγαρικοῦ χωρίου Μαρβίντσα, εἰς ἐκδίκησιν τῶν ὑπὸ τῶν κοιμητῆτῶν φονευθέντων καὶ καέντων εἰς Γκίρτσισταν: τῆς διδασκαλίσης Αἰκατ. Χατζηγεωργίου ἐκ Γευγελῆς, τοῦ διδασκάλου Κωνστ. Σιωνίδου μετὰ τῆς ἀνηλίκου θυγατρὸς τοῦ ἙΑνδρονίκης καὶ ἄλλων πέντε ἙΕλλήνων. Εἰς μάχην μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ συνελήφθη αἰχμάλωτος καὶ ἀπεφυλακίσθη τὸ 1908 κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα.

Σκαλίδης Γεώργιος⁴

σ. 90 ἽΟ Σκαλίδης Γ. ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Φλωρίνης. Διεξήγαγε πολλὰς καρποφόρους μάχας. ἽἩτο ὀρμητικὸς καὶ προέβαινεν εἰς παρακεκινδυνευμένα ἐπιχειρήματα. Κατόπιν προδοσίας ὑπὸ Βουλγάρων συνεπλάκη μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ Γκορνίτσοβον (Κέλλην), ὅπου ἔπεσεν ἡρωϊκῶς μαχόμενος.

Σκλαβοῦνος, ἐπιλοχίας⁵

ἽΟ Σκλαβοῦνος Δ. ὡς ὄπλαρχηγὸς ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Μορι-

1. Γκράτσος ἢ ἙΙωαννίδης Σίμος. Τ σ ἄ μ η, ἐ.ἀ., σ. 140, 144, 166, 180, 200, 365, 370, 418, 433.

2. D a k i n, ἐ.ἀ., σ. 314, Τ σ ἄ μ η, ἐ.ἀ., σ. 242, 265, 306.

3. Τ σ ἄ μ η, ἐ.ἀ., σ. 358, 392.

4. Μ ὀ δ η, ἐ.ἀ., σ. 308-309, Ν ἄ λ τ σ α, ἐ.ἀ., σ. 30, D a k i n, ἐ.ἀ., σ. 255-256, 267-269, 373, Τ σ ἄ μ η, ἐ.ἀ., σ. 204, 267, 307, 328, 380.

5. D a k i n, ἐ.ἀ., σ. 229, Τ σ ἄ μ η, ἐ.ἀ., σ. 218, 316.

χόβου. Διεξήγαγε πολλές καρποφόρους μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ὡς καὶ εἰς τὰς τῆς Πρεκοπάνας (Περικοπή), τῆ συνεργασίᾳ τοῦ Ντόγρα Κωνστ. καὶ Περδίκας (Νεράντζη Παύλου) κατὰ τῶν Βουλγάρων, καὶ τοῦ Μουρικίου, τῆ συνεργασίᾳ τοῦ Τρομάρα (Σωτηριάδου Ἐμμ.) καὶ τοῦ Φαρμάκη (Κούντουρα Ἡλ.).

Σκουντρῆς Ἐμμανουήλ¹

Ὁ Σκουνδρῆς Ἐμ. ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὰς περισσοτέρας περιφερείας τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας διαπρέψας εἰς πολλές μάχας κατὰ Τούρκων καὶ κομιτατζήδων. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Ὄστιμα τῶν Κορεστίων ὀρέων ἐνέπεσεν εἰς ἐνέδραν τῆς ὑπὸ τοῦ βοεβόδα Μήτρου Βλάχου συμμορίας καὶ ἐπολιορκήθη εἰς μίαν οἰκίαν, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ κομιτατζήδες ἔβαλον πῦρ, ἀλλὰ διὰ τῆς τόλμης του καὶ τῆς γενναιότητός του διεσώθη ἀβλαβῆς, φρονέσας καὶ πολλοὺς κομιτατζήδας, ὡς καὶ μίαν Βουλγάραν γυναῖκα, ἣ ὁποία ἐκ τοῦ παραθύρου της τὸν ἐπρόδιδε τὴν στιγμὴν τῆς φυγῆς του.

σ. 91 Σηλιάδης Παναγιώτης, λοχαγὸς²

Ὁ Σηλιάδης Παν. ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Μακεδονικοῦ κομιτάτου εἰς τὸ Μοναστήριον πρὸς ὀργάνωσιν ἀνταρτικῶν σωμάτων μὲ τὸ ψευδώνυμον Παρασκευαΐδης, ὅπου εἰργάσθη δραστηρίως καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

Τὸ κέντρον τοῦ Μοναστηρίου ὑπῆρξεν ὁ ἐνωτικὸς κρίκος τῶν σωμάτων μετὰ τῶν κατὰ τόπους ὀργάνων τοῦ ἀγῶνος.

Σταύρου Ἀθ., λοχίας πυροβολικοῦ³

Ὁ Σταύρου Ἀθ. ὡς ὄπλαρχηγὸς σώματος ὑπηρέτησεν εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀρχηγοῦ Μάλλιου (Δούκα Στ.) καὶ ἔλαβε μέρος εἰς πολλές μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων, ὡς καὶ εἰς τὰς μάχας τοῦ Ὄντρια καὶ τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου), εἰς τὰς ὁποίας ἐπέδειξε ἀπαράμιλλον τόλμην καὶ πολεμικὴν ἐμπειρίαν. Ἐφρονεύθη ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ὡς ἀξιωματικὸς.

Τάνης Χρῆστος⁴

Ὁ Τάνης Χρ., ἐκ Στρωμνίτισης, ἔδρασεν ὡς ὀμαδάρχης ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ντάλη (Τσιρογιάννη Βλασ.). Διεξήγαγε πολλές μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους.

1. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 252, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 180, 182-183, 186, 240, 264, 267, 295, 338-339, 342-378, 418, 433.

2. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 203, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 242, 306, 430, Κ α κ κ ά β ο υ, ἔ.ἀ., σ. 176.

3. Π. Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 219.

4. Μ ε τ α λ λ ι ν ο ῦ, ἔ.ἀ., σ. 39.

Ταῦγετος (Μαντούβαλος Θεόδωρος), λοχίας¹

σ. 92 Ὁ Ταῦγετος Θ. ὡς ὄπλαρχηγὸς σώματος ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γέρμα (Τσοτάκου Νικολάου) ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν /τοῦ Βογατσικοῦ, ὅπου διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων. Ἐτραυματίσθη τετράκις. Εἰς τὴν μάχην τῆς Λοσνίτσης (Γέρμα) ἔτραυματίσθη σοβαρῶς θελήσας νὰ διασώσῃ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γέρμα τραυματισθέντα ἐπίσης σοβαρῶς.

Τερτίκας Χαράλαμπος, λοχίας

Ὁ Τερτίκας Χαρ. ὡς ὄπλαρχηγὸς ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Γκούρα (Παπαβιέρου Δημ.) ἔδρασεν εἰς τὰς περιφέρειας Φλωρίνης καὶ Κοζάνης με λαμπρὰ ἀποτελέσματα. Εἰς τὴν μάχην τῆς Σέτινας Παπαδιάς διεκρίθη διὰ τὴν τόλμην καὶ τὴν ἀνδρείαν. Συνειργάσθη μετὰ τὸν Καρφὴν Ἰωάν., Κατσαδούραν Θωμ., Κατσίγαρην Ἐμμ. καὶ Ἐσλιν.

Τζιτζικιάκης Ἐμμανουήλ

Ὁ Τζιτζικιάκης Ἐμ., ἐκ Ρεθύμνου τῆς Κρήτης, τὸ 1905 ὡς ὀπλίτης ἐνετάχθη εἰς τὸ σῶμα τοῦ Βολάνη Γεωργ. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Στρεμπένου (Ἀσπρόγεια) κατὰ τῶν Τούρκων ἠχμαλωτίσθη καὶ ἐφυλακίσθη εἰς τὸ Μοναστήριον. Τὸ 1908 ἀπεφυλακίσθη κατὰ τὸ τουρκικὸν σύνταγμα. Ἔλαβε μέρος καὶ εἰς τὸν Ἑπειρωτικὸν ἀγῶνα.

Τόμπρας Γεώργιος, ἀνθυπολοχαγὸς²

Ὁ Τόμπρας Γεώργ., ἐκ Κρήτης, ὡς ὄπλαρχηγὸς τοῦ σώματος τοῦ ἀρχηγοῦ Ρούβα (Κατεχάκη Γεωργ.), διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων καὶ ἰδίως εἰς τὴν μάχην τοῦ Μουρικίου ἀνεδείχθη διὰ τὴν μαχητικότητά του καὶ τὴν πολεμικὴν του ἐμπειρίαν, ὅπου ἐπληγώθη σοβαρῶς ἀλλ' ἰάθη. Ἔδρασεν καὶ εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν.

σ. 93 Τρομάρας (Σωτηριάδης Ἐμμ.) ἀνθυπολοχαγὸς³

Ὁ Τρομάρας ὡς ἀρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς τὸ Μορίχοβον ἀπὸ τοῦ 1905 μέχρι τοῦ 1907, ὅπου διεξήγαγε ἀμείλικτον πόλεμον κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων. Ἐκ τῶν πολλῶν ἀλλεπαλλήλων μαχῶν αἱ μεγαλύτεραι ἦσαν τοῦ Μουρικίου κατὰ τῶν Τούρκων καὶ τῆς Πρεκοπάνας (Περικοπῆς), εἰς τὴν ὁποίαν ἐξωντώθησαν πολλοὶ κομιτατζήδες.

Τσάκαλος (Σακῆς), Ἱατρὸς Ἰσραηλίτης⁴

Ὁ Τσάκαλος, ἐκ Λαρίσης, ὡς ἱατρὸς ἀνταρτικῶν σωμάτων ἔλαβε μέρος

1. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 279, 284, 319, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 294, 295, 353, 367, 374, 375.

2. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 377, 394.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 228, 447, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 240, 267.

4. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 307, 398.

εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα καὶ εἰργάσθη εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν κομιτατζήδων διὰ τὴν ἐκδίωξιν αὐτῶν ἐξ αὐτῆς.

Τσαούσης Χρήστος¹

Ὁ Τσαούσης Χρ., ἐκ Χρουπίστης (Ἄργους Ὀρεστικοῦ) τῆς Καστοριάς, ἔδρασεν ὡς διμοιρίτης εἰς σώματα διαφόρων ὄπλαρχηγῶν ὡς τοῦ Γρηγορίου Στεφ., Κατσαδούρα Θωμ., τοῦ Βέργα καὶ ἄλλους. Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν πυρπόλησιν βουλγαρικῶν χωρίων καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς προδότας Βουλγάρους.

σ. 94

Τσέγκας Δημήτριος²

Ὁ Τσέγκας Δημ., ἐξ Ἡλείου, τὸ 1906 προσελήφθη ὡς ὑπαρχηγὸς τοῦ σώματος Κωνστ. Γαρέφη. Μετὰ τὴν ἐξόντωσιν τῶν βοεβοδῶν Λούκα Καρατάσου καὶ τὸν θάνατον τοῦ Γαρέφη, ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν τοῦ σώματος καὶ ἐξηκολούθησε τὴν ἐκκαθάρισιν τῆς περιφερείας Μοριχόβου ἐκ τῶν κομιτατζήδων. Τὸ 1912, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, μὲ 50 ἄνδρας κατέλαβε τὴν Δωδώνην.

Τὸ 1913 μὲ 15 ἄνδρας ἐξεκκαθάρισε τὸ Ξενοδοχεῖον Θεσσαλονίκης Γκράντ -Ὅτελ ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους. Τὸ 1914 μὲ σῶμα 40 ἀνδρῶν ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Ἡπειρωτικὸν ἀγῶνα.

Τσιτσιμης Δημήτριος

Ὁ Τσιτσιμης Δημ., ἐκ Στρωμνίτης, διετέλεσεν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀκρίτα (Μαζαράκη Κων.). Ἐξεπαιδεύθη εἰς Πόρον καὶ ἔδρασεν ὡς ὄπλαρχηγὸς εἰς τὰς περιφερείας Στρωμνίτης, Γευγελῆς, Μελενίκου καὶ Σερρῶν, σκορπίσας τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον τῶν Βουλγάρων, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὺς ἐτιμώρησε καὶ ἐφόνευσε, ὡς καὶ τὸν βοεβόδαν Σιώπωφ. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Κατσίγαρην Ἐμμ., Παπαμαλέκον Ἐμμ., Καραϊσκάκην Γεώρ. ἐκ Βογδάντης τῆς Γευγελῆς, Σιωνίδην Μιχ., Γκογκολάκην (Μητρούσην), καὶ ἄλλους.

Τηλιγάδης Γεώργιος, ἀνθυπολοχαγὸς³

Ὁ Τηλιγάδης Γ. ὡς ὑπαρχηγὸς τοῦ σώματος Ἄγρα (Τέλλου Ἀγαπηνοῦ)
σ. 95 ἔδρασεν εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν. Ἦτο δραστήριος / καὶ πολὺ τολμηρὸς. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ τῶν κομιτατζήδων καὶ ἰδίως εἰς τὴν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ὠχυρωμένης καλύβης τοῦ ἀρχηγείου τῶν κομιτατζήδων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς.

1. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 209, 240.

2. Μ α ζ α ρ ά κ η - Α ί ν ι ᾱ ν ο ς, ἔ.ἀ., σ. 102.

3. Π α π α τ ζ α ν ε τ έ α, ἔ.ἀ., σ. 30-31, 33, 37, 41, D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 280, 282, Τ σ ά - μ η, ἔ.ἀ., σ. 352, 354.

Φιλιππίδης Παπαπέτρος¹

Ἦτο Παπαπέτρος ἦτο ἱερεὺς εἰς τὸ χωρίον Κλεπούσνα τῆς περιφερείας Σερρών. Διεκρίθη διὰ τὰ ζωηρὰ πατριωτικά αἰσθήματά του καὶ τὴν προθυμίαν του διὰ πᾶσαν ἐθνικὴν ἐνέργειαν. Ὡς πράκτωρ συνετέλεσεν εἰς τὴν τιμωρίαν πολλῶν Βουλγάρων, τῶν Κόνιεφ, Τσαλδάρωφ, Τάσκαν καὶ ἄλλους.

Φαρμάκης (Κούντουρας Ἡλίας)²

Ἦτο Φαρμάκης Ἡλ., ἐκ Βλάτσης (Βλάστης), ἐνετάχθη ὡς ὀπλίτης εἰς τὸ σῶμα τοῦ Βέργα (Μάνου Πέτρου). Ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μάχην τοῦ Μουρικίου, εἰς τὴν ὁπίαν συνέπραξε καὶ ὁ Ρούβας (Κατεχάκης Γεωργ.). Ἀναδειχθεὶς ὀπλαρχηγός, κατήρτισε ἴδιον σῶμα καὶ μετὰ τοῦ Τρομάρα (Σωτηριάδου Ἑμμ.) διεξήγαγον πεντάωρον μάχην κατὰ τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς Ἄγ. Παντελεήμονα τοῦ Βλάτση. Κατόπιν μετέβη εἰς Μορίχοβον, ὅπου ἔδρασε δραστηρίως κατὰ τῶν κομιτατζήδων, ὑπὸ τῶν ὁποίων προδοθεὶς, περικυκλοῦνται ὑπὸ πολυαριθμοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ γενναίως μαχόμενος, —κατεστράφησαν τὰ σώματά των— φονεύεται καὶ ὁ Κρόμπας. Ἦτο Φαρμάκης διεσώθη ριφθεὶς εἰς τὸν παρακείμενον ποταμόν. Καταρτίζει νέον σῶμα καὶ συνεχίζει τὸν ἀγῶνα μετὰ τοῦ συμπράξαντος σώματος τοῦ Κρόμπα (Λυμπεροπούλου Μ.) μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος 1908.

σ. 96

Φιωτάκης Παναγιώτης³

Ἦτο Φιωτάκης Π. ὡς ὀπλαρχηγός ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Βάρδα (Τσόντου Γεωργ.) ἔδρασεν εἰς τὸ Μορίχοβον καὶ τὰ Κορέστια. Ἔλαβε μέρος εἰς πολλὰς μάχας κατὰ Τούρκων καὶ κομιτατζήδων, διακριθεὶς διὰ τὴν πολεμικὴν ἐμπειρίαν, διὰ τὴν γενναϊότητά του καὶ τόλμην. Συνειργάσθη μετὰ τοῦ Ρεμπέλου (Τσολακοπούλου Χρ.), τοῦ Καούδη Εὐθ. καὶ Καραβίτη Ἰωάν. καὶ ἄλλους.

Φλάμπουρας (Θειάφης Ε.), ἀνθυπολοχαγός⁴

Ἦτο Φλάμπουρας ὡς ὀπλαρχηγός τοῦ σώματος Γκούρα (Παπαβιέρου Δημ.) ἔδρασεν εἰς τὰ Κορέστια καὶ τὰ Καστανοχώρια καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν μεγάλην μάχην παρὰ τὸ δάσος τοῦ Λεχόβου (Καστανοχωρίου) μετὰ πολυαριθμοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ εἰς τὴν μάχην τῆς Βέρμπιανης. Συνειργάσθη καὶ μετὰ τοὺς Βάρδαν (Τσόντον Γεώργ.), Περδίκαν (Νεράντζην Παῦλον) καὶ Κατσίγαρην Ἑμμ.

1. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 154.

2. Γεωργίου, ἔ.ἀ., σ. 67-68, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 154, 240, 267, 365, Μεταλλινόυ, ἔ.ἀ., σ. 24-25.

3. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 267, 271, 374, Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 267, 307, 328-329.

4. Dakin, ἔ.ἀ., σ. 319. Τσάμη, ἔ.ἀ., σ. 370, 374-377.

Φραγκόπουλος Σπύρος, ἀνθυπολοχαγός¹

ἽΟ Φραγκόπουλος Σ. ὡς ὄπλαρχηγός ἔδρασε κατ' ἀρχάς μετὰ τοῦ Παύλου Μελά εἰς τὴν περιφέρειαν Κοζάνης, ἀργότερον εἰς Μορίχοβον Ἐδέσσης καὶ Γευγελῆς. Διεξήγαγε πολλὰς μάχας κατὰ τῶν Τούρκων καὶ κομιτατζήδων, εἰς δὲ τὴν μάχην τοῦ Παϊκού ὄρους, τῆς περιφέρειας Γευγελῆς, μετὰ τουρκικοῦ στρατοῦ, ἐφονεύθη μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ Κόδρου (Μωραΐτου Μιχ.), ἡρωϊκῶς μαχόμενοι.

σ. 97

Φουρτούνας (Μπουφίδης Χαράλ.)²

ἽΟ Φουρτούνας Χ., ἐκ Κολεσίνου τῆς Στρωμνίτισης, ὡς ὄπλαρχηγός, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ὀργανωτοῦ τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγῶνος περιφέρειας Στρωμνίτισης, ἔδρασεν μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτὴν καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους καὶ ἐσταθεροποίησε τὸ ἑλληνικὸν αἴσθημα τῶν κατοίκων. Συνειργάσθη μὲ τὸν Νικοτσάραν (Παπαϊωάννου Παντ.), Καραϊσκάκην Γ., Τσιτσιμήν Δημ. καὶ ἄλλους.

Φούφας (Ζαχαρίας Ἀνδρουτσοῦς ἢ Παπαδάς)³

ἽΟ Φούφας ὡς ὄπλαρχηγός ἔδρασεν εἰς τὴν περιοχὴν Καϊλαρίων καὶ τὸ ὄρος Βίτσι. Διεξήγαγε πολλὰς καρποφόρους μάχας καὶ ἐτιμώρησε πολλοὺς Βουλγάρους. Τὸν Μάϊον τοῦ 1907 ἐπετέθη ἐναντίον πολυαρίθμου συμμορίας κομιτατζήδων, τοὺς ὁποίους ἀπεδεκάτισε καὶ διεσκόρπισε. Εἰς τὴν μάχην τοῦ Παλαιοχωρίου (Καϊλαρίων) μετὰ πολυαρίθμου βουλγαρικῆς συμμορίας, διὰ τὴν δώση θάρρους εἰς τοὺς ἄνδρας του, ὤρμησε κατὰ τῶν κομιτατζήδων ἄνευ προφυλάξεων, ἐβλήθη ὑπὸ σφαίρας καὶ ἔπεσε νεκρός.

Χαρίσης Γεώργιος⁴

ἽΟ Χαρίσης ὡς ὄπλαρχηγός ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μαρούδα Ἰωάν. ἀπεστάλη μετὰ τοῦ σώματός του εἰς τὴν λίμνην τῶν Γιαννιτσῶν, ὅπου ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἰἄγρα (Τέλλου Ἀγαπηνοῦ). Κατόπιν εἰς τὸ σῶμα τοῦ
σ. 98 Λύκα Πέτρου / ἔλαβε μέρος εἰς τὴν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἀρχηγίου τῶν κομιτατζήδων. Συνειργάσθη καὶ μὲ τοὺς Ζερβέαν Παρασκ. καὶ Κάλλαν (Σάρρον Κ.).

1. Νά λ τ σ α, ἔ.ἀ., σ. 30. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 201, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 271, 273, 290.

2. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 300. Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 400, 426.

3. Μ ε τ α λ λ ι ν ο ῦ, ἔ.ἀ., σ. 40, Γ ε ρ μ α ν ο ῦ Κ α ρ α β α γ γ ἔ λ η, σ. 43, 112, Μ α ζ α ρ ά κ η - Α ἰ ν ι ᾱ ν ο ς, ἔ.ἀ., σ. 78, Γ ε ω ρ γ ἰ ο υ, ἔ.ἀ., σ. 57-58, 60-61, D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 252, 259-260, 262, 266, 272, 312, 314, 315, 317, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 266, 300, 306, 317-319, 326, 332, 364, 370, 373, 377-378, 407, Κ α κ κ ά β ο υ, ἔ.ἀ., σ. 148, Ο ἰ κ ο ν ό μ ο υ, ἔ.ἀ., σ. 121-124.

4. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 211, Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 159, 230.

Χατζηαποστόλου Χαρ.

ἽΟ Χατζηαποστόλου Χ., ἐκ Λήμνου, ἐμπορούμενος ἀπὸ πατριωτικὰ αἰσθήματα, μετέβη εἰς τὴν Ἐνατολ. Μακεδονίαν καὶ προσελήφθη εἰς τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον Καβάλας. Ἐχρησιμοποιήθη ὡς ἐκτελεστικὸν ὄργανον καὶ ἐφόνευσε τὸν ἐκ Σερρῶν Βούλγαρον πράκτορα Κόλαν, ὁ ὁποῖος ἦτο ὄργανον τῆς τουρκικῆς ἀστυνομίας καὶ τὸν διαβόητον Βούλγαρον Ἐγιατζῆν Γεώργ. Ἐλαβε μέρος καὶ εἰς τὸν Ἡπειρωτικὸν ἀγῶνα.

Χατζηγεωργίου Αἰκατερίνη διδασκάλισσα¹

ἽΗ Χατζηγεωργίου Αἰκ. διδασκάλισσα, ἐκ Γευγελῆς, ὑπῆρξε ἡ πρωτομάρτυς εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα ἐκ τοῦ διδασκαλικοῦ κόσμου. Ὡς διδασκάλισσα τοῦ χωρίου Γκίρτσιστης διετάχθη ὑπὸ τῶν κομιτατζήδων νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν θέσιν της. Μὴ ὑπακούσασα εἰς τὰς διαταγὰς των, περικυκλώθη εἰς τὴν κατοικίαν της, ὅπου εὐρίσκοντο ὁ ἰδιοκτῆτης τῆς κατοικίας Ἄγκος Σίσκος μετὰ τῆς συζύγου του Ζαχαρίας καὶ τῆς 12ετοῦς θυγατρὸς του Πασχαλίνας, ἐνὸς γείτονος Γρηγορίου Μήλιου ἐκ Βογδάντσης, τοῦ εἰς Γκίρτσισταν διδασκάλου Κωνστ. Σιωνίδου καὶ τῆς θυγατρὸς του καὶ μαθητρίας Ἀνδρονίκης. Μετὰ τετράωρον μάχην οἱ κομιτατζῆδες ἔθεσαν πῦρ εἰς τὴν οἰκίαν. Ἄπαντες οἱ ἔνοικοι ἐπιχειρήσαντες νὰ ἐξέλθουν ἐφονεύθησαν καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὸ πῦρ.

σ. 99

Χιονᾶκος ἽΗλίας

ἽΟ Χιονᾶκος ἽΗλ. ὡς ὄπλαρχηγὸς σώματος ἔδρασεν εἰς πολλὰς περιφερείας τῆς δυτικῆς Μακεδονίας, σκορπίσας τὸν φόβον καὶ τὸν τρόμον τῶν Βουλγάρων, ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὺς ἐτιμώρησε. Συνειργάσθη μὲ τοὺς Λίτσαν (Βλαχάκην ἽΑντ.), Καρφήν Ἵωάν., Φλάμπουραν (Θειάφην Ε.) καὶ ἄλλους.

Οἰκονόμου Κωνσταντῖνος

ἽΟ Οἰκονόμου Κ., ἐκ Σμοκβίτσης Γευγελῆς (νῦν Σερβία), ὡς ὄπλαρχηγὸς σώματος ἐξ ἀνδρῶν καθαρῶς Μακεδόνων καὶ τῶν πλείστων ἐκ Γευγελῆς, ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Γευγελῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Δράγα ἢ ἽΑριστείδου (Κακουλίδου Γεωργ.) εἰς μάχην μετὰ πολυαριθμοῦ συμμορίας κομιτατζήδων, εὐρεθὲν τὸ σῶμα του εἰς ἀκάλυπτον θέσιν, ἐξ ἐνέδρας καὶ διὰ προδοσίας διεσκορπίσθη καὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν του ἐφονεύθη εἰς καὶ μόνος, τῶν λοιπῶν διαφυγόντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μάχης. ἽΟ Οἰκονόμου ἐκ τῆς μεγάλης λύπης του μετ' ὀλίγον ἀπεβίωσεν.

Οἱ ἄνδρες τοῦ σώματός του ἦσαν:

- 1 Βλάχος Πέτρος
- 2 Βογιατζῆς Ζαφεῖριος

1. Τ σ ἄ μ η, ἔ.ἀ., σ. 79, 173, 228.

- σ. 100
- 3 Δοκτόρης Θάνος
 - 4 Δοῖτσίνης Λάζαρος
 - 5 Ζαΐκος Πέτρος
 - 6 Μόσχος Γεώργιος
 - 7 Μπισίρης Ἀντώνιος
 - 8 Μικρὲς Δημ.
 - 9 Ξανθὸς Κωνσταντῖνος
 - 10 Ράλλης Λάζαρος
 - 11 Σερμενλῆς Πέτρος
 - 12 Διμόνης Τάσιος
 - 13 Πετρίδης Μιχ.

καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐξ ἄλλων χωρίων τῆς περιφέρειας Γευγελῆς, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν ἐξηκριβώθησαν.

Δράγας (Κακουλίδης Γεωρ. ἢ Ἀριστείδης)¹, ὑπολοχαγὸς

Ὁ Δράγας ὡς ἀρχηγὸς καὶ ὀργανωτὴς τοῦ ἀγῶνος καὶ ἀνταρτικῶν σωματῶν ἔδρασεν εἰς τὴν περιφέρειαν Γευγελῆς καὶ εἰργάσθη μετὰ δραστηριότητος προσενεγκῶν ὑπηρεσίας ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας. Διὰ τῶν σωματῶν του κατάρθωσε νὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὸν ἐλληνισμὸν πολλὰ χωρία. Ἐὰν δὲν ἀνεκηρύσσετο τὸ τουρκικὸν σύνταγμα τὸ 1908, ὅλα τὰ περὶ τῆς Γευγελῆς χωρία θὰ ἐπέδιδον αἰτήσεις εἰς τὰς τουρκικὰς ἀρχὰς τῆς Γευγελῆς ὅτι θὰ ἐπανήρχοντο εἰς τὸν ἐλληνισμὸν.

ΚΩΝΣΤ. ΑΠ. ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἰδρυμα Μελετῶν
Χερσονήσου τοῦ Αἴμου

1. D a k i n, ἔ.ἀ., σ. 201, Π. Τ σ ά μ η, ἔ.ἀ., σ. 225, 291, 295.

RÉSUMÉ

Constantin Ap. Vacalopoulos, Un registre inédit des combattants Grecs pendant la lutte en Macédoine 1904-1908.

L'auteur présente dans cette étude un registre anonyme inédit, conservé aujourd'hui dans les Archives de l'Institut des Études Balkaniques à Thessalonique. Dans ce registre sont esquissées avec exactitude les personnalités des principaux combattants Grecs pendant la lutte macédonienne, leur vie et leur participation aux combats divers. Une introduction détaillée présente le matériel avec les commentaires historiques et bibliographiques nécessaires.